

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · tercer període · sèrie P · número 46

Ple del Parlament

Sessió 24, segona reunió, dimecres 9 de febrer de 2022

Presidència de la M. H. Sra. Laura Borràs i Castanyer

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Pregunta al Govern sobre la manca de natalitat (posposada) 310-00197/13	3
Pregunta al Govern sobre l'avantprojecte de llei de l'Agència Integrada Social i Sanitària i el nou model d'autonomia personal 310-00194/13	3
Pregunta al Govern sobre les polítiques digitals com a eina de progrés econòmic 310-00195/13	5
Pregunta al Govern sobre la dimensió internacional de l'exili català 310-00196/13	7
Pregunta al Govern sobre la candidatura als Jocs Olímpics d'Hivern del 2030 310-00189/13	8
Pregunta al Govern sobre el model de dependència 310-00188/13	10
Pregunta al Govern sobre el pla d'enfortiment de la llengua catalana en el sistema de coneixement 310-00187/13	12
Pregunta al Govern sobre les consultes populars 310-00193/13	13
Pregunta al Govern sobre la consideració que fa la Unió Europea de l'energia nuclear i el gas com a energies verdes 310-00184/13	15
Pregunta al Govern sobre l'anàlisi de la sinistralitat viària 310-00185/13	16
Pregunta al Govern sobre el Consell de Govern Locals 310-00186/13	18
Pregunta al Govern sobre la situació derivada de la sequera 310-00190/13	19
Pregunta al Govern sobre el programa de recuperació després de la sisena onada de covid 310-00191/13	21
Pregunta al Govern sobre l'oci nocturn 310-00192/13	23

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'increment en el preu dels peatges de les autopistes	24
317-00107/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre el criteri per al pagament de les despeses per viatges del Departament d'Acció Exterior	26
317-00105/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre les declaracions de la presidenta del Parlament en què l'acusa de no tirar endavant una estratègia de desobediència col·lectiva enfront de la repressió	27
317-00108/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre si centrarà tots els seus esforços en l'organització dels Jocs Olímpics d'Hivern del 2030 al Pirineu	29
317-00110/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre el repartiment de càrrecs de la Generalitat	31
317-00112/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre l'alternativa a la taula de diàleg amb el Govern de l'Estat i la constitució d'una direcció estratègica col·legiada de l'independentisme per a coordinar les accions futures	33
317-00111/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures per a avançar en clau nacional i en clau social	35
317-00106/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre si està a favor que Catalunya i Aragó organitzin conjuntament els Jocs Olímpics d'Hivern del 2030 al Pirineu	37
317-00109/13	
Proposició de llei de creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans	38
202-00014/13	
Proposta de resolució de creació d'una comissió d'estudi sobre el deute històric de l'Estat amb Catalunya	55
252-00014/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el mercat de treball	64
302-00084/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el Cos de Mossos d'Esquadra	74
302-00085/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'exercici de la competència de la seguretat pública	86
302-00087/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política exterior	98
302-00086/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el mercat de treball (continuació)	106
302-00084/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el Cos de Mossos d'Esquadra (continuació)	106
302-00085/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'exercici de la competència de la seguretat pública (continuació)	106
302-00087/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política exterior (continuació)	107
302-00086/13	

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 24.2

La sessió s'obre a les nou del matí i dos minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta primera, la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona i el secretari quart. Assisteixen la Mesa la secretària general i el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del vicepresident i conseller de Polítiques Digitals i Territori, la consellera de la Presidència, el conseller d'Empresa i Treball, el conseller d'Economia i Hisenda, la consellera d'Acció Exterior i Govern Obert, el conseller d'Educació, la consellera de Recerca i Universitats, la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, el conseller de Salut, el conseller d'Interior, la consellera de Drets Socials, la consellera de Cultura i la consellera de Justícia.

La presidenta

Bon dia, diputats, si poden ocupar els seus escons, començaríem amb la sessió de control, les preguntes amb resposta oral.

Pregunta al Govern sobre la manca de natalitat (posposada)

310-00197/13

I, abans de començar aquest primer punt de l'ordre del dia, els faig avinent que d'acord amb l'article 164.6 del Reglament, el Govern i el Grup Parlamentari VOX han sol·licitat que la pregunta al Govern a respondre ara, oralment en el Ple, quedi posposada fins la propera sessió plenària. Per tant, no serà substanciada avui.

Continuem, doncs, amb la pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'avantprojecte de llei de l'Agència Integrada Social i Sanitària i el nou model d'autonomia personal.

Pregunta al Govern sobre l'avantprojecte de llei de l'Agència Integrada Social i Sanitària i el nou model d'autonomia personal

310-00194/13

Formula la pregunta el diputat senyor Jordi Fàbrega, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Honorable consellera Cervera, Catalunya té uns dels índexs d'envelliment i de sobreenvelliment més alts del món, amb un model d'atenció a la nostra gent gran compartit entre Drets Socials i Salut. La realitat ha evidenciat que cal millorar la resposta del sistema de salut i dels requeriments socials a la cronicitat i a la nostra gent vulnerable, des d'una visió integrada i coordinada. Ho hem vist amb els aprenentatges de la pandèmia, la integració social i sanitària ha esdevingut una responsabilitat sistèmica i ètica davant les debilitats confirmades.

Fa molt temps que a Catalunya ja tenim clar que els departaments de Drets Socials i de Salut han d'anar coordinats, han de treballar plegats. Ja des de l'any 1986, amb el programa «Vida als anys», Catalunya ha estat pionera en aquesta coordinació. Perquè l'usuari és la mateixa persona, amb diferents graus d'autonomia personal, i, per tant, diferents necessitats existencials en els diferents estadis de la seva vida.

El passat 1 de desembre aquest Parlament va aprovar un decret llei que és un gran pas en aquesta integració social i sanitària, on un dels punts més importants és que desapareixia el copagament en la llarga estada. Però no només això, també la

disminució de la burocràcia i la coordinació són aspectes molt importants. Avançar cap aquí és fonamental per donar la correcta atenció a la nostra gent gran. L'atenció que es mereixen tots aquells que han lluitat per aconseguir el món que nosaltres ara gaudim.

Ahir es va anunciar que el Govern va aprovar la memòria preliminar de l'avantprojecte de llei de l'Agència –d'atenció social– Integrada Social i Sanitària. Una notícia molt i molt esperada per tot el sector sanitari i social i per moltíssima gent. Aquesta agència ens ha de permetre situar la persona al centre; sobretot, la nostra gent gran, la gent amb discapacitat, la gent afectada de malaltia mental; en general, totes aquelles persones amb requeriments complexos. I s'ha de fer mantenint al màxim la seva autonomia i les seves preferències vitals en cada moment, apostant per l'atenció domiciliària, amb l'entorn conegut com és casa seva, amb els pisos amb serveis, amb els centres de dia, amb els SAIARs. I, en el moment de perdre l'autonomia personal, amb les residències assistides. Tot això, amb el suport del PADES quan sigui necessari.

Una agència amb la participació del Departament de Salut, del Departament de Drets Socials i del món local –ajuntaments i consells comarcals. Aquesta era l'aposta de Junts per Catalunya, l'aposta del nostre programa, del nostre acord de govern i del pla de mandat. Estem contents de veure aquests passos decidits cap a la creació d'aquesta agència, tan important i tan urgent. En aquest context, ens agradaria saber quina és la idea en la que estan treballant tant, els dos departaments, per a aquesta futura Agència Integrada Social i Sanitària?

Gràcies, consellera i enhorabona per la feina.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera de Drets Socials, senyora Violant Cervera.

La consellera de Drets Socials (Violant Cervera i Gòdia)

Moltes gràcies, presidenta. I moltes gràcies, senyor diputat per aquesta pregunta. Vostè és metge i vostè més que ningú –i a més a més també ha estat alcalde–, sap la importància de poder fer aquesta agència, d'aquest ens compartit per poder gestionar aquestes malalties complexes, aquesta estada de la vida complexa, entre els departaments de Drets Socials i el Departament de Salut. Vostè ho ha explicat molt bé: des de fa decennis, a Catalunya hem estat treballant en aquests espais compartits; des de l'any 1986 amb el programa «Vida als anys», però també amb diferents plans interdepartamentals, plans integrals..., el 2010 el pla integral d'atenció a les persones amb trastorns mentals i addiccions; el 14 amb el pla interdepartamental per a l'atenció, amb el PIAISS; o el 19, amb el PAISS. Per tant, fa molt de temps que es treballa en aquesta eina compartida.

Ahir, com vostè deia, el Govern va fer un pas endavant i va aprovar la memòria preliminar per poder treballar en un avantprojecte que ens permeti, justament, la creació d'aquesta agència integral, que jo crec que, com vostè diu, serà molt ben rebuda pel sector. De fet, tant el conseller de Salut com jo mateixa, des del moment del nostre nomenament ens vam poder posar a treballar en aquest tema. I ja en aquests moments podem dir que, a banda dels grups del consell assessor que, ja des de feia temps, des de l'any 2019 estaven treballant en aquesta qüestió, amb un grup promotor s'han creat ja quatre grups de treball, amb la idea del desplegament de l'atenció en el món residencial de les persones grans i de les persones amb discapacitat. I sobretot, també molt important, el desplegament en l'àmbit domiciliari, també l'atenció integrada a les persones amb malalties mentals i també un tema molt important, que és la integració, justament, de tot els sistemes d'informació, perquè nosaltres creiem que les administracions, les organitzacions s'han d'adaptar a les necessitats dels seus ciutadans; les necessitats que han variat.

L'atenció social i sanitària de fa uns anys a ara és diferent, però també –i vostè i jo ho sabem perfectament– ens hem d'adaptar a les diferents realitats territorials. Com vostè bé deia, això ho hem de fer entre els dos departaments, el Departament de Salut i el de Drets Socials i també amb el món local. Però ho volem fer també amb la col·laboració de la ciutadania. Per tant, vull dir, els anuncio que segurament dilluns –si no passa res passarà el dilluns– sortirà ja públicament una pàgina web on es publicaran tots els treballs que s'han estat duent a terme fins ara, hi haurà una bústia d'atenció als ciutadans perquè també puguin fer les seves aportacions, a banda de l'avantprojecte que, evidentment, ha de sortir amb una consulta pública.

La voluntat és que en el menor temps possible, la llei, puguem presentar-la aquí al Parlament, perquè després, amb les aportacions dels diferents grups parlamentaris, pugui ser una realitat.

La presidenta

Se li ha acabat el temps, consellera. Gràcies.

(Aplaudiments.)

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les polítiques digitals com a eina de progrés econòmic.

Pregunta al Govern sobre les polítiques digitals com a eina de progrés econòmic

310-00195/13

Formula la pregunta la diputada senyora Mònica Sales, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, presidenta. Bon dia a tots. Vicepresident Puigneró, l'octubre del 2020 el Govern va impulsar l'estratègia NewSpace de Catalunya, que va permetre gairebé fa un any, concretament el març del 2021 el llançament del primer nanosatèl·lit català, l'*Enxaneta*. A l'espai tenim en òrbita un aparell de nom genuïnament català, símbol de la cultura popular de casa nostra. Un nom que va ser escollit a partir d'un concurs en el marc del programa *InfoK*, en què hi van participar més de deu mil xiquets «infokaires» d'arreu del país. Amb l'*Enxaneta*, malgrat la remor de mofa que van fer alguns, els de sempre, sobre la «NASA catalana», a Catalunya ens hem posat en òrbita. Perquè Catalunya és pol d'innovació, de lideratge i d'atracció de talent i d'empreses.

No podem obviar els objectius econòmics d'aquesta estratègia NewSpace, dissenyada per aprofitar i maximitzar les oportunitats d'un nou àmbit econòmic, el de l'espai. La indústria espacial europea és una de les més competitives del món, proporciona 231.000 llocs de treball i té un gran impacte en l'economia, ja que més del deu per cent del PIB de la Unió Europea depèn dels serveis relacionats amb l'espai. Si ens centrem en l'àmbit del NewSpace a casa nostra, volem posar en relleu les cinquanta-sis empreses i entitats, amb 147 milions d'euros de facturació, i uns quatre-cents treballadors, que, segons les previsions de les mateixes empreses, s'espera que multiplique per quatre la facturació i l'ocupació al llarg dels propers cinc anys. És obvi, per tant, amb dades, que evidenciem que el NewSpace és un sector en creixement que cal potenciar. I sabem que la Generalitat i, en concret, el Departament de Polítiques Digitals que vostè encapçala, ho està fent.

Nous mercats i nous teixits econòmics són necessaris per un bon desenvolupament de l'economia catalana i qualsevol ocasió s'ha d'aprofitar. En aquest cas, el NewSpace segur que permetrà obrir aquests nous mercats i noves oportunitats tecnològiques i econòmiques al nostre país, al mateix temps que segur que oferirà nous horitzons en un sector emergent, innovador, transformador i generador de nova ocupació.

Per tot això, vicepresident, des de Junts per Catalunya avui li volem preguntar com afecten aquestes noves polítiques digitals al progrés econòmic del nostre país i quins beneficis comporta i comportarà l'estratègia NewSpace, l'*Enxaneta* i els futurs nanosatèl·lits catalans?

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Jordi Puigneró, vicepresident del Govern i conseller de Polítiques Digitals i Territori.

El vicepresident i conseller de Polítiques Digitals i Territori (Jordi Puigneró i Ferrer)

Moltes gràcies, presidenta. Molt bon dia, diputada, diputats. Doncs sí, miri, el llançament del nanosatèl·lit *Enxaneta* va ser, en certa manera, un símbol, eh? Un símbol de l'arrencada d'aquesta nova economia de l'espai, que és una economia emergent, que genera llocs de feina, vostè ho ha comentat. En els informes que estem traient sobre aquesta nova economia de l'espai, estem veient com a Catalunya actualment ja tenim més de cinquanta-sis empreses treballant en aquest àmbit, més de quatre-cents treballadors, amb unes perspectives de creixement en els propers cinc anys de multiplicació per quatre d'aquestes xifres, per tant, Catalunya ha de jugar aquesta partida a l'espai. I ja els anuncio que la jugarem amb tots els ets i uts, perquè llançarem un segon nanosatèl·lit a la tardor. I abans que es posin nerviosos el senyor Alejandro Fernández i el senyor Carrizosa, dir-los que, escolti, això no és res estrany; ho estan fent també altres territoris. Astúries també ha anunciat que llançarà a la tardor un nanosatèl·lit. He llegit també que la Comunitat de Madrid i alguna altra comunitat també està arrencant programes en l'àmbit de la nova economia de l'espai, per tant, no ens ha d'estranyar que des de Catalunya haguem volgut liderar aquesta nova economia de creació de feina i de progrés pel nostre país.

En tot cas, crec que tenim un problema que hem d'abordar. Aquest tipus de programes emergents, amb tecnologies digitals avançades, requereixen fons europeus, requereixen fons de suport, eh? I estem veient com, per exemple, quan aquests darrers anys, des de Catalunya, els centres tecnològics hem accedit a fons europeus, per exemple, en matèria de tecnologies com el 5G, hem vist com hem competit amb Llombardia, amb Baden-Württemberg, amb diferents territoris a nivell europeu i ens hem emportat pràcticament el cinquanta per cent d'aquests fons o hem participat en el cinquanta per cent dels programes d'aquests fons. Saben què passa? Quan aquests fons no els distribueix la Unió Europea, sinó que els distribueix el ministeri o el ministeri de torn de l'Estat espanyol, resulta que aquestes xifres de percentatge baixen.

O sigui, quan competim amb territoris europeus, obtenim unes xifres d'adjudicació molt superiors que quan aquests fons són repartits des dels diferents ministeris de l'Estat, com, per exemple, ara ho veurem amb els Next Generation. Per tant, la pregunta que ens hauríem de fer és: és possible que ens passi això?

Per tant, un cop més veiem com, en certa manera, Espanya ens lamina la nostra capacitat de competir en aquest món global.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la dimensió internacional de l'exili català.

Pregunta al Govern sobre la dimensió internacional de l'exili català
310-00196/13

Formula la pregunta el diputat senyor Josep Rius, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Josep Rius i Alcaraz

Moltes gràcies, presidenta. Consellera, al gener del 2017, el Govern de Catalunya, presidit pel president Puigdemont, va declarar el 5 de febrer com el Dia Nacional de l'Exili i la Deportació. Ho va fer per commemorar el pas per la frontera, el 5 de febrer de 1939, del president Companys, el lehendakari Aguirre, el president de la República espanyola Manuel Azaña, entre d'altres autoritats. Com també ho van haver de fer milers d'homes i dones de tota condició i edat, que fugien de la barbàrie il·legal i antidemocràtica del bàndol nacional amb el dictador Franco al capdavant.

El pas per la frontera va comportar el desplaçament forçós de molts ciutadans, conscients que si no en prenen el camí de l'exili la seva vida correria perill, i, en el millor dels casos, serien sotmesos a judicis sense garanties i condemnats a presó per uns pretesos tribunals de justícia.

La voluntat que perseguia aquesta declaració del Dia Nacional de l'Exili era, i és també, la de generar consciència crítica i sensibilitat davant els exilis i els desplaçaments forçosos que s'estan produint encara actualment arreu del món. Quan es va declarar aquesta diada, el Govern ja va manifestar que la millor manera de commemorar-la seria fent memòria i sent solidaris. Memòria de tot el que Catalunya ha viscut, i solidaris amb tots els que ho necessiten.

Ara, d'aquell franquisme incipient, de quaranta anys de dictadura i d'una pretesa transició, hem passat al que, per mal que a alguns els molesti escoltar-ho, ha esdevingut un criptofranquisme cru i real avui en dia. D'una situació d'exili i deportació sobrevinguda per la Guerra Civil, ens trobem avui una altra vegada amb un president de la Generalitat, amb consellers, polítics, músics i artistes a l'exili per defensar el dret a l'autodeterminació dels catalans o la mateixa llibertat d'expressió, com és el cas del raper Valtònyc. Són a l'exili per continuar defensant aquests drets, conscients que si no hi fossin, serien jutjats i condemnats injustament com també va passar durant la dictadura.

Per molt que alguns aquests dies es freguin les mans abans d'hora, acabo amb unes paraules del president Puigdemont de divendres passat, a Brussel·les: «Tardarà, més o menys, però passarà. La causa de l'exili acabarà guanyant i derrotant els seus il·lustres enterradors.» I afegeix: «No perdem mai la raó, l'esperança i la fidelitat d'allò que ens va portar a l'exili.» Per tot això, consellera, li demano que ens expliqui com va celebrar el Govern aquest any la Diada de l'Exili i la Deportació.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre té la paraula la senyora Victòria Alsina, consellera d'Acció Exterior i Govern Obert.

La consellera d'Acció Exterior i Govern Obert (Victòria Alsina i Burgués)

Moltes gràcies, presidenta; diputat. «L'exili és una injustícia, però l'acabareu venent perquè teniu la força de la raó.» Aquesta frase no és meua, aquesta frase no és de cap polític, aquesta frase la va dir divendres passat Rosa Maria Duran, grandiosa Rosa Maria Duran, nascuda el 1927 i exiliada a Mèxic, actualment degana i representant dels exiliats de Mèxic des de l'Orfeó Català.

Rosa Maria Duran, en un acte de reconeixement que vam fer des d'Exteriors el desembre passat a Mèxic, també ens deia: «Normalment em diuen com és això de tenir el cor partit entre Catalunya i Mèxic.» Ella deia: «No, no, no, no, jo tinc dos cors, tinc el cor mexicà i el cor català.»

És molt important recollir el testimoni de totes aquestes persones. De fet, va ser un autèntic honor, divendres passat, poder estar a Brussel·les i poder participar en la presentació d'una exhibició liderada per Justícia, A Nation in Retreat, juntament amb la consellera Ciuró, amb el diputat Rius, i en aquest sentit, poder, en el cor d'Europa, en aquest espai Catalunya-Europa que tenim a la delegació de Brussel·les, presentar una col·lecció molt ben seleccionada de fotografies sobre el que va ser, les imatges gràfiques que les agències internacionals van fer d'aquest exili que passava la frontera l'any 39. «Exili» –llegíem divendres– «la condició de ser allunyat del teu propi país per raons polítiques.» Aquesta és la definició ortodoxa. L'altre dia, el que vam voler fer va ser un homenatge a l'exili, però més enllà d'això, un homenatge als exiliats, al deixar-ho tot, al tornar a començar.

Per desgràcia, tots sabem que l'exili no és cosa del passat i per tant, ens hi van acompanyar el president Puigdemont, ens hi van acompanyar els consellers a l'exili, i junts vam reflexionar sobre l'exili com un fenomen global. Vam parlar d'asil, vam parlar de refugiats, vam parlar d'exili i com això ens afecta a tots i ens connecta a tots. En aquest sentit, Bèlgica va acollir, ja fa molts anys, el president Macià, Josep Carner..., per tant, ho vam poder fer també en una terra d'acollida.

I volia acabar compartint amb tots vostès la importància que el Govern fem aquest reconeixement reconeixent la bona feina que està fent la consellera Ciuró i el Departament de Justícia en tots els programes de memòria històrica. I dir que sempre tindran Exteriors al seu costat perquè tota aquesta diàspora forma part del que és Catalunya al món.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment al Ple sobre la candidatura dels Jocs Olímpics d'Hivern del 2030.

Pregunta al Govern sobre la candidatura als Jocs Olímpics d'Hivern del 2030

310-00189/13

Formula la pregunta la diputada senyora Anna Grau, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Anna Grau Arias

Gràcies, presidenta. *Señora Vilagrà*, ¿cuánto dinero lleva gastado de la Generalitat en informes adjudicados a dedo sobre la candidatura Barcelona-Pirineus a los Juegos Olímpicos de Invierno 2030, y en el informe sobre la imposibilidad de celebrar una consulta sobre esos juegos en la que sólo participen seis comarcas de Cataluña?

La presidenta

Per respondre té la paraula la senyora Laura Vilagrà, consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència (Laura Vilagrà Pons)

Gràcies, presidenta. Bé, en aquest moment no tinc aquesta xifra, però en tot cas l'hi facilitaria de seguida, quan sortim d'aquí.

La candidatura dels Jocs Olímpics Pirineus-Barcelona 2030 és evident que té un abordatge complex, ho estem veient aquests dies, aquests mesos, perquè té moltes derivades territorials, ambientals, polítiques, socials. Perquè té molts actors institucionals que hi tenen moltes coses a dir, també socials. I el que hem fet el Govern és entomar-ho i donar veu a tothom, i especialment a la vegueria de l'Alt Pirineu i Aran, que com sap, és la vegueria més petita en població però més gran en territori, i en aquest sentit, òbviament, amb tots els actius naturals, territorials que l'acompanyen.

I en aquest sentit, el que hem fet i el que estem fent és fer un projecte participatiu, col·laboratiu, i no el fem des dels despatxos de Barcelona, tancats, sinó que, al contrari, ho fem escoltant la veu del territori d'una manera oberta i perquè també puguem anar nodrint-nos de les seves consideracions, elements, perquè volem que aquesta candidatura sigui útil per a generar oportunitats en aquell territori, en el territori de tot el Pirineu, també pel llegat que volem que deixi, i també perquè volem que sigui sostenible en tots els termes: ambientals, socials i econòmics.

La presidenta

Per repreguntar té la paraula la diputada senyora Anna Grau.

Anna Grau Arias

Gràcies, presidenta. *Consellera*, no me creo nada. En todos los países, comunidades autónomas y ciudades normales, una candidatura olímpica es una oportunidad. Acuérdense de la formidable transformación de Barcelona gracias a los Juegos del 92. Pero ustedes no sólo se ponen inapetentes e incompetentes con Barcelona-Pirineus, no sólo hacen todo lo que está en su mano para reventarla, sino que aún se las arreglan para que no tener estos Juegos de Invierno todavía nos cueste perder más y más dinero. Todos los catalanes tenemos que pagar por un informe de la *conselleria* d'Exteriors que dice lo que sabe hasta un niño de cuatro años, que ni estirando el Estatuto y la Constitución como un chicle se puede hacer una consulta entre cuatro gatos para decir lo que afecta a, por lo menos, dieciséis.

¿De verdad creen que si les tocaron la cresta por el 9-N, se podría colar que los habitantes de la Vall d'Aran, Pallars Jussà y Sobirà, Alta Ribagorça, Alt Urgell y Cerdanya basten y sobren para decidir sobre una candidatura que, encima, se llama, o se quería llamar, Barcelona-Pirineus?

Miren, esto no se lo compraría ni Josep Pla una tarde de tramontana en Cadaqués. ¿A quién se le ocurrió esta delirante *jugada mestra*? ¿A Quico Homs? ¿A Joan Clos? ¿O a Joan Ignasi Elena?, ese hombre que, antes de tapar un caso de corrupción, muere.

Pues, mire, a todos ellos les han encargado a dedo informes sobre estos Juegos. Informes fantasma que deben estar escritos en tinta invisible, porque hemos pedido verlos y, de momento, no hay manera de que nos los entreguen. Ustedes, eso de dar cifras, nada.

Definitivamente, en los últimos tiempos parece que aquí se gobierna de espaldas a la gente, a la realidad, a la neutralidad política y a la separación de poderes.

Senyora Vilagrà, deje en paz a Montesquieu, que le viene tan grande como la democracia a la senyora Anna Erra o *l'exili* al senyor Puigdemont.

Parecen haberse convencido muchos de ustedes, si no todos, de que nadie les ve ni les mira, que el día que no les pillamos en una falta de transparencia, oigamos a la presidenta del Parlament emulando a Pinocho. En fin, hemos tenido que pedir que la prensa pueda asistir a la Junta de Portavoces. Hacen falta luz y taquígrafos.

La presidenta

Se li ha acabat el temps, senyora Grau. Per respondre, té la paraula la consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Gràcies, presidenta. Bé, senyora diputada, vostè pensa que a l'Alt Pirineu son quatre gats, però, és clar, és normal, vostès no tenen cap regidor de Manresa en amunt. I és lògic (*alguns aplaudiments*) que no coneguim absolutament res del Pirineu.

En tot cas, mai com ara, s'havia parlat tant del Pirineu, de les seves necessitats, interessos, desitjos, propostes. I només per això, ja és una gran notícia que haguem obert del debat.

El Govern té una estratègia per al Pirineu, evidentment, més enllà dels Jocs Olímpics, perquè parlem amb tot el territori de temes de mobilitat, de connectivitat,

d'agenda rural, de diversificació econòmica, de reequilibri territorial. I una de les potes, òbviament, és la proposta de Jocs Olímpics.

En tot cas, liderat des de Catalunya, sí, en un procés participatiu que acostarem la decisió al territori, liderat també perquè no hi hagi interessos especulatius, i liderat des de Catalunya perquè som un país esportiu, ho hem demostrat diverses vegades i cada cap de setmana ho demostrarem quan milers de persones fan esport o fan diversos esdeveniments esportius.

En tot cas, l'últim que ha de tenir aquesta candidatura és que persones com vos-
tès, com els seus diputats i diputades, el grup parlamentari, influi aquesta candidatura de polèmiques territorials estèrils. I, sobretot, l'últim que necessita aquesta candidatura és que l'influi amb el seu nacionalisme ranci.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el model de dependència.

Pregunta al Govern sobre el model de dependència

310-00188/13

Formula la pregunta la diputada senyora Jessica González, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Jessica González Herrera

Bon dia, consellera. La setmana passada Amnistia Internacional ens donava dades alarmants en un informe que parlava de dos aspectes clau. El primer, que les nou mil persones que van morir en residències a Catalunya van ser conseqüència directa d'un model totalment massificat i de la manca de recursos.

El mateix informe parlava de com els protocols, també de la Generalitat, van impedir que milers de persones grans accedissin al dret a la salut, al dret als serveis sanitaris, no? I tot això suposem que s'està arreglant des de l'agència sociosanitària, com bé vostè ha parlat.

Però hem de tenir en compte que van tenir conseqüències com les que vam veure a Tremp, on un quaranta-tres per cent de les persones residents van morir en menys d'un mes.

En segon lloc, ens trobem que les diligències penals engegades per aquests temes que van ocórrer a les residències, el noranta per cent han estat arxivades. Què pensa fer el Govern més enllà del que ja ha anunciat sobre l'agència sociosanitària?

La presidenta

Per respondre té la paraula la senyora Violant Cervera, consellera de Drets Socials.

La consellera de Drets Socials

Gràcies, presidenta. Diputada, sí, sabem que la pandèmia va ser especialment crua amb les persones grans i les persones grans que, a més a més, vivien en les residències. Aquest és un debat que vostès van encetar al Parlament de Catalunya, que em consta que està previst fer algun grup de treball, també, per poder debatre què és el que va passar aquells dies.

És veritat que d'això ja fa un parell, gairebé un any i mig, per tant, és veritat que hem d'intentar esbrinar per què va passar el que va passar. També és veritat que la pandèmia va ser de difícil gestió no només en l'àmbit residencial, sinó en l'àmbit de la població en general.

Coses que podem fer per millorar aquesta situació? Justament, aquesta Agència Integrada Social i Sanitària que ens ha de permetre treballar amb el món residencial des de l'àmbit compartit, des de l'àmbit dels serveis socials i des de l'àmbit de la salut.

També tenim els fons europeus. Els fons europeus ens han de permetre poder anar avançant en aquest nou model d'autonomia personal, amb convocatòries que aviat traurem a concurs públic perquè les residències, perquè els ajuntaments, també les residències pròpies que té la Generalitat de Catalunya, doncs, puguin fer els deures i puguin adaptar aquests espais a aquestes necessitats que avui en dia tenen els ciutadans.

Des del Departament el que vam estar fent, com vostè sap, són diferents inspeccions. Inspeccions que, en el cas, per exemple, de les residències, van ser més de 1.400 inspeccions a les residències, de les quals cent sis procediments sancionadors i vint-i-nou residències han estat intervingudes i sancionades.

Vostè em demana per les actuacions que estan obertes en aquests moments a fiscalia. Algunes estan tancades i com podrà comprendre, nosaltres no tenim res a dir en aquest tema.

La presidenta

Per repreguntar té la paraula la diputada senyora Jessica González.

Jessica González Herrera

Sí. Bé, vostè mateixa, consellera, ens recorda també el que va passar fa uns mesos quan des del Partit Socialista, quan d'Esquerra Republicana i el vostre partit, Junts per Catalunya, es va votar en contra de la comissió d'investigació de residències. I, com vostè també ha recordat, s'ha acordat fer un grup d'experts. Han passat tres mesos i no hem vist cap moviment per part dels grups parlamentaris per formalitzar això.

I vostè dirà: «Una cosa és el Parlament i una altra és el Govern per la divisió de poders que tenim». Però una responsabilitat directa del Govern és la garantia de drets. La garantia del dret a la veritat, a la reparació i a la justícia per part de les famílies. La garantia del dret a les treballadores de treballar en condicions dignes quan han estat a primera línia. La garantia dels drets de les persones grans a sentir que s'està caminant cap a un model diferent.

Llavors, consellera, preguntes concretes. Per a quan la revisió de les ràtios? Per a quan la planificació territorial de les necessitats, en un sentit ampli, del model d'envel·liment arreu de Catalunya? Per a quan el compliment de compromisos adquirits, com per exemple a Santa Coloma amb el centre Miguel Hernández, que ara mateix està totalment a l'aire? Per a quan una acció de Govern que demostrï amb fets que us interessa l'esclariment de la veritat?

Com a institució considerem que no podem donar l'esquena a les famílies, que no podem dir que això és un tema penal i ja està, sinó que s'han de fer accions que ens ajudin a assumir responsabilitats, a garantir la transparència i, sobretot, a reparar aquestes famílies que encara, a dia d'avui, se senten abandonades per la institució.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera de Drets Socials.

La consellera de Drets Socials

Moltes gràcies, presidenta. Vostè mateixa ho ha dit: la feina que es pugui fer des dels grups parlamentaris al Parlament, tot el màxim respecte, i nosaltres com a departament el que farem serà estar a la vora dels grups parlamentaris per veure quines són les conclusions que fan dels seus propis debats.

Sobre el nou model –vostè ho ha parlat–, fa vuit mesos que estem al Govern. Vam aprovar el pressupost a finals de desembre. En aquest pressupost hi ha, precisament, 55 milions d'euros per poder-los dedicar a places i a poder reduir les llistes d'espera. En això també està concentrat el departament; volem reduir aquestes llistes d'espera. Però, com vostè sap, una de les nostres prioritats és justament canviar aquest model d'autonomia personal. Creiem que hem d'apostar per la desinstitucio-

nalització, i això també afecta que les persones puguin viure allà on vulguin i com vulguin el temps que vulguin amb la màxima atenció possible.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en ple sobre el pla d'enfortiment de la llengua catalana al sistema de coneixement.

Pregunta al Govern sobre el pla d'enfortiment de la llengua catalana en el sistema de coneixement

310-00187/13

Formula la pregunta la diputada senyora Lorena Roldán, del Grup Mixt.

Lorena Roldán Suárez

Sí; gracias, presidenta. Señora *consellera*, según el *conseller* de Educación, el aprendizaje de las lenguas no va de porcentajes, sino de pedagogía. Pero usted acaba de aprobar un plan para que el ochenta por ciento de las clases en los grados universitarios se hagan en catalán. ¿En qué quedamos? ¿No eran tan malos los porcentajes?

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Gemma Geis, consellera de Recerca i Universitats.

La consellera de Recerca i Universitats (Gemma Geis i Carreras)

Bon dia, diputada Roldán. Vostè, que va anar a la Via Catalana, el que podia haver fet era venir el divendres, en aquest dia 28, que hi havia més de dos-centes personalitats de l'àmbit científic i de recerca, i sabia exactament quin és el contingut del pla d'enfortiment de la llengua, que no passa pel que acaba de dir vostè.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí; gracias, presidenta. Mire, que en Cataluña no existe un problema con la lengua es una de las letanías preferidas del independentismo. Ustedes lo repiten sin cesar, esperando que esa gota malaya cale y alguien se crea sus mentiras. Y yo reconozco que quizá en el pasado les ha funcionado, pero siento decirles que ya no –ya no–, porque su obsesión es mala para Cataluña y simplemente nos ha traído ruina y enfrentamiento. Y, además, también, dicho sea de paso, porque la turra empieza a ser ya insoportable. Tanto que cada vez son más los jóvenes que no utilizan el catalán, porque ustedes han conseguido que el catalán sea antipático, que es lo que pasa cuando intentas imponer cosas a la fuerza. Porque en Cataluña no existe un problema con la lengua, pero si rotulas tu negocio en español, te multan; si atiendes a tus clientes en español, te boicotean, y si pides escolarización bilingüe, los seres de luz separatistas, te acosan. Existe un problema con la lengua y lo han generado ustedes, e incluso en la Unión Europea ya se han dado cuenta.

El último atropello ha sido pedirles a los alumnos universitarios que delaten a los profesores que dan las clases en castellano, ¿eh?, generando buen rollo y fomentando la convivencia, ¿verdad, señora Geis?

Lo que yo no me explico es cómo puede ser que ustedes tengan que perseguir y acosar a los profesores para que hablen en catalán. Pero ¿no decían ustedes que toda la comunidad educativa está totalmente comprometida con el monolingüismo? ¿Usted no ve que se contradicen cada cuarto de hora?

Mire, los profesores lo que necesitan son mejores condiciones laborales y menos imposiciones. Pero a usted le gusta más ejercer de comisaria lingüística que no de consejera de Universidades.

Mire, en definitiva, ustedes reniegan de los porcentajes en primaria y en la ESO alegando que son antipedagógicos, insisto –lo dice el propio González-Cambray–, mientras usted pide un ochenta por ciento de catalán en la universidad. La triste realidad es que ninguna de las dos cosas se basa en criterios pedagógicos, sino en su sectarismo ideológico, como siempre.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera de Recerca i Universitats.

La consellera de Recerca i Universitats

Miri, no estem obsessionats. Vostès estan obsessionats amb la llengua, i el que no aconsegueixen aquí en el Parlament van als tribunals de justícia, i es pensen que ho aconseguiran.

La lingüista Carme Junyent aquest divendres el que va dir és que tot allò que s'intenta imposar està condemnat al fracàs, i imposar un conflicte lingüístic quan no existeix a Catalunya està condemnat al fracàs. Aquell divendres hi havia representants..., tots els rectors. Ens han donat dades totes les universitats públiques i privades d'aquest país, i el que estem fent és fer un replantejament de país, de quina és la posició del català en l'àmbit universitari. Aquí no es delata a ningú. Aquí el que es fa és garantir els drets lingüístics als estudiants que es matriculen en una assignatura i que s'informa que aquella assignatura s'impartirà en català. Simplement és això.

Vostès poden dir totes les mentides que vulguin, però el sistema universitari de recerca d'aquest país treballarà amb diagnòsi, amb dades, amb serenor, amb rigor i amb alguna cosa que vostè no suscita amb aquests tres diputats, amb consens.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les consultes populars.

Pregunta al Govern sobre les consultes populars

310-00193/13

Formula la pregunta la diputada senyora Maria Dolors Sabater, de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

Maria Dolors Sabater i Puig

Sí; gràcies, presidenta. Consellera, el seu departament és el responsable de l'organització de processos electorals i participatius.

Té previst, el seu departament, organitzar la consulta sobre els Jocs Olímpics d'Hivern? Si és el cas, en quina data té previst celebrar-lo? Aquesta consulta serà vinculant? Quins territoris seran consultats? Quina serà la pregunta? Quin serà el cens de la consulta? Té previst que hi puguin participar els ciutadans i ciutadanes de les comarques del Ripollès, del Berguedà i del Solsonès?

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Victòria Alsina, consellera d'Acció Exterior i Govern Obert.

La consellera d'Acció Exterior i Govern Obert

Gràcies, presidenta. Diputada, miri, sap per què el Comitè Olímpic Internacional considera els Jocs de Barcelona els millors jocs de la història? Per la implicació que hi va tenir la ciutadania.

No té sentit fer uns jocs si no compten amb el suport del territori i si la gent no s'hi illusiona. Per tant, sí, li confirmo que des d'exterior ens hem..., en concret, des de la part de Govern Obert, de la conselleria, estem al servei de Presidència, de la Secretaria d'Esports per poder materialitzar aquesta consulta i per fer-ho d'una manera que escoltem, doncs, a les persones a qui més directament els afectarà la realització d'aquests Jocs.

Fer els Jocs i presentar aquesta candidatura forma part de l'acord de govern per a la investidura. Es va aprovar en una moció d'aquest Parlament, i el partit, val a dir, que va guanyar en aquella demarcació ho portava al programa electoral.

Per tant, ho tirarem endavant.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per repreguntar, te la paraula la senyora Maria Dolors Sabater.

Maria Dolors Sabater i Puig

Sí; consellera, vostè no m'ha contestat a les preguntes respecte a la data, a la pregunta, si serà vinculant, quin serà el cens. I, de totes maneres, jo li pregunto també si vostè de veritat, ja ho ha dit, però troba que té sentit organitzar uns Jocs Olímpics d'Hivern en un país mediterrani i en ple canvi climàtic? Realment, les veus autoritzades sobre el canvi climàtic estan cada vegada fent-se sentir més, estan fent l'alerta del despropòsit que és fer aquests Jocs Olímpics. I a més a més, pel model econòmic que representen, un model econòmic que genera ocupació precària, temporal, que no diversifica les oportunitats de treball a la zona i que no resol en absolut els problemes que tenen històrics als Pirineus. Malgrat tot això, malgrat que existeixen alternatives econòmiques per als Pirineus sostenibles, socialment i ecològicament, a vostès sembla que això no els importa. I el seu Govern, com vostè ja ha dit ara, s'ha congraciat, evidentment, amb la patronal, ha iniciat ja aquesta campanya. Encara no sabem quina pregunta hi haurà, encara no sabem quin és el projecte concret, els veïns i veïnes que hauran de respondre a aquesta consulta no han vist cap projecte, vostè no ens diu la pregunta, no ens diu quan el farà, però ja estan fent la campanya a favor del sí. I, per tant, a nosaltres ens sembla que això no és una forma honesta ni rigorosa de preparar un procés participatiu.

La presidenta

Per respondre té la paraula la consellera d'Acció Exterior i Govern Obert.

La consellera d'Acció Exterior i Govern Obert

Gràcies, presidenta. Diputada, els Jocs es faran des dels criteris de sostenibilitat i de que tots els diners que s'inverteixin reverteixin no per quinze dies, sinó per projectes a llarg termini per al Pirineu. Per tant, en aquest sentit, com no podria ser d'altra manera, si no jo tampoc hi estaria a favor, dels Jocs, serà d'aquesta manera.

Hi haurà una fase informativa important que encara no ha arribat. Jo crec que a dia d'avui no es coneix bé el projecte i no es podria votar sobre aquest projecte si no es fes aquesta fase informativa. Per tant, això serà el primer. El que ve a continuació és una fase en què tothom descobreixi el projecte com s'està plantejant, pugui incorporar idees i expressar la seva opinió per enriquir-lo. Per tant, aquesta fase informativa és fonamental. I després vindrà la votació.

Aquí li he de dir que el marc normatiu que tenim a Catalunya és tremendament complicat. Tenim la llei de consultes referendàries del 10, la de no referendàries del 14, que el que comparteixen és que han estat escapçades perquè al Tribunal Constitucional no li semblava bé que es votés a Catalunya. Sobre res. Llavors, en aquest marc legislatiu complicat, des del meu departament estem estudiant tots els encàixos per fer possible una consulta en un marc que no ens és favorable. I, de fet, volia aprofitar per compartir amb tots vostès que un dels projectes de la meua conselleria per a aquest any és promoure una nova llei de participació, la primera llei de parti-

ció omnicomprendiva de Catalunya que ens ordeni el mapa i que ens faciliti la vida a partir d'ara.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la consideració que fa la Unió Europea de l'energia nuclear i del gas com a energies verdes.

Pregunta al Govern sobre la consideració que fa la Unió Europea de l'energia nuclear i el gas com a energies verdes

310-00184/13

Formula la pregunta la diputada senyora Maria Jesús Viña, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Maria Jesús Viña i Ariño

Gràcies, presidenta. Consellera Jordà, la Comissió Europea ha presentat una proposta formal per classificar com a energia verda les inversions en gas natural i nuclears en la taxonomia, que estableix quines activitats poden ser sostenibles als mercats financers. En el cas de les nuclears, afecta les que ja estan en funcionament i les que es puguin construir fins al 2045. La nuclear és una energia que per generar-se necessita urani, un mineral, i que emet grans quantitats de CO₂, gran quantitat de gasos d'efecte hivernacle. No podem considerar-la de cap manera com una energia verda. Una energia que, a més, genera residus perillosos que es mantenen radioactius centenars de milers d'anys. Al nostre país comptem actualment amb tres reactors nuclears en funcionament ubicats a Vandellòs i a Ascó. Ascó, a la Ribera d'Ebre, i Vandellòs, al Baix Camp. Uns reactors que està previst que deixin de funcionar cap al 2030. Des de les Terres de l'Ebre veiem amb preocupació esta proposta de la Comissió Europea, que pot suposar un allargament del funcionament d'aquestes centrals que tenim al nostre entorn. La Ribera d'Ebre, juntament amb la Terra Alta, el Baix Ebre, lo Priorat i el Baix Camp ja estan planificant el seu futur sense nuclears, un futur que passa per impulsar polítiques que permetin la reactivació econòmica d'estos territoris a partir dels recursos que s'hi destinaran de la recaptació del nou impost que grava la generació d'energia nuclear i que portarà per a este objectiu 24 milions d'euros l'any al territori. Perquè les Terres de l'Ebre i el Baix Camp no volem dependre de les nuclears, no volem nuclears.

Per tot això, consellera, li voldria demanar: sabem que el Govern treballa en una transició energètica basada en un model que impulsi el desenvolupament de les energies cent per cent renovables, de quilòmetre zero, l'eficiència energètica, l'autoconsum, les xarxes intel·ligents de gestió i la democratització del mercat energètic. Per tant, com veu este plantejament que dixa una porta oberta a l'allargament de la vida de les nuclears?

Gràcies.
(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre té la paraula la senyora Teresa Jordà, consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural (Teresa Jordà i Roura)

Moltes gràcies, presidenta. Diputades, diputats, president. Molt bon dia a totes i a tots.

Miri, amb la situació d'emergència climàtica en què estem immiscits en aquest país, no pot ser d'altra manera que l'aposta i el compromís del Govern sigui, en primer lloc –i vostè també ho apuntava–, per contribuir de manera decidida a fer la transició energètica en aquest país; també, alhora, avançar cap a una societat en què el consum de combustibles fòssils, evidentment, tendeixi a ser nul.

I, tercer, garantir un sistema energètic descentralitzat, un sistema energètic descarbonitzat i, evidentment, basat en les energies renovables. I, en aquest sentit, m'agradaria avui, fruit de la seva pregunta, deixar palès que amb aquests compromisos justament no fem altra cosa que donar sentit i reafirmar el que ens vàrem conjurar tots plegats en el pacte nacional per la transició energètica i també amb la llei, una de les lleis més pioneres que hem fet en aquest Parlament, que és la Llei del canvi climàtic.

I, en segon lloc, deixi'm dir també..., aprofito per dir que la decisió de la Unió Europea en cap cas –en cap cas– modificarà el nostre full de ruta perquè ara sabem –sabem– que un model energètic català, un model energètic net, democràtic, distribuït i sense nuclears és possible. I per què ho sabem? Doncs bàsicament perquè divendres vàrem presentar la prospectiva energètica de Catalunya amb aquest horitzó 2050 i, en altres paraules, deixi'm dir que el Govern, per primera vegada, té un document que analitza les possibles evolucions del sistema energètic del nostre país i alhora també defineix quines són les estratègies necessàries per materialitzar aquesta volguda transició energètica. La primera conclusió és que Catalunya assolirà la neutralitat climàtica del sector energètic l'any 2050, si de forma intensiva portem aquestes estratègies evidentment a bon port. Evidentment, també sabem que els càlculs efectuats ens parlen d'aconseguir aquests dotze mil megawatts l'any 2030 i, finalment, créixer fins als gairebé 62.000 megawatts l'any 2050. Aquestes xifres han de permetre, ho torno a dir, bàsicament per un cantó tancar les nuclears tal com tenim previst i, per l'altre, doncs fer que l'energia èdica superi el cinquanta per cent de generació elèctrica al país i la fotovoltaica, el quaranta-tres. És un repte gegantí, però estem preparats per fer-ho.

Moltes gràcies.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la sinistralitat viària.

Pregunta al Govern sobre l'anàlisi de la sinistralitat viària

310-00185/13

Formula la pregunta el diputat senyor José Rodríguez, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

José Rodríguez Fernández

Gràcies, presidenta. Honorable conseller. Ens congratulem que les dades de sinistralitat hagin disminuït sensiblement, tal com es veu reflectit en l'anàlisi de la sinistralitat viària del 2021 a Catalunya que va publicar recentment el Servei Català de Trànsit fa pocs dies. Ha baixat la mortalitat a la carretera un vint-i-dos per cent respecte al 2019, ha baixat un quaranta-quatre per cent respecte a gairebé una mica més de fa deu anys. Això sí, una sola persona morta a la carretera en un accident no deixa de ser una catàstrofe social.

Tot i les bones notícies, ens preocupa també l'increment d'atropellaments en vies interurbanes i que els accidents de motoristes no baixen tant com els accidents de turismes. De ben segur que en un futur haurem de redissenyar part de les nostres vies perquè, tot i les millores tecnològiques i de seguretat, i les campanyes orientades per conscienciar, les nostres carreteres continuen sent molt insegures per als viants, ciclistes i motoristes. I això té un fonament: és que són vies pensades per ser

bàsicament exclusives per a cotxes, sense espai per a altres modes de mobilitat. Però hi ha una xifra que ens sorprèn i que ens indica també que en la sinistralitat viària hi ha un biaix de gènere.

El percentatge d'accidents mortals en què una dona és conductora és de menys del quinze per cent, i això contrasta en què les dones són el quaranta-tres per cent de les persones que condueixen.

Pot haver-hi alguns efectes explicatius de caràcter socioeconòmic, com que professions com transports en carretera, en què els professionals fan molts quilòmetres i tenen més riscos d'accidentalitat, estan molt masculinitzades. Però no explicaria tot aquest biaix de gènere. Altres estudis i aquestes dades comencen a fer molt palpable que hi ha certs comportaments de risc i tipus de conducció més arriscada que fem els homes i no les dones, i aquest comportament de risc el pateixen les dones, ja que quan són passatgeres, ciclistes o vianants tenen taxes de mortalitat tan altes o de vegades superiors a les dels homes. És important ser conscients que els homes són causants de la majoria d'accidents mortals. Per aquest motiu, al·leguem que l'informe de sinistralitat contempli aquest element de gènere.

Per tot això, conseller, quines iniciatives prendran per conèixer més a fons les causes d'aquest biaix en l'accidentalitat perquè puguin dissenyar polítiques de seguretat vial que contemplin aquest biaix de gènere?

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Joan Ignasi Elena, conseller d'Interior.

El conseller d'Interior (Joan Ignasi Elena i Garcia)

Bé, en primer lloc, agrair la pregunta, perquè col·loca en l'agenda una qüestió que és especialment inquietant, especialment greu, especialment preocupant i especialment dramàtica, que és l'accidentalitat, els accidents de trànsit i els morts a la carretera.

L'any 21 va ser millor que el 19, que és la referència que prenem, perquè el 20, en fi, vam estar confinats molt temps. Doncs sí, va ser millor, efectivament. Ho ha dit, un vint-i-dos per cent menys de mortalitat. Ara, va ser un bon any? Per descomptat que no. Cent vuitanta-vuit persones han perdut la vida a les carreteres i a les nostres ciutats i viles, i això és inassumible i és inacceptable per la tragèdia que genera a les famílies, a les persones que són víctimes dels accidents de trànsit.

Tenim un objectiu. Tenim l'objectiu de reduir a un quinze per cent més de cara a l'any 23, un cinquanta fins al 30. I un objectiu europeu que és el de l'any 50 no tenir cap mort com a conseqüència dels accidents. Per avançar en aquesta direcció, cal prestar especial atenció als més vulnerables: vianants, ciclistes i motoristes, ho deia vostè. Hi ha una xifra impactant: ha baixat en els deu darrers anys, aproximadament, un quaranta i pico per cent el nombre de morts, però en canvi en números absoluts es manté aproximadament el mateix nombre de motoristes que perden la vida. I per tant, l'accent cal posar-lo molt especialment en aquest sector, i això vol dir formació, sensibilització i tecnologia també al servei d'aquest treball.

Hi ha un element a què ha fet referència, que és el biaix de gènere. Sovint es fa mofa sobre aquesta qüestió. Però mirin: el vuitanta-set per cent dels conductors que moren són homes. El vuitanta-set per cent. I, en canvi, hi ha un cinquanta-set per cent d'homes que tenen carnet de conduir i el quaranta-tres per cent de dones. És una xifra impactant i trenca uns quants tòpics. D'entrada, aquell vell tòpic, estúpid, segons el qual els homes condueixen millor que les dones. Hi ha una evidència que hi ha un biaix de gènere des de la perspectiva dels accidents i de la mortalitat a les carreteres que s'ha d'afrontar des de la perspectiva de la formació però també en les campanyes de sensibilització que estem tirant endavant des del departament. Moltes gràcies.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el Consell de Govern Locals.

Pregunta al Govern sobre el Consell de Govern Locals

310-00186/13

Formula la pregunta el diputat senyor Ernest Maragall, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Ernest Maragall i Mira

Gràcies, presidenta. Consellera Vilagrà, el Consell de Govern Locals es va reactivar el passat dimarts 1 de febrer després de set anys bloquejat, i en aquesta mateixa tribuna parlamentària l'hem escoltada a vostè, consellera, un i altre cop explicant fins a quin punt la nova Generalitat compta amb un govern compromès, amb un govern conscient del que vol dir «món local».

Avui constatem que hem donat un pas endavant significatiu per completar el mapa institucional de Catalunya. El Consell de Govern Locals, deixi-m'ho dir, és molt més que una entitat municipalista, és l'autèntic o el genuí Consell de Cent que hem tingut durant molts segles, que va ser vigent des del segle XIII fins al 1714, precisament.

Avui parlem d'una realitat potent, d'una peça central del bloc institucional que anomenem Generalitat, junt al poder executiu, que correspon al Govern, junt al poder legislatiu, que aquest Parlament assumeix com a seu de la sobirania popular, avui comptem amb aquest poder local, que és l'expressió genuïna de la seva existència i la seva funció central. Un quart poder, però no un contrapoder que el món local exercirà amb totes les conseqüències en els tres àmbits, en els tres sentits que el defineixen: representació, participació, autonomia. Ja no simplement per reivindicar o lamentar els greuges clàssics o els greuges competencials o de finançament; sí per abordar i resoldre en peu d'igualtat aquestes i tantes altres qüestions urbanes, socials, mediambientals. Tota la complexitat que pobles i viles han de gestionar dia sí dia també.

Un poder nascut per ser part activa i legítima de les decisions que els concernixen. Un poder per construir la Catalunya sencera, la Catalunya en xarxa real de pobles i ciutats, amb Barcelona capital, la Catalunya que necessitem per ser un país fort i lliure. Aquest país que sabem possible.

És l'hora de governar, de prendre decisions, és hora d'acabar amb la paràlisi que afectava massa espais essencials del nostre país. Enfortir les nostres institucions, consellera, és enfortir el país. Ni plans secrets ni jugades mestres. Govern, compromís i feina. Compromís també amb la ciutadania que ara necessita governs locals forts a qui poder exigir retiment de comptes.

En la seva constitució, el consell va escollir com a presidenta l'alcaldeessa de Figueres, Agnès Lladó, una dona republicana, valenta, amb visió de país i voluntat de transformació, que va ser escollida alcaldeessa el 2019. N'esperem molt d'ella i del consell. Coneixent el seu compromís...

La presidenta

Se li ha acabat el temps, senyor Maragall.

Per respondre, té la paraula la senyora Laura Vilagrà, (*aplaudiments*) consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Sí, gràcies, presidenta. Senyor diputat, que les meves primeres paraules serveixin per posar en valor l'orgull del municipalisme català que tenim, que es va congregar al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona, també al seu Ajuntament, en aquesta

constituïció del Consell de Govern Locals o reconstituïció, en podríem dir. Cent alcaldies del país, efectivament, amb l'alcaldessa de Figueres, Agnès Lladó, al capdavant, una dona amb fermes conviccions republicanes amb l'empenta que necessita el municipalisme català, juntament amb quatre vicepresidents, els alcaldes d'Esparreguera, el Prat de Llobregat, Berga i Gironella.

En aquest sentit, l'objectiu del Govern és donar veu als municipis en aquest Parlament de pobles i ciutats que deia, aquest quart poder –m'ha agradat l'expressió–, «l'àgora del municipalisme». I per al Govern és una eina estratègica, efectivament, no només per reprendre el que es va deixar el 2015, sinó que aquest 2015 fins al 22 ens han passat moltes coses a tots, però també el món municipal ha tingut una legislatura o està tenint una legislatura molt complicada.

Per tant, el que es tracta és de donar un nou enfoc a aquesta entitat, a aquest consell amb una relació honesta amb el Govern per codecidir, com bé deia sobre aquells temes que afecten el món municipal. La Generalitat, doncs, vol governs locals forts, empoderats, i volem tenir presents totes les sensibilitats: territorials, ideològiques, la suma de capacitat rurals i urbanes, i, per tant, que tots els municipis petits, mitjans i grans, ciutats metropolitanes, micropobles, doncs, se sentin representats i ben representats.

Les alcaldesses que van parlar van fer referència al paper dels ajuntaments del món local en moments complexos i també la necessitat d'aquesta cogovernança de la que parlàvem. I, evidentment, sabem que el Govern té molts deures també per fer fort aquest consell, amb les eines i els recursos que calgui, que els ficarem des de Presidència, perquè camini amb fortalesa, perquè sigui útil per reforçar el paper del municipalisme, perquè si es reforça el municipalisme, es reforça el conjunt del país.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en Ple sobre la situació derivada de la sequera.

Pregunta al Govern sobre la situació derivada de la sequera

310-00190/13

Formula la pregunta el senyor Joaquim Paladella, del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar.

Joaquim Paladella Curto

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia, consellera. Fa molts dies que no plou a Catalunya. Les reserves d'aigua estan al cinquanta-sis per cent de la seua capacitat. Això significa que hi ha zones a Catalunya que estan vorejant o per davall del quaranta per cent. Els aqüífers noten la sequera i han baixat el seu rendiment notablement. Zones del Vallès i Empordà, i una part de l'Anoia i del Penedès estan en alerta o prealerta.

La situació l'ACA la qualifica de preocupant, i les previsions de pluges per a la primavera no són massa optimistes. A Catalunya tenim experiència en seques. De fet, el clima mediterrani ja ens ha fet viure experiències de greus i importants seques. La darrera va ser l'any 2008. Aquest episodi, viscut al llarg de la història, fa i hauria de fer que estiguem preparats, més quan totes les previsions pel canvi climàtic ens fan pensar que aquests períodes extrems poden incrementar-se i agreujar.

Avui, el Govern té a la seva disposició un pla de sequera i un pla especial per a la presequera. Pot comptar amb un fons especial que de l'any 2012 fins avui ha recaptat 50 milions d'euros. És per això que li volem preguntar quines mesures ha pres al respecte, quines inversions ha finançat o preveu finançar amb aquests fons.

La presidenta

Per respondre, té la paraula senyora Teresa Jordà, consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies, presidenta. Diputat, primer permeti'm fer una consideració. En aquests moments no hi ha al nostre país decretada la sequera. Sí que és veritat que estem en prealerta, i també és veritat, que em sembla que ho ha apuntat vostè, que hi ha vint-i-dos municipis al nostre país que estan en alerta, eh?, sobretot a la zona de l'Empordà. Portem mesos, també ho deia vostè, que no plou, però també portem mesos treballant per optimitzar al màxim l'aigua que tenim per poder garantir, evidentment, com no podria ser d'altra manera, totes les demandes que se'ns demanen al país.

I això és possible, deixi'm-ho dir també, gràcies al pla especial de sequera. Un pla especial que és una eina que va aprovar el Govern, el gener del 2020, és a dir, ja fa algun dia, i que el que fa és gestionar l'escassetat d'aigua a casa nostra.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Joaquim Paladella.

Joaquim Paladella Curto

Sí, consellera. El nostre grup parlamentari li volem expressar la nostra absoluta predisposició per ajudar, parlar-ne i en lo possible col·laborar si la situació evoluciona a pitjor. Però li volem fer dos apreciacions.

Primera. Aquests dies hem sentit manifestacions d'angoixa del sector primari, sobretot del sector dels cereals, que és el primer i més immediat afectat per la sequera. Cal indicar, però, que després d'aquest sector, vindran els altres: el de fruita, el de la vinya. Cal actuar i preservar en lo possible les mínimes adaptacions de reg, i cal també prendre decisions administratives per ajudar el sector. No els deixem sols.

Segona. Són molts els experts que ens diuen que el cercle natural de l'aigua ja no pot ser suficient per cobrir les creixents necessitats, i, a més, respectar el medi natural i els caudals dels rius. En conseqüència, cal invertir en potabilitzadores, en dessaladores, en infraestructures que aprofitant la tecnologia actual ens aportin solucions reals. Garantir el subministrament a tot el territori de Catalunya és una necessitat i ha de ser una prioritat.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera Teresa Jordà.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Moltes gràcies, diputat Paladella, pel seu oferiment. Li explico una mica el pla de sequera. És veritat que m'ha demanat també per inversions de l'Agència Catalana de l'Aigua, però convindrà amb mi que això li ho explicaré quan vulgui o en una altra pregunta, però si avui parlem de sequera, em sembla que val la pena fer-ho. En aquest cas d'aquest pla de sequera que li deia, aquest pla bàsicament té dues funcions molt bàsiques: Una és anticipar-se a l'escassetat d'aigua, que és possible. Vostè parlava de la manca de pluja. I l'altra, prendre mesures de manera anticipada, però també depenent del territori, és a dir, de manera territorialitzada. No és el mateix un punt del país que un altre. I en qualsevol cas ho hem de fer d'aquesta manera. Ens ajuda, en definitiva, a gestionar la possible falta d'aigua de manera concreta, de manera directa també aquest pla i, si em permet també, de manera ajustada, que no és fàcil però en qualsevol cas ho entenem així.

El més important a remarcar és que aquest govern, i vostè també ho apuntava, ha après dels episodis de sequera que hem viscut durant els últims anys, que malauradament han set més d'un. N'ha après i val a dir també que s'ha millorat molt. Per tant, en el cas que vingués una situació similar, deixi'm que li digui que tenim més

eines, sobretot més eines de detecció, però sobretot moltes més eines d'actuació, en aquest cas. Les actuacions que hem anat fent són extremadament conegudes però, en qualsevol cas, el que hem de fer ara és preparar-nos per gestionar aquest possible episodi de sequera que, repeteixo, no està a dia d'avui decretada, però, evidentment, també li he de dir que, des de l'Agència Catalana de l'Aigua, no estem alarmats, bàsicament perquè aquest pla de sequera funciona, perquè estem més preparats que mai, però això sí, treballant intensament pel que pugui arribar a venir.

La presidenta

Se li ha acabat el temps, consellera.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el ple sobre el programa de recuperació després de la sisena onada de covid.

Pregunta al Govern sobre el programa de recuperació després de la sisena onada de covid

310-00191/13

Formula la pregunta la diputada senyora Assumpta Escarp, del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar.

Assumpta Escarp Gibert

Gràcies, presidenta. Conseller, bon dia. Després de quasi dos anys difícils sembla que estem o veiem la sortida d'aquesta sisena onada, però també de la covid. Ens ho indiquen les dades, les mesures es relaxen, avui som al cent per cent dels diputats aquí i reobrim l'oci nocturn. Bona part de la població està immunitzada i obrim pas a noves formes de gestió de la covid, diguem-ne gripalització o normalització. El que està clar és que els nostres serveis sanitaris, l'atenció primària, però sobretot els ciutadans i ciutadanes, hem de recuperar una nova etapa. I caldrà recuperar moltes coses, l'infradiagnòstic, la prevenció, sobretot l'atenció a la cronicitat, l'atenció domiciliària, abordar llistes d'espera, però sobretot saber quin és l'estat de salut de la nostra ciutadania.

Li voldríem preguntar, conseller, quin és el pla a curt i mitjà termini de la conselleria per abordar tots aquests aspectes, com recuperarem la qualitat assistencial de l'atenció primària? En resum i per sintetitzar-ho, conseller, quin és el pla de sortida o com abordem el postcovid?

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Josep Maria Argimon, conseller de Salut.

El conseller de Salut (Josep Maria Argimon Pallàs)

Presidenta... Diputada Escarp, vostè ho ha dit, dos anys de covid a tot arreu, a Catalunya, a Europa, focalitzant-nos només en una sola malaltia el que fa és que pràcticament, doncs, hi hagi moltes altres malalties, impactes sobre la salut, clarament. És el que s'ha vingut anomenant l'onada oculta i que ara està emergint i emergirà. Per tant, des del Departament de Salut, el primer que s'ha fet, i aquest Parlament va aprovar, és un pla de 160 milions, 60 milions destinats a tot el que és l'activitat diagnòstica i, per tant, a aflorar tot aquest infradiagnòstic que ha pogut..., que tenim en aquest sentit, tot i que hem recuperat moltíssim –això també ho hem de dir. I després, 100 milions destinats a tot lo que fa referència a llistes d'espera quirúrgiques

que, en aquest sentit també, val a dir, hem recuperat, doncs, amb bastant escreix. Estem en aquests moments al noranta-vuit per cent de l'any 19. Tot i així, queda encara molt per recuperar i, per tant, aquest pla de 160 milions de recuperació.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Assumpta Escarp.

Assumpta Escarp Gibert

Gràcies, conseller. Com a mínim veig que tenim un pla de..., bàsicament de dos temes que ens preocupaven moltíssim i em sembla que compartim, perquè sap què passa? Que jo m'esborrono cada vegada que sento parlar en algunes declaracions que tornem a la normalitat, perquè em preocupa. A quina normalitat tornem? A la del 2009, que els professionals feien vaga per tenir dotze minuts per atendre els pacients? La normalitat que hem anat creant, centralitzant serveis i reduint serveis en l'atenció primària, per exemple, a pediatria, o l'abandonament d'algunes àrees geogràfiques, la normalitat d'unes llistes d'espera interminables, uns i unes professionals que no poden més i ara els direm que tornin a una normalitat que ja rebutjaven i no podien gestionar. El que ens preocupa de veritat, conseller, és si treballem o no per una nova normalitat, a part d'abordar, diguéssim, la sortida del postcovid, perquè, com diuen els experts, la inèrcia i la demanda ens poden retornar a una dinàmica, sobretot a l'atenció primària, sobreposada i esperant uns canvis que mai arriben. Uns canvis que han d'incorporar tecnificació i gestió de la pròpia agenda.

Conseller, li agraïm que hi hagi un pla d'infradiagnòstic, però també ens agrada saber si atendrem el *long covid* o totes les demandes de salut mental que tenim. Conseller, tenim un pla compartit, uns vint-i-sis punts que vam aprovar en aquest consell plenari i que a vegades em costa veure la concreció, les mesures específiques i les necessàries. Desitgem tornar a la normalitat, però no a les inèrcies i sobretot desitgem recuperar la salut de la població.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller de Salut.

El conseller de Salut

Gràcies, presidenta. Més que ningú jo desitjo recuperar la salut evidentment de la ciutadania, més que ningú. Clarament també volem, volem, un sistema sanitari enfortit, clarament enfortit, enfortint la salut mental, que també hem presentat aquí en seu parlamentària quin és el pla, amb una atenció primària enfortida, també hem presentat i demà també presentarem alguns elements referits a aquest pla d'atenció primària, però diguem-ho tot molt clar, molt clar. Aquest és un sistema infrafinançat, aquest és un sistema infrafinançat de manera crònica. Dos, sortir de la covid o el fet de normalitzar la covid no vol dir que no tinguem covid i que no estiguem tenint covid i no vol dir sobretot que les seqüeles que ens deixa la covid –i abans hem comentat– són molt i molt importants.

Per tant, aquests pressupostos o aquests diners extraordinaris per a la covid, o no covid, senzillament pel sistema sanitari, i que no només és Catalunya, que no només és Catalunya, són tots els territoris, són extraordinàriament necessaris; extraordinàriament necessaris si ens creiem de veritat que la salut és una prioritat. Si ens creiem de veritat que necessitem un sistema sanitari enfortit. I jo la convido que anem ple-gats, que segur que ho farem, a demanar aquests diners tan necessaris.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment al Ple sobre l'oci nocturn.

Pregunta al Govern sobre l'oci nocturn

310-00192/13

Formula la pregunta el diputat senyor Juan Luis Ruiz, del Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar.

Juan Luis Ruiz López

Moltes Gràcies, presidenta. Senyor conseller, aquest divendres, finalment, reobrirà el sector de l'oci nocturn, fet que, evidentment, celebrem, no? Tot i així, ens agradaria conèixer quin és el capteniment del Govern pel que fa a la situació d'aquest sector.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula del senyor Roger Torrent, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Roger Torrent i Ramió)

Gràcies, presidenta, i gràcies, diputat, pel seu to, d'altra banda, habitual, eh? Efectivament, demà passat es permetrà la reobertura de l'oci nocturn després d'acabar amb el tancament temporal que es va haver de decretar per l'última onada de la covid. Per tant, vol dir que discoteques, bars musicals i sales de concerts podran obrir sense limitació d'aforament i amb l'horari que ja tenien abans de la pandèmia.

I, efectivament, això és una molt bona notícia, eh?, és una bona notícia que també demostra el compromís d'aquest Govern en no allargar un dia més del necessari les mesures restrictives. Mesures que, efectivament, si en algun sector han impactat de manera intensa és en el de l'oci nocturn, potser al que més, segurament al que més. Mesures que, per altra banda, també s'ha de dir, han contribuït a fer que els escenaris no fossin molt pitjors del que han sigut.

Però hem d'acompanyar el sector, i ho hem fet, efectivament, amb ajudes directes. Portem cinc convocatòries d'ajudes directes que, sumades totes, sumen 60 milions d'euros. La darrera, que està en aquests moments en marxa, que es va publicar el 25 de gener, dotada amb 20 milions d'euros en ajudes a negocis que van d'entre els quinze mil euros i els 120.000 euros, en funció de l'aforament i el nombre de treballadors i treballadores que tenen cada un d'aquests establiments, perquè no volem deixar ningú enrere. Per tant, ajudem i som el territori que més ajudes directes ha fet als sectors més afectats per la covid, especialment al sector de l'oci nocturn.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Juan Luis Ruiz.

Juan Luis Ruiz López

Moltes gràcies, conseller. Més de sis-cents dies tancats, més de vint mesos –ara ho comentàvem, no?– i, finalment, doncs aquest divendres el sector podrà reobrir, no?; 6.500 milions d'euros de pèrdues, amb danys irreparables, pèrdua de capital humà, humà, inversions que no es recuperaran i amb una pèrdua de competitivitat i de prestigi del sector molt important. Tant és així –i vostè ho sap–, que estan trobant moltes dificultats per poder tancar contractes amb artistes nacionals i internacionals per la incertesa que s'ha generat durant tots aquests mesos, no?

Un sector que necessita ajudes urgents –vostè n'acaba de parlar. El Govern es va comprometre que si els tancava els garantia ajudes suficients; nosaltres creiem que no ha estat així. Un sector que encara no ha rebut cap ajuda pel que fa als noranta-cinc dies que van tancar l'any passat entre els mesos de juliol i octubre, no? I li recordo que hem rebut del Govern d'Espanya uns 5.400 milions d'euros en fons covid entre el 2020 i el 2021 més els 993 milions d'euros d'ajudes a empreses. Per tant, no serà per manca de recursos.

Nosaltres, senyor conseller, li demanem que impulsi una taula de treball amb el sector per elaborar un pla de xoc, un pla de xoc amb mesures urgents per garantir la seva viabilitat econòmica a curt termini, però també amb propostes per recuperar la confiança i la imatge molt malmesa que s'ha generat durant tots aquests darrers mesos. Abans l'hi deia, el sector ha perdut en competitivitat respecte a altres territoris tant de l'Estat com de fora de l'Estat. I això passa per intentar garantir, com ja ho fan altres comunitats autònomes, que no es tornarà a tancar l'oci nocturn. I, per tant, arribat el cas, que esperem que no, que esperem que no sigui, però, si cal, poder pactar i acordar amb el sector mesures de restricció que no passin pel tancament total. Altres comunitats ho estan fent, senyor conseller, almenys intentem-ho.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball

Gràcies, diputat. Vostè em recordava transferències, jo em permeto recordar-li que Catalunya és el territori de l'Estat que, amb diferència, amb molta diferència, ha fet més ajudes als sectors més afectats per la crisi de la covid: 230 euros per persona, en una mitjana de vuitanta euros per persona a la resta de l'Estat. Per tant, ha estat un esforç molt important, un esforç que va en consonància amb l'esforç que han fet els sectors, efectivament. Ha estat una situació molt dura, és una situació molt dura, i per això hem fet aquest esforç pressupostari, un gran esforç tenint en compte les eines migrades que tenim, que són les d'un govern autonòmic en un marc d'un estat d'esperit centralista. I hem fet tot el que ha estat a les nostres mans i ho continuarem fent, per no deixar ningú enrere. I estem en contacte directe amb el sector, no només el de l'oci nocturn –especialment el de l'oci nocturn– sinó tots els sectors afectats per aquesta situació. Ho repeteixo, l'esforç ha sigut ingent per no deixar ningú enrere. No volem que ningú en quedi al marge.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Preguntes al president de la Generalitat.

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'increment en el preu dels peatges de les autopistes

317-00107/13

Formula la pregunta el diputat senyor Alejandro Fernández, del Grup Mixt.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidenta. ¿Por qué han subido un 5,4 los peajes de las autopistas de la Generalitat?

Gracias.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Pere Aragonès i Garcia)

Moltes gràcies, presidenta. D'acord amb el contracte de concessió.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Alejandro Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidenta. A principios del año 2018, el por aquel entonces ministro de Fomento Íñigo De la Serna, anunciaba la no renovación de la concesión de las autopistas de titularidad estatal, es decir, que la AP-2 i la AP-7 pasaban a ser gratuitas en Cataluña. Sorprendentemente, el actual Gobierno de España ha mantenido esta decisión –debe de ser lo único bueno que han hecho en toda la legislatura.

Y, mientras tanto, ¿qué ha hecho la Generalitat con los peajes de sus autopistas? Pues los ha subido un 5,4, convirtiendo la C-32 en la más cara de Europa. Y ahora nos hablan de abordar el debate con racionalidad, analizar la movilidad, la sostenibilidad, la famosa viñeta. Y hasta podría darles la razón: se trata de un asunto complejo que hay que abordar racionalmente, pero es que piden racionalidad los mismos, ustedes, que impulsaron la infame campaña «Catalunya sense peatges, no vull pagar», en la que incluso se hicieron fotos saltándose las barreras como vulgares cuatros, que hasta Curro Jiménez y *el Algarrobo* tenían más clase en los asaltos que ustedes. (*Rialles.*) Y ese es el resumen de su proceso, populismo de la más baja estofa, agitar las más bajas pasiones contra el resto de los españoles, mientras aquí suben peajes, tasas e impuestos con los que siguen viviendo como reyes, que es para lo que montaron lo del proceso, no para lograr una independencia de Cataluña, que bien saben que es imposible, sino para vivir como maharajás a costa de esa utópica idea.

Gracias.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Senyor diputat, tenia tantes poques coses a dir que li ha sobrat un minut. (*Rialles.*) Jo intentaré..., perquè tinc moltes coses a dir-li i a contestar-li; per tant, probablement, esgotaré tot el temps.

Anem a l'arrel de les coses. Per què a Catalunya hi ha hagut sistemes de mobilitat, singularment les autopistes, amb peatge, i no n'hi ha hagut a la resta de l'Estat? Per manca d'inversió pública. A Catalunya les autopistes s'han hagut de finançar mitjançant peatge per la manca històrica d'inversió de l'Estat en mobilitat. (*Aplaudiments.*) I això és una realitat palmària.

Seguim. Vostè diu: «El ministre del PP Íñigo de la Serna va anunciar que no renovaria les concessions.» El mateix que ha fet aquest Govern, no renovar les concessions que arribaven a la seva fi, les que arribaven a la seva fi. (*Veus de fons.*) Aleshores, vostè... Calmi's una mica, no passa res; jo estic parlant..., bé que l'escolto i diu moltes barbaritats, vostè, i jo no em dedico a moure els braços com fa vostè. Per tant, hem fet el mateix.

Segona. Diu: «Ara venen amb la vinyeta.» No, ara no –ara no–; des del 2011-2012 que aquest Parlament ha aprovat propostes de resolució instant a que hi hagi un instrument, com el que era l'eurovinyeta en el seu moment –ara en diuen «vinyeta», és igual, com li vulguin dir vostès–, per buscar com es pot finançar la mobilitat, com es pot finançar les infraestructures de les vies d'alta capacitat, a Catalunya i a la resta de l'Estat. Per cert, mesures que vostè sistemàticament han votat en contra en aquest Parlament. Per tant, que vostès votessin en contra no vol dir que les haguem proposat ara; fa molt de temps que s'està debatent. Per tant, una mica de rigor.

I després, finalment, si vostè el que vol és resoldre les qüestions de mobilitat, cal una clara aposta pel transport públic. I la realitat és que mentre vostès han tingut capacitat de prendre decisions al Govern de l'Estat es van reduir les aportacions a les autoritats de transports metropolitans, perquè a vostès el transport públic no els interessa –no els interessa. I, si no, em remeto a les paraules que el president d'honor del seu partit, José María Aznar, diu respecte a la mobilitat i com ell ha de conduir. Per tant, miri, senyor diputat, vagi als fets –vagi als fets– i apliqui's la recepta que vostè ens recepta a nosaltres.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre el criteri per al pagament de les despeses per viatges del Departament d'Acció Exterior

317-00105/13

Formula la pregunta el diputat senyor Carlos Carrizosa, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Carlos Carrizosa Torres

Senyor president, ¿cuál es el criterio que sigue el Govern en materia de gastos en viajes en el Departament d'Acció Exterior?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Igual que a la resta de departaments. (*Aplaudiments.*)

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

O sea, un criterio desastroso. A juzgar por los datos que hemos obtenido, tenemos serias dudas de que el criterio para gastar el dinero en acción exterior sea el interés general y la promoción de las empresas catalanas, la economía catalana y la cultura.

Mire, ya me dirá en qué favorecen estos dos ejemplos. Primero, viaje a Suiza del 22 al 24 de noviembre de 2021, hace apenas tres meses. Se van ustedes con alcaldes de su cuerda para hablar de desequilibrios territoriales, se gastan decenas de miles de euros, de los cuales ocho mil euros van a parar a una fundación suiza para el desarrollo sostenible de las regiones de montaña. Dígame en qué se promocionó la economía o la cultura catalana en ese viaje. Dígame qué pintaban allí los alcaldes, a pan y cuchillo, en ese viaje. Dígame con qué institución se reunieron... ¿Con qué institución suiza se reunieron, señor Aragonès? Porque la impresión que nos da es que este viaje no se ajusta a las competencias del departamento; la impresión que da es que se llevan ustedes a sus alcaldes acólitos para premiarlos con viajecitos a comer y a dormir, y a ustedes no les recibe nadie.

Y, segundo ejemplo, los viajes para ver a Puigdemont. En el Departamento de Acción Exterior, en septiembre y octubre de 2021, se gastaron doce mil euros para ir a ver al señor Puigdemont, y usted viajó el día 18 del VI del 2021 por tres mil euros para ver al señor Puigdemont. ¿Qué interés general se defiende yendo a ver y gastándose el dinero de los contribuyentes para ir a ver al señor Puigdemont? Yo concibo que vayan ustedes a la Lombardía, al Véneto, a Bavaria..., a Baviera, perdón (*remor de veus*), y que se entrevisten con los líderes regionales y las empresas..., para promocionar las empresas catalanas y nuestra cultura y el turismo. Y también concibo que vea usted a los expresidentes, que se reúna con Mas o con Montilla en Barcelona, ¿pero con el fugado? ¿Pagar dinero? Pues, mire, dígame a ese señor que dirigió un golpe y que se fugó, que si quiere reunirse con usted lo haga por teléfono o por Zoom, o que venga, y nosotros estaremos atentos para avisar a la policía.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies, presidenta. Ho tenen molt fumut, vostès, a Castella i Lleó, per haver de fer aquest espectacle, eh? Ho tenen molt fumut, eh? (*Aplaudiments.*) Perquè..., és a dir, bé, no hem treballat gaire, aquest mes, i intentem buscar allò, els *greatest hits* de la passada temporada. (*Rialles.*)

Però, senyor Carrizosa, on estan els problemes que interessin a la gent? (*Rialles i aplaudiments.*) On estan els temes que interessin a la gent, en un moment en què preocupen les desigualtats, en un moment en què, malgrat la reducció de l'atur, es cronifica l'atur de llarga durada? O els reptes en matèria de canvi climàtic. Vostès veig que..., abans ja han dit que al Pirineu hi viuen quatre gats, cosa que demostra, vostès, com consideren la ciutadania de Catalunya més enllà de cent vint quilòmetres a la rodona. (*Aplaudiments.*) Primera cosa.

Ara resulta que abordar qüestions de despoblament és bo a Castella i Lleó però no és bo a Catalunya i no és bo fer-ho amb cooperació internacional. Bé. Segona cosa que vostès avui demostren que no han treballat gaire.

I tercera; és a dir, quan vostès no tenen qüestions a aportar, quan no tenen projectes, quan no..., realment no tenen propostes per millorar la vida de la gent, doncs bé, anem a mirar aquí les despeses d'Acció Exterior.

Les despeses d'Acció Exterior són despeses, primer, que vostè hi ha accedit perquè nosaltres som un govern transparent i expliquem el que fem, primera cosa. I ja poden riure, però vostès han fet servir el sistema parlamentari per poder accedir-hi. Per tant, bé, segueixin rient.

Segona cosa, totes les actuacions en matèria d'acció exterior es fan d'acord amb les competències.

I tercera, aquest Govern viatjarà a Brusselles les vegades que faci falta per interlocutar amb les institucions europees, que és fonamental; per interlocutar amb els diputats del Parlament Europeu, també, i, sí, també –també–, per, quan convingui –i jo crec que convenia i és necessari–, mantenir relació amb tots els expresidents de la Generalitat de Catalunya, també aquells que no poden venir a Catalunya per la repressió que vostès han instigat i que evidentment és un dels obstacles principals per resoldre el conflicte polític entre Catalunya i Espanya. (*Alguns aplaudiments.*)

Per tant, sí, anirem a veure a tothom les vegades que faci falta, perquè estem disposats a parlar amb tothom, especialment si han estat presidents de la Generalitat de Catalunya.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les declaracions de la presidenta del Parlament en què l'acusa de no tirar endavant una estratègia de desobediència col·lectiva enfront de la repressió

317-00108/13

Formula la pregunta la diputada senyora Jéssica Albiach, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, presidenta. Bon dia a totes i a tots. President, quina opinió li mereixen les acusacions de la presidenta del Parlament, de la senyora Laura Borràs, a l'assenyalar-lo a vostè com un dels responsables de no tirar endavant, i cite textualment, una estratègia de desobediència col·lectiva davant la repressió?

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Miri, sobre aquesta qüestió jo he intentat cenyir-me al que és el meu rol institucional. I, com a màxim representant de l'estructura institucional de la Generalitat de Catalunya, també soc el màxim responsable del Govern. I el Govern respecta la tasca que porten a terme els òrgans parlamentaris, el Ple, la Mesa, especialment en el que són qüestions d'ordre d'organització i funcionament del Parlament. Per tant, aquí hi ha divisió de poders.

El que faré és seguir denunciant..., perquè, al final, ens hem anat embolicant amb aquestes darreres polèmiques i debats, però tot això té un origen. I l'origen el té en dos fets. El primer és que s'inhabiliti un diputat per la seva actuació quan era regidor simplement per haver mantingut en la finestreta del seu despatx –que si vas davant de la paeria has de mirar molt amunt per veure exactament on és– el que era un llaç groc en una campanya electoral en la que no es presentava.

I la segona és que fins i tot qui considerés que això seria desobediència..., és absolutament desproporcionat que, per una sentència que no és ferma i per una mesura d'inhabilitació d'uns mesos, no només es pugui perdre, doncs, l'escó durant tota una legislatura, sinó fins i tot que es perdi per ordre de la junta electoral abans de que aquesta sentència sigui ferma. Això vulnera el dret a la tutela judicial efectiva, va en contra de tots els principis de drets civils i polítics. I, per tant, hem de treballar per revertir aquesta situació.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Jéssica Albiach.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president. En la lluita contra la repressió ens trobaran sempre, però li he de dir, doncs, que el silenci seu d'aquests dies... –gràcies–, que el silenci seu d'aquests dies no és prudència i tampoc és rol institucional, és intentar amagar sota la catifa uns problemes i una realitat que ja està veient tot Catalunya i que, malauradament, no és nova en Catalunya.

També l'hi he de dir, des que ha començat el 2022 estem veient, d'una banda, una Esquerra Republicana erràtica, però el que més ens preocupa, també, és una presidència de la Generalitat i un govern que està «desnortat» i en replegament. I els posaré alguns exemples.

Començaré pels Jocs Olímpics d'Hivern. Estem parlant d'un nou macroprojecte que, en la línia del que va passar amb l'ampliació de l'aeroport del Prat, doncs, ja naix fracassat.

Però és que després passem a la renovació, als canvis a la cúpula dels Mossos d'Esquadra, que, si no és una purga, se li assembla molt, i, a més, sense explicacions convincents.

En tercer lloc, vostè ha convertit el balanç d'un any de govern, doncs, en una conferència que està destinada als partits independentistes.

I ja faltava l'espectacle d'aquests últims dies, doncs, que estem veient, al final, que estan intentant amagar el que ja sap tota la ciutadania, i és que se li ha mentit amb una suposada desobediència que al final no hem vist per enlloc.

I quina és la conseqüència? La conseqüència és que tenim, d'una banda, doncs, unes institucions que cada vegada estan més degradades i, de l'altra, una ciutadania que està estupefacta davant del soroll i de la paràlisi i la inacció del seu Govern.

I per això, president, li demanem que rectifiqui. Vostè i jo tindrem la setmana vinent una reunió i li diré en privat el mateix que li estic dient avui, aquí i ara, i en públic, i és que rectifiqui el rumb del seu Govern i que torne als grans consensos de país.

I un d'aquests consensos és un acord pel nou sistema de finançament, que Catalunya necessita com l'aigua. Li venim insistint des de fa moltes setmanes i ara sí que l'hi diem: la pilota està en la seua teulada.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Veig que vostè, diputada, ja sap el contingut de la conferència que faré el proper dilluns, i ja l'ha avançat. Jo el que li recomano és que vingui, està convidada, i que escolti. I que escolti les propostes perquè precisament els grans consensos de país hi seran molt presents; consensos de país que tenen una dificultat objectiva, moltes vegades, per poder-se dur a terme, que és la incapacitat de l'Estat espanyol per donar-hi resposta. I per tant aquí també cal trobar solucions a aquest conflicte polític evident, que és històric i que en els darrers anys ha estat molt dur, i que nosaltres, moltes vegades, en l'aposta meua, també, per trobar una resolució a aquest conflicte polític, hi trobem poques complicitats per part del Govern estatal.

En tot cas, aquest és un govern que té clar el que ha de fer. I vostè ha mencionat... Nosaltres estem a favor dels Jocs Olímpics d'Hivern si són sostenibles. Crec que deu ser el mateix que deu pensar el regidor d'Esports de l'Ajuntament de Barcelona, que assisteix a les reunions tècniques.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre si centrarà tots els seus esforços en l'organització dels Jocs Olímpics d'Hivern del 2030 al Pirineu

317-00110/13

Formula la pregunta la diputada senyora Basha Changue, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

Basha Changue Canalejo

Gràcies, presidenta. President, en aquest gairebé un any de legislatura hem vist com el seu Govern pregonava una revolució verda i feminista, però centrava tots els seus esforços en tirar endavant macroprojectes com els Jocs Olímpics, l'ampliació de l'aeroport, la Fórmula 1 o el Hard Rock; moltíssima rapidesa per impulsar aquests macroprojectes que contrasta totalment amb la lentitud per impulsar l'energètica pública, amb la inexistent defensa al dret a l'habitatge o amb la incapacitat total per revertir les privatitzacions del 061 i el 112.

En aquest sentit, li volem preguntar, senyor president: en el proper any continuaran centrant tants esforços en convèncer-nos de la necessitat d'impulsar uns jocs olímpics al Pirineu?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies, presidenta. El que farem és complir amb el que va acordar aquest Parlament, que és fer una consulta sobre aquesta proposta, i treballarem perquè sigui la

millor proposta, perquè crec realment que és una oportunitat, si els fem, com estem treballant, com estem fent que sigui així, en clau de sostenibilitat, que puguin contribuir a la diversificació territorial i amb un model que no sigui només per deixar un llegat de quinze dies, sinó que, en el marc d'una estratègia de desenvolupament territorial del Pirineu, permeti oferir noves oportunitats a uns territoris que demanen ser escoltats.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Basha Changue.

Basha Changue Canalejo

Miri, president, el que vostè diu en seu parlamentària i a les rodes de premsa contrasta frontalment amb la realitat de les seves polítiques, que no compartim i a les que ens oposarem activament, perquè ni compartim els principals projectes pels que aposta el seu Govern, com són els Jocs Olímpics, l'ampliació de l'aeroport o el casino més gran d'Europa, ni compartim les polítiques antisocials com la privatització de la sanitat i les inexistentes polítiques d'habitatge, ni compartim, per descomptat, l'actitud de resignació vers l'Estat de normalització de la repressió, de vulneració de drets socials i, en definitiva, de la suspensió sistemàtica de la nostra sobirania.

I més quan en pocs mesos hem constatat que «la taula de monòleg», perdó, de diàleg, no té cap possibilitat de prosperar en la resolució democràtica del conflicte, perquè resulta que l'Estat ni té cap voluntat d'acceptar un referèndum ni té cap voluntat d'aturar la repressió. I, a més, ara tampoc té cap pressió ni té cap incentiu per part del Govern de Catalunya.

Senyor Aragonès, ja no n'hi ha prou amb paraules i amb declaracions. Calen fets i calen resultats, i no els veiem per enlloc.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Aquest és un govern que aposta clarament per aquestes transformacions.

En l'àmbit social, per exemple, fent gratuït el P2 –ens hagués agradat tenir-los al nostre costat–; aconseguint que rebaixin les ràtios a vint alumnes a P3 a partir del proper curs, a principis de setembre. Ens hagués agradat que a l'hora d'aprovar els pressupostos estiguessin al costat també. O, per exemple, en l'impuls del canvi cap a les renovables, que sabem que inevitablement comportaran algun canvi en el nostre paisatge, però que és absolutament necessari afrontar-ho per no dependre d'una energia nuclear ni d'energia produïda fora de Catalunya, que, si només depenem d'això, omplirem el país de MATs, que tampoc volem.

Per tant, no hi han decisions que no tinguin costos, totes en tenen. El que hem de fer és mirar quins són els menors costos per al conjunt de la ciutadania. I per això apostem, en l'àmbit energètic, pel desenvolupament clar de les energies renovables a través del consens, a través d'un decret que ha permès –que ha permès– que puguin ser molt més participats i donar molta més veu als municipis.

I, evidentment, també seguim apostant, en l'àmbit democràtic, per la resolució pacífica dels conflictes i per la resolució democràtica. I nosaltres no ens aixecarem mai d'una taula en què hi hagi negociació –no ens aixecarem mai–, serem fermes. (*Remor de veus.*) Demanarem mobilització, demanarem acompanyament i demanarem, doncs, que fem pinya i aquella unitat d'acció sigui la base sobre la qual actui el moviment independentista.

Per a tot això necessitem eines i... –necessitem eines–; i les eines són pressupostos, les eines són decisions en aquest Parlament a l'hora de tirar endavant. Pressupostos com, per exemple, els que ja tenim en vigor, que és la inversió més important de la Generalitat de Catalunya en la història en l'àmbit d'habitatge. La partida d'ha-

bitatge és la més alta. I no els vam tenir al costat. Jo no abaixaré els braços a l'hora de treballar perquè vostès es sumin a aquestes transformacions i a aquestes actuacions, que són absolutament positives per al país.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre el repartiment de càrrecs de la Generalitat

317-00112/13

Formula la pregunta el diputat senyor Ignacio Garriga, del Grup Parlamentari VOX.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Aragonès, ¿hasta cuándo van a seguir repartiéndose los carguitos mientras los catalanes están absolutamente abandonados? Y le agradecería que esta vez se girara y demostrara un poco de educación.

(Alguns aplaudiments. Remor de veus.)

La presidenta

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies. Vull recordar a tots els diputats i diputades que en una democràcia, excepte quan la Junta Electoral s'extralimita en les seves funcions, els «carguitos» els escullen els ciutadans. Potser no és que no els hi agradin els «carguitos», és que a alguns no els hi agrada la democràcia.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Ignacio Garriga.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Gracias, presidenta. Ha demostrado, una vez más, su falta de educación y su indecencia.

Señor Aragonès, hay una costumbre en esta cámara no escrita y es que los líderes separatistas –ustedes– y los socialistas, salen a la tribuna y dicen defender permanentemente los intereses de los trabajadores, una rutina de mentiras y engaños de la que los catalanes son perfectamente conscientes y de la que bastan apenas un par de datos para acabar de desmontarla.

Xevi Xirgo, propuesto por Junts, 118.000 euros al año. Rosa Maria Molló, propuesta por el PSC, 114.000 euros al año. Miquel Miralles, propuesto por Esquerra Republicana, 114.000 euros al año. Laura Pinyol, propuesta por Esquerra Republicana, 114.000 euros al año. Enric Casas, propuesto por el PSC, 114.000 euros al año. Cinco nombres, y los que faltan; cinco cargos, y los que quedan, señor Aragonès. Y más de quinientos mil euros gastados, y los que vendrán.

Solamente he citado miembros del Consejo Audiovisual de Cataluña. Podría citar a los miembros de la Corporació Catalana de Medios Audiovisuales, a la Sindicatura de Cuentas y un largo etcétera. Todo para colocar a sus amigos, para devolver favores políticos y para perpetuar esa división cada vez más profunda entre las élites separatistas y la realidad de los catalanes corrientes.

Hace apenas dos semanas –espero que lo sepa– conocíamos que tres de cada diez catalanes están en riesgo de exclusión. La semana pasada la Policía Nacional

detenia a tres persones y desarticulaba una célula yihadista encargada de la financiación. Y ¿qué han hecho ustedes y la izquierda? Repartirse sillones, sentarse y repartirse los fondos que expolían a todos los catalanes mediante esa larga lista de impuestos propios, en lugar de dedicarlos a mejorar los servicios públicos de calidad y atender las graves emergencias sociales que padecen.

Señor Aragonès, no necesitamos una corporación catalana de medios audiovisuales. No necesitamos un consejo audiovisual de Cataluña con sueldos millonarios. No necesitamos ni queremos una televisión pública que dilapida decenas y decenas de millones de euros. No necesitamos ni queremos a biógrafos de Puigdemont controlando la actuación de los medios públicos. En definitiva, no necesitamos ni queremos ni a sus enchufados ni a sus tertulianos.

Necesitamos de verdad ayudas a los catalanes que están atravesando un mal momento, apoyo a las familias y seguridad, de una vez por todas, en nuestros barrios. Exigimos, de una vez por todas, señor Aragonès, servicios... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)*

La presidenta

S'ha acabat el temps, senyor Garriga.

(Aplaudiments.)

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Bé, s'ha de dir que hi ha coses que aparentment milloren, i és que la intervenció avui del representant de l'extrema dreta, a diferència de la que va fer al Parlament Europeu un diputat del seu grup, no ha estat envoltada d'ampolles de licor. *(Rialles. Alguns aplaudiments.)*

En tot cas, el missatge tampoc és que variï gaire. El missatge no varia gaire, perquè el missatge que utilitza l'extrema dreta és el d'atacar les institucions democràtiques –atacar les institucions democràtiques– embolcallant-se d'una defensa dels drets de la ciutadania. I això és el que ha fet al llarg de la història l'extrema dreta. Això és el que feia el feixisme italià, això és el que feia el nacionalsocialisme a Alemanya, això és el que feia el falangisme i l'extrema dreta espanyola als anys trenta. *(Veus de fons.)* Sí, sí, atacar les institucions democràtiques per imposar el seu determinat model social. Avui ens n'hem tornat a trobar una mostra, d'aquesta.

Però mentre aquest discurs intentant-nos posar a tots els demòcrates suposadament dins d'una elit que espolia la majoria, els fets són els fets. I els fets són que quan aquesta cambra aprova mesures per afavorir el manteniment de l'habitatge de les famílies més vulnerables, sistemàticament l'extrema dreta hi vota en contra. La realitat és que quan aquesta cambra aprova mesures per aconseguir que els col·lectius que han estat marginats de les esferes de poder de la societat, per tant, mesures en clau d'igualtat de gènere, mesures per donar el reconeixement a la diversitat d'orígens del nostre país, mesures per regularitzar administrativament tots els ciutadans de Catalunya, també aquells que una injusta llei d'estrangeria els priva dels papers, i que sumats tots ells són majoria en aquest país..., quan aquesta cambra porta a aprovació mesures en favor d'això, l'extrema dreta hi vota en contra.

Perquè l'extrema dreta el que fa és intentar enganyar els vulnerables per perpetuar un sistema econòmic que els segueix explotant i en això ens hi tindran sempre davant i en defensa de la democràcia.

Vostès voldrien tancar no TV3, voldrien tancar aquest Parlament. I li asseguro que no se'n sortiran.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'alternativa a la taula de diàleg amb el Govern de l'Estat i la constitució d'una direcció estratègica col·legiada de l'independentisme per a coordinar les accions futures

317-00111/13

Formula la pregunta el diputat senyor Albert Batet, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Albert Batet i Canadell

Gràcies, presidenta. President, membres del Govern, diputades, diputats. President, li volem agrair des de Junts per Catalunya la reunió que vam mantenir dilluns a Palau. Compartim amb vostè la necessitat de consensuar amb els partits i les entitats independentistes sobre on ens trobem i sobretot com avancem, perquè ara fa un any de les eleccions i tenim un mandat molt clar: el cinquanta-dos per cent de la ciutadania va dir sí a la independència, va dir sí a un país lliure, de benestar, de progrés i d'oportunitats, va dir sí a tenir un país on es pugui viure plenament en català. Aquesta és la voluntat de la gent i hem de donar-hi compliment.

Ara bé, l'independentisme en el seu conjunt no ens podem sentir orgullosos de com estem actuant col·lectivament. No estem sent capaços de fer front a la repressió de manera coordinada i no estem fent passos per avançar cap a la independència. És evident que l'aposta per la taula del diàleg no està funcionant; és una via que no porta enlloc, com ahir mateix va expressar la portaveu del Govern espanyol: Pedro Sánchez no es vol tornar a reunir ni negociar, no vol sentir parlar ni d'amnistia ni d'autodeterminació, no té cap interès per resoldre un conflicte polític.

Com ja li vam expressar a l'última sessió de control, coincidim plenament amb vostè, president, que hem de treballar en una alternativa a la taula del diàleg. Estem cent per cent d'acord. Ho hem de fer junts, amb unitat, amb complicitat. Per això Junts per Catalunya, i així l'hi vam traslladar a la reunió de dilluns, pensem que és necessari constituir una direcció estratègica, col·legiada de l'independentisme al més aviat possible, tal com figura a l'acord que va facilitar la investidura i que facilita aquesta legislatura entre Junts i Esquerra Republicana. Un espai compartit d'anàlisi, de decisió política entre partits i entitats per dissenyar i planificar els passos a seguir per avançar cap a la independència, però també per coordinar les accions per fer front a la repressió. Enfortim el front independentista amb tota la força, recuperem la moral de victòria i tornem a prendre la iniciativa.

I, en aquest sentit, president, voldríem saber la seva opinió al respecte.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments.*)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Senyor diputat, jo també agraeixo la conversa i la reunió que vam tenir aquest dilluns. Crec que va ser profitosa. I és evident que tenim molts reptes per davant. Però a mi m'agradaria compartir amb vostè i amb tota la cambra una reflexió.

Els moviments polítics avancen quan, sobretot, parlen més del país que de si mateixos. I el nostre moviment que compartim, el moviment independentista, ha de tornar a parlar més del país que no pas de si mateix. Reconeixent, evidentment, els reptes que hi han i l'impacte que ha tingut la repressió i la resposta de l'Estat davant del referèndum de l'U d'Octubre i de tot el que va venir després. I recordant sempre que hi ha una repressió que continua en forma d'exili, però en forma, també, de causes obertes i pendents i també en forma d'inhabilitacions com hem vist aquesta darrera setmana.

Però la clau de tot plegat, i així ho vaig voler compartir amb vostè dilluns, i crec que ha de ser el missatge que tots hauríem d'intentar compartir, intentar interioritzar en la mesura que cadascú ho vulgui en els propers mesos, és que avancem si parlem del país, avancem si tornem a explicar una vegada més les raons que ens porten a defensar conjuntament per què volem la independència de Catalunya. Perquè en aquest país hi ha grans consensos, consensos que en aquest Parlament es comparteixen més enllà de l'independentisme, com és la defensa d'un estat del benestar fort, com és la defensa de la llengua catalana com a element estructural de la cohesió social del nostre país, com és la defensa d'una Catalunya oberta al món que tingui veu pròpia i que pugui defensar els interessos del país, d'una economia productiva arrelada amb una reindustrialització verda i digital, precisament en aquests moments de tant de canvi i, evidentment, d'una Catalunya que ha de ser una Catalunya cohesionada com un sol poble. Aquests consensos han topat sempre davant del mur de l'Estat. Per això som independentistes, també.

I, per tant, és imprescindible que tornem a dirigir-nos al conjunt del país. Jo crec que és la manera que hi ha per guanyar. Sent conscients de les dificultats. I ho hem de fer dirigint-nos al conjunt del país, perquè al final la nostra causa, que és la causa de la independència, com totes les causes a favor de la millora de les condicions de vida de la gent, tenen sentit si serveixen perquè la gent visqui millor. I jo crec que té tot el sentit defensar la independència de Catalunya perquè la gent visqui millor, però sobretot dirigint-nos al conjunt del país. I m'aplico a mi mateix la recepta: menys parlar de nosaltres i més parlar del país. Crec que si ho fem així, avançarem conjuntament. Gràcies.

La presidenta

Se li ha acabat el temps, president.

(Aplaudiments.)

Abans de donar la paraula al proper diputat, ens informen diversos diputats que després de la resposta del president de la Generalitat al senyor Ignacio Garriga s'han sentit uns insults absolutament intolerables referits a la seva persona. Vull donar l'oportunitat a la persona que els ha proferit de demanar disculpes públicament i, si no és el cas, demano a tots que si us plau recordin el deure d'obligat compliment i respecte pel president de la Generalitat i per tots els diputats de la cambra.

(Aplaudiments. El senyor Ignacio Garriga demana per parlar.)

Sí, senyor Garriga.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

No, que jo li agrairia que també mostrés desagraïment... o incidir que el president de la Generalitat ha tingut..., vull dir, amb paraules educades, per no ser com ell...

La presidenta

Senyor Garriga, perdoni...

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

...insultar un grup parlamentari dient que és com un grup nazi. Jo crec que això...

La presidenta

Senyor Garriga, només he demanat que la persona que havia proferit uns insults que són inacceptables al president de la Generalitat els retirés, si tenia la valentia de fer-ho, perquè ens n'han informat diversos diputats de diversos grups parlamentaris. Sí. *(Antonio Gallego Burgos demana per parlar.)* Sí, senyor Gallego.

Antonio Gallego Burgos

Yo pido disculpas por el insulto, efectivamente, pero han de entender, y usted la primera, debe entender que no es normal que el presidente de la Generalitat de Cataluña en cada sesión de control nos acuse de nazis... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Senyor Gallego... Senyor Gallego. (*Veus de fons.*) Senyor Gallego, si us plau. Senyor Gallego, no té la paraula. (*Veus de fons.*) No, no el perdono, no. Si us plau, li he demanat... Li he dit, i vostè ara s'ha aixecat i per tant es fa responsable de l'insult, que demanés disculpes per un insult que és inacceptable. Ho ha fet i ja està.

Els insults no són acceptables en aquest Parlament i el nostre Reglament permet l'expulsió per un insult d'aquesta naturalesa. Jo li he demanat que el retiri. Vostè el retira. Abstingui's de fer comentaris que justifiquin l'insult que és inacceptable, si us plau. I posi's la mascareta.

(*Aplaudiments. Veus de fons.*)

Ja està, senyor Gallego. Ja està. Li he demanat que retirés un insult i el retira. No hi ha més explicació a un insult que és inacceptable. (*Veus de fons.*) No té la paraula.

(*Aplaudiments. Veus de fons.*)

Senyor Gallego, no té la paraula. Això que fa és justificar un insult, per tant, no té la paraula.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures per a avançar en clau nacional i en clau social

317-00106/13

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre els darrers esdeveniments polítics. Formula la pregunta el diputat senyor Josep Maria Jové, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Josep M. Jové Lladó

Moltes gràcies, presidenta, també per la seva fermesa. President, començaré tal com acabava fa quinze dies. Li pertoca a la presidència de la Generalitat liderar l'estratègia independentista teixint, això sí, totes les complicitats necessàries. La ronda de contactes d'aquesta setmana ha de servir per posar fil a l'agulla a un independentisme que ha vist les confiançaes trencades i que no ha aconseguit teixir prou aliances ni dins ni fora. I ens toca anar cap a una proposta real, guanyadora i viable. Lluny de propostes vàcues i de gesticulacions simbòliques, cal retrobar-nos en un espai que ens permeti avançar cap a l'objectiu compartit: la república catalana. Perquè malgrat tot el que han dit alguns, l'objectiu en comú segueix sent exactament el mateix: l'amnistia per posar fi a la causa general i el referèndum d'autodeterminació són les eines que hem de tenir a les mans per a una resolució democràtica d'un conflicte polític.

I aquests són dos dels consensos més grans de la nostra societat. De la mateixa manera que és un consens estable al país que per resoldre els conflictes cal diàleg i negociació, però també amb fermesa i determinació. Encara que costi. Aquest és el llenguatge que entén tothom, també la comunitat internacional a qui tan sovint apellem com a garantia per a solucionar el conflicte per la via democràtica. Negociar sense renunciar a res, absolutament a res; amb la tenacitat i la convicció que dona legitimitat a les nostres propostes; assumint també –i ho sabem– riscos i costos personals.

I necessitem la força del país, no només la força dels partits. La força del país per avançar d'acord amb aquests grans consensos. La presidència té la responsabilitat de fer possibles tots els consensos de la societat, al marge de tacticismes i del desgast polític. Liderar, president, de veritat, amb concrecions reals, tant la resolució del conflicte polític com la sortida de la crisi i la construcció d'una societat més justa. És a dir, també, blindar l'accés universal a uns serveis públics de qualitat, la llengua, el model d'escola catalana o l'accés a un habitatge digne. I ja som al cap del carrer, president. Perquè és el que hem dit sempre: l'alliberament nacional i la justícia social són dues cares de la mateixa moneda. L'independentisme és més fort quan està

al servei de tot el país. Quan es fa útil per a tothom, perquè no hi ha país sense una vida digna.

I per això, president, a les portes d'aquest 14 de febrer, li preguntem quines mesures vol impulsar a partir d'ara el seu Govern per avançar en clau nacional i en clau social?

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Senyor diputat, en primer lloc, hem de mirar els actius que tenim. I crec que això cal posar-ho molt en valor. Tenim els actius d'una majoria electoral, en vots, per primera vegada en la història. L'independentisme, amb la màxima participació i en moments de participació més baixa, ha anat reva- lidant majories parlamentàries, que, en les eleccions d'ara fa un any es van traduir també en una majoria que supera el cinquanta per cent dels vots de la ciutadania que va participar a les eleccions. Aquest és un actiu molt important. L'actiu també és tot el camí recorregut, amb els èxits i també amb aquells àmbits en què encara falta camí per obtenir victòries. Amb els èxits com va ser l'U d'Octubre, com han estat les grans mobilitzacions. I aquestes grans mobilitzacions han estat possibles perquè recollien les esperances del model de país que volem construir, que és aquest model de país que, com deia abans, genera amplis consensos també més enllà de l'independen- tisme.

La pregunta que ens hem de fer és: a aquest model de país basat en la justí- cia social, en la cohesió social també a l'entorn de la llengua catalana com un dels elements d'identitat, de progrés, d'igualtat d'oportunitats del nostre país, a aquest consens basat en una economia productiva al servei de treballadors, de prosperitat compartida amb les empreses, d'equilibri territorial, a aquest consens en què hem de tenir veu pròpia a Europa en els grans debats i en els grans reptes que tenim com- partits amb la resta del continent, a aquest consens en què nosaltres hem de ser els qui gestionem, recaptem els impostos que paguen els ciutadans de Catalunya per finançar adequadament serveis des de la sanitat a l'àmbit dels drets socials, a la jus- tícia, a l'interior, a les polítiques d'interior o a l'educació, a aquests consens, quina resposta hi dona l'Estat espanyol? I en aquesta resposta hi trobem la raó per voler la independència de Catalunya.

I, per tant, tornem a aquestes qüestions, i a partir d'aquí, la meua aposta és clara. L'aposta és d'un diàleg i una negociació amb el Govern de l'Estat basat en la demo- cràcia i en la fi de la repressió. La nostra proposta sempre ha estat molt clara. Sem- pre hem estat molt transparents, però cal que a l'altra banda de la taula hi hagi també no només una resposta clara i transparent, sinó una voluntat –una voluntat– de par- ticipar en la resolució del conflicte polític, perquè la cronificació no és una solució; només és deixar passar el temps perquè tot esdevingui molt pitjor, i aquí a nosaltres no ens hi trobaran.

Per tant, unitat d'acció, generositat i tota l'ambició per aconseguir un futur.

La presidenta

President, se li ha acabat el temps.

El president de la Generalitat

Gràcies.

La presidenta

Gràcies.

(Aplaudiments.)

Pregunta el president de la Generalitat a respondre al Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre si està a favor que Catalunya i Aragó organitzin conjuntament els Jocs Olímpics d'Hivern del 2030 al Pirineu

317-00109/13

Formula la pregunta el diputat senyor Salvador Illa, del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar.

Salvador Illa i Roca

Gràcies, senyora Borràs. Senyor Aragonès, deixi'm d'entrada agrair-li la invitació que m'ha fet arribar per assistir a la conferència que vostè farà dilluns vinent 14 de febrer, coincidint amb el primer aniversari de les eleccions que, sota el meu punt de vista, van obrir un temps nou a Catalunya.

Li anuncio que vindré a escoltar-lo, en representació del primer grup d'aquesta cambra, que ho faré amb interès, i que em fixaré especialment en aquells punts que puguin suscitar grans acords de país, perquè Catalunya ha de mirar endavant. Acords que pensin en tots els catalans i les catalanes, que aquests dies, per cert, hem assistit, malauradament, a una successió de despropòsits polítics en aquesta cambra, que entre tots ens hauríem de proposar de no repetir mai més. Prou de baralles partidistes estèrils. Girem full, mirem endavant, pensem en el bé comú.

Per exemple, i cito una qüestió molt concreta, espero que de la conferència de dilluns en sortim amb una resposta clara a la pregunta que tot seguit li formulo, senyor Aragonès: està a favor que el Pirineu de Catalunya i de l'Aragó, junts, Barcelona i Saragossa, apostin per fer els Jocs Olímpics d'Hivern l'any 2030?

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Senyor Illa, molt satisfet de que aquest dilluns pugui assistir a la conferència. Estic convençut que serà del seu interès. No sé si li agradarà tot el que diré, però, en tot cas, crec que és positiu, doncs, que hi assisteixi, i no cal esperar-se al proper dilluns per tenir la resposta.

El Govern de Catalunya aposta perquè se celebrin uns Jocs Olímpics al Pirineu l'any 2030. Uns Jocs Olímpics que també, amb les converses que hem tingut amb el Comitè Olímpic tant de l'Estat com el Comitè Olímpic Internacional, han de ser un model de jocs sostenibles. No cal anar a construir infraestructures que després queden en desús. No ha d'anar acompanyat, i, de fet, si no, ho rebutjaríem totalment, d'especulació urbanística. Ha de servir un estímul per avançar segurament en moltes infraestructures de mobilitat, que igualment són necessàries, i que si finalment, doncs..., no ho volem, però si finalment no acabessin havent-hi Jocs, s'haurien de fer igualment. Per tant, nosaltres apostem per aquest model.

Aquest model l'ha de fer només Catalunya? Aquests Jocs Olímpics els han de fer només Catalunya? No. Des del primer moment hem estat oberts a que pugui ser amb participació amb altres territoris. Sempre, evidentment, tenint en compte no només la trajectòria de tot aquest treball de candidatura, que no comença ara, sinó que ve des de fa ja forces anys, sinó també de qui pot acollir les proves des d'una vessant tècnica, d'anàlisi. Quan parlem de lideratge volem dir això, perquè estem convençuts que Catalunya té els actius per poder liderar una proposta ben forta en aquest àmbit. Nosaltres hem estat oberts a tot, i, per tant, doncs, en aquest sentit, oberts a que altres territoris hi puguin participar. Sempre defensaré, com a president de Catalunya, que Catalunya reuneixi totes les característiques perquè s'hi celebrin la major part de proves.

Gràcies.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Salvador Illa.

Salvador Illa i Roca

I ve de lluny, que ho va proposar el meu company i amic Jordi Hereu, com a alcalde de Barcelona. Catalunya no pot deixar escapar més oportunitats. Que no ens passi amb els Jocs Olímpics el que ens va passar amb l'ampliació de l'aeroport Josep Tarradellas Barcelona - El Prat, de la que, per cert, n'hem de seguir parlant, no?

I no perdem de vista que fer-ho juntament amb els nostres amics i veïns d'Aragó suma, ajuda. Celebro que vostè ho vegi també d'aquesta manera. Li ofereixo suport, tot el suport del meu grup, del grup que represento, per treballar plegats i per fer possible que l'any 2030 el Pirineu sigui l'escenari dels Jocs Olímpics d'Hivern. Li ofereixo suport a vostè, a tot el Govern, també al vicepresident Puigneró. «No hi veig més que oportunitats», deia el senyor Puigneró en una recent entrevista, hi estic d'acord. Treballem plegats.

Catalunya ha de mirar endavant. Prou de fixar la vista en el retrovisor i prou de crear problemes allà on no n'hi ha. Catalunya ha de tornar a ser una terra d'oportunitats.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies, presidenta. També crec que cal superar discursos d'una suposada decadència econòmica de Catalunya que no s'aguanten per enlloc. El darrer any, el PIB català va créixer un 5,9 per cent; la mitjana de l'Estat un cinc per cent. L'atur a finals d'any era del tretze per cent en el conjunt de l'Estat; del 10,16 per cent a Catalunya. Tenim ja un 7,7 per cent més d'exportacions, no que l'any 2021 respecte al 20, que era un any afectat per la pandèmia, sinó respecte al 2019. Hem tornat a superar l'històric.

Per tant, vostè diu: «Abandonem determinats...». Jo el que li demano és abandonar determinats discursos en base a una decadència econòmica que no és real.

La presidenta

President... Gràcies.

(Aplaudiments.)

Proposició de llei de creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans

202-00014/13

Acabada la sessió de control, passem al segon punt de l'ordre, el debat de totalitat sobre la proposició de llei de creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans. Com saben, és una iniciativa legislativa que ha estat presentada per diversos grups parlamentaris, el Grup dels Socialistes i Units per Avançar, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar i En Comú Podem.

Per presentar aquesta iniciativa legislativa, intervindran en primer lloc els cinc grups proposants per un temps màxim de deu minuts per grup. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Moltes gràcies, presidenta. Consellera, diputat, diputades... «Entre el fort i el feble, entre el ric i el pobre, és la llibertat la que oprimeix i la llei la que allibera.»

Això deia el predicador catòlic Henri Lacordaire el 1848, en un famós sermó a Notre-Dame, un dels considerats precursors del cristianisme social o del catolicisme liberal. I penso que és una reflexió que segueix tenint a veure amb el debat que els portem avui. Una altra manera potser més moderna o més senzilla de dir-ho és que la llibertat sense regles és sempre la llibertat del més fort.

I de la mateixa manera que és cert –es pot afirmar i crec que la història de la construcció de la Unió Europea així ho valida– que el comerç és un fort desincentiu dels conflictes armats, de les guerres, de la mateixa manera que les inversions estrangeres obren la possibilitat de desenvolupament social, econòmic i en el fons humà en aquells llocs que són receptors d'aquestes inversions, de la mateixa manera que tot això és cert, també és cert que quan això es produeix en relacions de desigualtat, quan això es produeix en contextos en què existeixen sistemes institucionals febles o afeblits per conflictes, es poden produir vulneracions greus dels drets humans, d'una banda; del dret internacional del treball, de l'altra; de les regulacions en matèria mediambiental a nivell internacional, o també, òbviament, de l'ordenament intern dels països on es produeixen aquestes inversions o amb els que existeixen relacions comercials notablement desiguals.

És per tot això, i no per altra cosa, que existeix un marc regulador a nivell internacional i també europeu. Són evidentment coneguts els instruments per desenvolupar la Declaració Internacional de Drets Humans. També són conegudes –encara que no tan sovint, diguem-ne, respectades o desenvolupades– les normatives del dret internacional del treball, també en matèria de medi ambient, també en matèria de promoció de la pau o d'un desenvolupament humà sostenible. De fet, s'haurien de respectar els principis rectors de Nacions Unides sobre empreses i drets humans, i existeix un debat en el qual, per cert, diversos estats membres de la Unió Europea han estat al capdavant de l'impuls d'aquests debats, però no només, també l'Equador, especialment des del 2013..., un debat sobre l'establiment d'un tractat internacional en matèria d'empresa i drets humans que tingui un caràcter vinculant.

Evidentment aquest tractat, que està en negociacions, i que una delegació de la Unió Europea participa en aquestes negociacions, i que, per cert, el Parlament Europeu hi ha donat suport en múltiples ocasions, aquest tractat encara no s'ha assolit i, per tant, no hi ha unes normes que siguin vigents que siguin vinculants en matèria d'empresa i de drets humans provinents d'aquest tractat. Tot i que, com deia, hi ha regulacions. També en l'àmbit europeu.

Per exemple, la Directiva 2014/95, que estableix obligacions a les empreses perquè acreditin l'acompliment, entre d'altres, en les normes en matèria de drets humans. També les més recents regulacions sobre importació de determinats minerals, en concret quatre, molt necessaris per a determinades indústries de la societat del coneixement, que estan vigents des del gener del 2021. I, com deia, el Parlament Europeu ha estat un defensor implacable d'aquesta regulació del comerç i de les inversions per tal de respectar els drets humans.

Si volen alguns exemples d'estats membres, doncs, França té disposicions en el seu ordenament intern en aquesta matèria, obligacions respecte a les seves empreses grans, no?, en matèria, diguem-ne, de que acreditin aquesta diligència, aquest compliment amb aquests estàndards. I Dinamarca també ha regulat, en aquest cas, respecte al treball infantil, perquè també lamentablement tots som coneixedors de que hi ha hagut grans empreses transnacionals que han estat acusades, i sovint s'ha acreditat, que s'havia usat treball infantil en la fabricació dels seus productes.

També tenim antecedents en el nostre Parlament. La iniciativa que avui portem aquí diversos grups té antecedents en aquest Parlament. En primer lloc, hi va haver, fruit d'unes jornades de debat que van tenir seu en aquest Parlament, un compromís de molts grups parlamentaris i també del Govern que va assumir l'any 2016 la tasca de crear un centre català d'empresa i drets humans –2016, fa sis anys, d'això.

Per tant, som aquí, en part, com a constatació d'un fracàs: els governs que des del 2016 fins ara havien mantingut almenys retòricament el seu compromís de crear aquest centre català d'empresa i drets humans no ho han fet, i és de tothom conegut que es passaven la pilota el Departament d'Acció Exterior amb el Departament d'Economia i viceversa.

Però, malgrat tot, a nivell parlamentari hi va haver una resolució aprovada per unanimitat –unanimitat de tots els grups presents a la cambra–, l'any 2016, que es comprometia a aquesta creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans. El 2019 es va reiterar aquesta voluntat amb una altra resolució i el 2021 es va tornar a reiterar aquesta voluntat amb una altra resolució.

I, finalment, tenim la proposició de llei que ve avui aquí per al seu debat a la totalitat, és a dir, per dir-ho així, per veure si seguim amb la seva tramitació legislativa. La proposen els grups Socialistes i Units per Avançar, el Grup d'Esquerra Republicana, el Grup de Junts, el Grup de la CUP - Crida Constituent i el Grup d'En Comú Podem. Cadascú, evidentment, defensarà els seus propis arguments.

Des del punt de vista dels continguts, és una proposició de llei relativament senzilla, en què es crea, com deia, aquest Centre Català d'Empresa i Drets Humans com a organisme públic, dotat de personalitat jurídica pròpia i independent; independent tant del Govern com d'agents privats, o fins i tot de les organitzacions no governamentals que treballen en el camp de la cooperació al desenvolupament. Té com a finalitats l'estudi, l'avaluació, el control i la innovació normativa en la matèria a què el propi títol fa referència, no?, la relació entre les empreses, l'actuació de les empreses a l'exterior i els drets humans.

I com a funcions té, molt resumidament, les de prevenir i alertar sobre activitats que potencialment vulnerin els drets humans; investigar queixes relacionades amb possibles vulneracions; requerir, si és menester, documentació a les empreses, i la possibilitat de sancionar les empreses si no s'atenen aquests requeriments d'aportar documentació. Això, sens dubte, serà un dels elements més debatuts en el tràmit parlamentari si, com semblen indicar els grups que porten aquesta proposició, continua la seva tramitació legislativa.

També, entre les funcions, la d'elaborar propostes en matèria de contractació pública; elaborar instruccions per als processos de suport a la internacionalització de les empreses; assessorar i formular propostes al Parlament, al Govern de la Generalitat; elaboració d'un informe anual amb recomanacions, i l'impuls de la innovació normativa.

Valgui dir que des del punt de vista del nostre grup parlamentari, probablement sigui necessari introduir millores en el text, que tanmateix subscriu i demanem la seva aprovació. Entre altres coses, perquè la regulació dels mecanismes a través dels quals es puguin formular les queixes, diguem-ne, qui té la titularitat d'aquest dret a formular les queixes, o el propi règim sancionador es contenen ni més ni menys que en l'article que parla de les funcions del centre, i, per tant, probablement fora bo escindir això en articles que específicament desenvolupessin aquests aspectes i que ho fessin d'una manera, doncs, transparent, garantista, etcètera.

Perquè..., jo crec que si veiem alguns dels brífings que han sorgit del Parlament Europeu en aquesta matèria, alguna de les frases que els encapçalen en la introducció, jo crec que ens poden inspirar, diguem-ne, en l'orientació general que li hauríem de donar.

Evidentment, seria injust atribuir al conjunt de les empreses catalanes o fins i tot de les empreses transnacionals una vulneració sistemàtica dels drets humans, dels drets laborals o dels drets ambientals o dels pobles indígenes. Òbviament, seria injust fer-ho amb un caràcter general i, diguem-ne tirant pel broc gros. Però també seria mentir pretendre fer abstracció de que aquestes vulneracions existeixen i que és difícil arribar a establir les responsabilitats per la manera en què sobretot les empreses transnacionals usen els marcs reguladors més o menys febles o diferents a ni-

vell dels ordenaments interns o internacionals per tal d'evadir aquestes responsabilitats i expulsar-les cap a empreses subcontractades o altres actors.

I, per tant, jo crec que avançar en el camí –i acabo– per regular és important. Probablement fora millor encara, per una qüestió d'escala i d'equilibris de poder, perquè, efectivament, aquestes empreses transnacionals en tenen molt, que avancés la regulació en el marc europeu i internacional.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada senyora Eulàlia Reguant.

Eulàlia Reguant i Cura

Bé, bon dia. Bon dia a les persones que estan aquí convidades, la gent de Lafede, que, de fet, si no fos per elles avui no estaríem discutint aquesta proposició de llei.

Avui és d'aquells dies, no?, on la sinergia i el treball de la ciutadania conscient, de les entitats, dels moviments que empenyen les institucions generen que tinguem debats que avancin en la garantia de drets, en la transparència, en la coherència indispensable de les institucions. Perquè, de fet, avui és un debat que comença cap allà l'any 2014, en el marc del debat de la llei d'acció exterior, aquí al Parlament, on es comença a introduir en aquest debat, també fruit del treball de les entitats de Lafede, el que és la coherència de polítiques en l'acció exterior del Govern de la Generalitat; la necessitat d'abordar aquesta coherència de polítiques. I això és un fruit d'aquest treball, una coherència de polítiques que busqui també, no?, analitzar què es fa des de l'acció exterior pública i la privada, què fan les empreses i com interrelacionem també des de l'Administració pública amb les empreses.

De fet, la coherència de polítiques és un dels eixos del pla director de cooperació, d'aquesta cooperació que sembla que aquest Govern no té massa en la seva prioritat, però política pública que fa anys que en aquest país s'exerceix i que cal exercir més i millor.

I és que si mirem alguns dels últims exemples en els darrers temps d'accions de les empreses a països del sud global, veiem, per exemple, els últims vessaments de Repsol al Perú –els crims ecològics de Repsol al Perú– amb la seva connivència amb les guerrilles i els paramilitars. I veiem també quina és la relació de la Generalitat amb Repsol aquí, a Tarragona o diversos convenis que existeixen. Si engeguem processos d'avaluació, informes, processos d'anàlisi, d'anàlisi de quins impactes tenen i de quina relació i quina connivència hi acaba havent, podríem discutir aquests convenis de les administracions públiques en base a criteris de les seves actuacions.

O un altre exemple, per no focalitzar-ho només en com la Generalitat es relaciona amb les empreses: si tinguéssim un centre... O aquest centre..., si desenvolupem aquest centre, podríem també analitzar quina és la responsabilitat d'aquest tipus d'acció d'entitats tan intocables en aquest país com el Futbol Club Barcelona. Quina relació té el Futbol Club Barcelona amb Beko. I què és Beko? Perquè per a tothom Beko és allò que porta escrit el Futbol Club Barcelona a la seva samarreta. Però Beko forma part d'un grup empresarial turc, una corporació o la corporació privada més potent de Turquia, l'única que figura en la llista Forbes de les cinc-centes empreses de més volum del món, però que estén els seus contactes entre moltes divisions de negoci i inversions, també a indústria armamentística; indústria armamentística que finança o que col·labora..., que ven armes al règim d'Erdogan, que, com aquí ja hem parlat en més d'una ocasió, es dedica a vulnerar sistemàticament els drets de la població kurda. I per ser coherents amb allò que nosaltres mateixos vam aprovar aquí fa uns mesos, que era el reconeixement de l'Administració del Nord i Est de Síria, també estaria bé que poguéssim, no?, a través d'aquest Centre d'Empresa i Drets Humans independent, analitzar aquests informes, també per assenyalar les contradiccions i per posar sobre la taula que una de les entitats més importants que té aquest

país –i intocable– com és el Futbol Club Barcelona, si volgués fer una acció responsable podria discutir també aquest patrocini per part d'aquesta empresa.

Per tant, dos exemples que posen: u, com la Generalitat es relaciona amb una de les màximes multinacionals, que sabem que és complicat, però que fa poc ha tingut exemples, no?, en els vessaments al Perú; i una altra, no?, que afecta el club per antonomàsia de Catalunya. Per tant, eines com el Centre d'Empresa i Drets Humans permetrien avançar en aquesta voluntat de treballar la coherència de polítiques. Partint de que la coherència absoluta i pura no existeix, però creiem que hem de caminar i que hem d'avançar cap aquí per garantir que les polítiques que es duen a terme i les relacions que s'estableixen respecten drets fonamentals, els drets humans i els drets ecològics de la població del sud global, que ha vist com sistemàticament, no?, doncs, les grans multinacionals han utilitzat el seu poder econòmic per expulsar-les, vulnerar drets, per generar ecocidis.

Per tant, per nosaltres és important aquest pas, entenent que és un pas dels molts que s'han de fer per avançar en la coherència de polítiques. Un pas que es va començar l'any 2014 i que, aprovant aquesta llei no s'acabarà, sinó que haurem d'avançar. I és un pas, alhora, per recuperar la confiança d'entitats i de la ciutadania, no?, que porta anys treballant en això i que, després de desastres com el de Repsol, veu que les administracions tampoc acaben de fer res, per exemple. Per tant, recuperar aquesta confiança és clau. Però també hi ha un altre element que creiem indispensable en la política exterior de Catalunya. Avançar i treballar per ser reconeguts també passa per això.

També passa per ser exemplars en això. També passa per regular i per ser exemple de com volem relacionar-nos, també, amb el sud global. I com volem avançar perquè es garanteixin els seus drets. I en aquest sentit, a Ginebra ja fa anys que hi ha entitats que treballen en aquest sentit i que van sistemàticament denunciant vulneracions de drets per part de les empreses i treballant per aquesta vulneració o per la denúncia d'aquesta vulneració sistemàtica de drets de moltes d'aquestes empreses. Per tant, que l'Administració, que la Generalitat es posi a aquest costat també és una manera d'avançar en el reconeixement de Catalunya com a país, que vol ser responsable internacionalment, que vol avançar en un internacionalisme que passa per la garantia i la defensa dels drets de tots els pobles arreu del món.

Per tant, nosaltres esperem que, a més a més, en aquesta tramitació d'aquesta llei les modificacions siguin les mínimes i indispensables i que no es converteixi en un procés lent, empantanegat, on finalment el que surti sigui un centre descafeïnat que serveixi per rentar-nos la cara, però no per generar informes que provoquin o que avancin en canviar actituds i per garantir aquests drets que deia abans. Amb tot això, ho deixo.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula ara la diputada senyora Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Moltes gràcies, presidenta. Diputats, diputades, consellera... Doncs sí, jo crec que avui podríem parlar també d'un dia històric al Parlament de Catalunya. Un dia històric com d'altres que hem tingut, però crec que aquest té una especial significació, malgrat que ja en vam tenir un de semblant la passada legislatura. I és un dia històric perquè aquest Ple debatrà, per fi, la creació del Centre d'Empresa i Drets Humans. I, evidentment, és un dia històric que arriba tard, com ja han comentat abans alguns diputats, perquè estem des del 2016 intentant..., perquè suposadament és un tema d'aquests grans consensos, no?, que tant sentíem parlar el president, sembla que hi ha un gran consens per part dels diferents grups polítics per crear aquest cen-

tre, però malgrat aquest gran consens –incloent-hi els partits que han estat al Govern des d'aquest any 2016– és un centre que no s'impulsava, que seguia estant en una mena de llimbs, que se'n seguia parlant molt, que quan s'aprovaven i es presentaven mocions i propostes de resolució a totes s'hi votava a favor i a totes es deia: «sí, sí, endavant, és fonamental que el paper internacional de Catalunya, l'agenda internacional sigui la defensa dels drets humans, sense cap mena de limitació», però el centre no avançava.

El centre no avançava durant anys. Més de cinc anys des que va aprovar la primera moció aquest Parlament, i no teníem re sobre la taula. Fins quan? Fins que, finalment, la societat civil organitzada d'aquest país, la societat que ha empès la solidaritat i la cooperació en aquest país des de les acampades del 0,7 i des de molt abans, des de tots els moviments de solidaritat, per exemple, amb la revolució sandinista a Nicaragua, ha sigut aquesta societat civil organitzada qui, una vegada més, veient que ni des del Govern, ni des del Parlament hi havia la força per empènyer la creació d'aquest centre, doncs, s'ha apujat les mànigues, s'ha posat a treballar i ha fet aquesta proposta de creació del Centre d'Empresa i Drets Humans.

Per tant, si estem avui aquí debatent això és gràcies a aquestes entitats. Gràcies al Grup de Treball d'Empresa i Drets Humans de Lafede; gràcies a la Taula Catalana per Colòmbia; gràcies a més de quinze entitats, com Cooperació, com Alternativa Solidària, com Entrepobles, com Amnistia Internacional, que estan dintre d'aquest Grup d'Empresa i Drets Humans, a qui també vull aprofitar per saludar, perquè ens acompanyen alguns dels seus representants a viure, també, aquest moment històric. Tot ha sigut gràcies a elles que tenim aquest text que està debatent el Parlament avui.

També és gràcies a elles que tenim una pàgina web, que es diu Alerta, no?, Alerta Drets Humans, que és una pàgina web on ara ja es pot entrar a consultar, a través d'un mapa i unes fitxes, quins són els impactes en vulneració de drets humans d'algunes empreses catalanes o empreses que treballen i que treuen beneficis per la seva activitat a Catalunya. Això és una pàgina web que recomano tothom que la pugui veure, perquè és un exemple de la feina que hauria de fer aquest Centre d'Empresa i Drets Humans amb recursos públics, no depenent dels recursos que les pròpies entitats i organitzacions hi posen per fer aquesta investigació.

I si entrem en aquesta pàgina web, doncs, podem veure per exemple el cas de, a Cartagena, a Colòmbia, no?, que el seu ajuntament va liquidar l'empresa municipal de gestió de l'aigua, és a dir, va privatitzar la gestió de l'aigua, va crear una empresa mixta que es diu AQUACAT, que curiosament està gestionada i participada per Agbar, no? I llavors, també, si entrem en aquesta pàgina web podem trobar informació i referències de com aquesta empresa està vulnerant els drets del Conveni 169, dels drets dels pobles indígenes, perquè està impactant ambientalment, socialment, culturalment i econòmicament la vida d'aquests pobles.

Això és un exemple de com una empresa que treballa i que s'enriqueix a Catalunya i que, a més a més, està manifestament en contra dels processos de remunicipalització de l'aigua, i que està utilitzant el *lawfare* per intentar acabar... –i que també està criminalitzant aquestes entitats a través de querelles–, doncs, com Agbar allà està fent aquesta vulneració de drets.

A qui segurament no li interessa que a Catalunya hi hagi un centre d'empresa i drets humans rigorós, seriós, amb recursos i amb capacitat d'intervenir? Doncs a Agbar, probablement. O a Mango i a Zara, que estem farts de veure a les notícies, i que també ho podem trobar en aquesta pàgina web, com vulneren els drets laborals en aquests llocs on fabriquen aquella roba que després aquí es ven per un preu claríssimament inferior al que seria si hi hagués un procés just de producció d'això. I vam tenir l'accident de Rana Plaza, que més que un accident gairebé que podríem parlar d'un assassinat, per les condicions precàries de treball que tenien totes aquelles persones, que va provocar la mort de més de mil persones.

Per tant, arribem a la creació d'aquest Centre d'Empresa i Drets Humans que, nosaltres insistim, que és urgent i que és necessari i prioritari. Per què? Perquè és veritat que ens omplim la boca, tots i totes, que Catalunya és una societat solidària, que Catalunya és una terra d'acollida, que Catalunya defensa els drets i les llibertats. I és cert, això; però ha de ser en tots els seus aspectes. Això no és cert, per exemple, en la cooperació al desenvolupament, no? Una llei que ja es va aprovar l'any 2001, que ja el 2010 havia d'arribar al 0,7 per cent de cooperació i d'ajut oficial al desenvolupament però que, malauradament, en aquest 2021 estem encara al 0,2. Que es va aprovar un pla director la passada legislatura que preveia arribar al 0,7 el 2030 i que en el segon any d'aplicació d'aquest pla director ja s'han incomplert els compromisos per part del Govern. En una negociació de pressupostos que nosaltres sabem que vam arribar *in extremis* i que vam fer tot el possible perquè es mantinguessin els compromisos i que no va haver-hi cap mena de voluntat per part del Govern.

Llavors, tenim una de les grans potes de la solidaritat i la cooperació a Catalunya, com és l'ajut oficial al desenvolupament, en hores crítiques. És cert que s'està recuperant de les retallades del Govern d'Artur Mas, que la van deixar gairebé a punt de l'extinció més absoluta, però és cert que aquesta recuperació, amb la previsió que hi havia, s'ha estroncat.

Però és que, a més a més, de poc serveix que destinem recursos, sigui el 0,7, sigui el 0,2, en l'ajut oficial al desenvolupament, si amb l'altre 99,3 per cent no estem treballant en la mateixa línia que aquesta justícia global i que aquesta defensa dels drets humans i de les llibertats. Si estem destinant recursos, doncs, al projecte d'enfortiment dels pobles indígenes, de la defensa de drets culturals, socials i ambientals, però després no vigilem que les empreses amb les quals contracta la Generalitat de Catalunya no tinguin implicacions en les vulneracions dels drets d'aquests pobles. Si estem donant suport a organitzacions que treballen en la defensa dels drets humans del poble palestí i de la gran vulneració de drets humans per part de l'Estat d'Israel, però després, el Departament d'Acció promou que hi hagi més convenis de col·laboració i d'internacionalització d'empreses catalanes, amb empreses de seguretat d'Israel, per exemple. O que el Departament d'Acció tingui un informe Païsa sobre Israel que pràcticament, *oops!*, obvia el conflicte palestí. No està passant res, allà, a Palestina, eh?, no hi ha res...

Per tant, això és la coherència de polítiques. Hem de poder fer el que fem amb la solidaritat i la cooperació al desenvolupament, també amb la resta de polítiques de la Generalitat de Catalunya. I per poder-ho fer, això, què necessitem? Informació. Informació veraç, informació contrastada, informació eficaç. I això ha de ser una política pública, això no pot dependre dels recursos o de la bona voluntat i les hores ingents de feina dels activistes, això ha de ser una voluntat i una política pública. I això és aquest Centre d'Empresa i Drets Humans.

Un centre d'empresa i drets humans que hem de garantir que sigui independent. Que tingui recursos públics perquè fa una política pública, però que sigui independent dels interessos de partits polítics, de governs i d'empreses. Sobretot, d'empreses. Per això, el document insisteix molt en com ha de ser la configuració i la governança d'aquest Centre d'Empresa i Drets Humans. També les seves funcions. Les seves funcions han de ser rigoroses. És a dir, s'ha de notar, també, un abans i un després de la posada en marxa d'aquest Centre d'Empresa i Drets Humans, amb recursos suficients, amb capacitat tècnica suficient. I també, hi insistim molt, amb capacitat sancionadora en allò que pot sancionar, com és, per exemple, quan les empreses no compleixin amb la seva obligació d'oferir informació.

Si no tenim..., si acabem la tramitació d'aquesta proposició de llei amb un centre d'empresa i drets humans descafeïnat, ens estarem fent un flac favor, totes, perquè acabarem una altra vegada amb una llei que sobre el paper quedi bonica, que serveixi perquè tothom s'ompli la boca d'empreses, de vulneracions de drets humans i no sé què, però que després no sigui eficaç, no serveixi per a res. S'ha parlat de que

el text requereix canvis. Una tramitació parlamentària és, precisament, per escoltar experts. Tots els grups podran presentar les seves propostes de compareixents, per presentar esmenes, amb l'objectiu de que millorin el text, però no amb l'objectiu de que el deixin en paper mullat.

Perquè si tots els grups que han signat aquesta proposició de llei després ens autoboicotegem i acabem fent esmenes i aprovant un contingut que no mantingui l'esperit inicial del Centre d'Empresa i Drets Humans que, a més a més, és el que han treballat les entitats que el presenten, és que no estarem fent el que demana el text. I ja hem vist en altres ocasions com hi ha grups que per tal de sortir a la foto, doncs, signen les proposicions i les registren, però després, quan es miren bé el text, *oops*, potser no ens interessa exactament el que està aquí. I llavors intenten pervertir quin és l'objectiu de la proposició de llei que s'està presentant.

Nosaltres vetllarem perquè el text tingui els mínims canvis possibles. Sempre es pot millorar, però sí que estarem molt atentes que no es perverteixi l'objectiu de la creació d'aquest Centre d'Empresa i Drets Humans, perquè Catalunya serà millor, perquè farem una feina millor tant a Catalunya com fora de Catalunya. Perquè això no és un atac a les empreses, això és treballar també amb les empreses, perquè facin millor la seva feina, perquè no és una amenaça, és senzillament una garantia de drets humans. I això no pot ser una amenaça per ningú.

Gràcies.

La presidenta

Seguidament, i en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Francesc de Dalmaes.

Francesc de Dalmaes i Thió

Gràcies, presidenta Laura Borràs. En primer lloc, una autocrítica. Em penso que des de fa sis anys aquest Parlament fins a tres vegades s'ha posicionat a favor del Centre d'Empresa i Drets Humans. I, per tant, sis anys són molts anys i, per tant, fer una autocrítica en aquest sentit.

La segona, que és imprescindible, és donar la benvinguda..., és impossible enumerar totes les entitats perquè hi han centenars d'entitats al darrere, perquè això és un projecte que és el resultat de la bona feina que ha fet la societat civil organitzada durant molts anys. I sí que podríem donar, per això, la benvinguda, perquè en sou una mica el grup promotor, a la gent de Lafede, a la Taula Catalana per la Pau i els Drets Humans a Colòmbia.

Però, en definitiva, el nostre compromís, la nostra intervenció aquí avui és per dir que ens heu fet un encàrrec, que ens heu posat uns deures i que els farem. És un projecte que té un amplíssim suport social. Hem vist..., mirava els sindicats, he vist que hi havia la Intersindical, el món local i el fons català. Hem vist que hi ha el Consell Nacional de la Joventut, que hi ha a la Taula d'Entitats del Tercer Sector... Ja us dic, seria impossible fer un llistat de tothom qui dona suport a aquesta proposta.

Paradoxalment, no hi han organitzacions empresarials. I, per tant, aquesta és una feina que s'haurà de fer, perquè estem pel diàleg amb tothom. I, per tant, això que hem de fer ens ha de bastir i ens ha de fer més forts. I, per tant, allò que vam presentar conjuntament, que va fer entrar al registre al Parlament de Catalunya, el 5 de juliol del 21, doncs, aquesta proposta veurà avui la llum amb un suport molt ampli. Us dic que no molt habitual en aquest Parlament. Hi han els comuns, hi ha la CUP, hi ha Esquerra, hi ha Socialistes, hi som Junts.

Pel que fa a Junts... I veureu, diputades i diputats, que avui em dirigeixo sobretot als promotors, perquè em penso que és important fer-ho així. Quan parlem de –que m'ho he sentit dir moltes vegades– drets humans –tots, per a tothom i a tot arreu–, ho diem perquè ho practiquem. I, a més a més, ho practiquem sense tenir en compte les latituds.

En aquest Parlament passa a vegades que, quan algú parla de Polònia, diu coses diferents de les que diu quan parla de Veneçuela. I al revés, que algú quan parla de Cuba diu coses diferents de quan parla de Polònia. En tot cas, a nosaltres, els drets és un filtre que ens va bé per a tot el món i que no depèn de les latituds.

I m'ha agradat molt perquè hem parlat tots de coherència, de coherència política quan actuem. I és important que les coherències de les forces polítiques es veuen en allò que diuen en el Parlament, en allò que diuen al Congrés. I, per exemple, allò que diuen al Parlament Europeu. I nosaltres aquí tenim una guia molt ferma, molt forta, d'una feina que està fent Junts al Parlament Europeu des de fa molt temps.

N'he posat alguns exemples. Per exemple, al març del 2020, va ser el propi president Puigdemont, en la seva condició d'eurodiputat, quan es va mostrar radicalment en contra de la ratificació del Tractat de Lliure comerç entre la Unió Europea i el Vietnam. Perquè Vietnam és un règim que té presos polítics i que té exiliats. Estaria bé que miréssim els signants d'avui quina posició van tenir en aquell moment. Quan parlem de coherència política parlem d'això. O després de l'annexió total de Hong Kong a la Xina, al juny del 2020, doncs, també va ser el president Puigdemont qui va anunciar aquesta annexió en un discurs al plenari. També caldria veure molts dels signants d'avui quina posició van tenir en aquest sentit. O, per exemple, quan al desembre del 20 els eurodiputats de Junts denuncien l'acord de comerç entre la Xina i la Unió Europea i en posen com a exemple la violació de drets humans a la província de Xingiang de majoria uigur.

I a Europa també són els nostres diputats els que sempre es posen de costat d'aquesta necessitat d'una governança sostenible a nivell polític, a nivell econòmic i a nivell social. Per exemple, insistim a demanar que les empreses europees puguin auditar, es puguin auditar, es pugui saber perfectament tota la traçabilitat de les matèries primeres que fan servir. També aquí seria interessant que miressin com es posicionen alguns dels promotors d'això que estem parlant avui.

I, clar, com no podia ser d'altra manera, també ha estat en el Parlament Europeu que hem denunciat les empreses i les companyies espanyoles que violen drets ancestrals de poblacions indígenes. I no només ens hem quedat amb la denúncia, sinó que també hem fet propostes. També es nostra la proposta al Parlament Europeu, i hi hem fet costat, per tal que les persones que han patit vulneració de drets en països tercers puguin reclamar justícia atenent el sistema judicial del país de l'estat membre on és la companyia que ha exercit aquesta conculcació. També aquí els demano que mirin qui ens ha fet costat i qui no en aquestes qüestions.

Us explico tot això perquè no fem re nou, no fem re que no creiem i que no sentim profundament, perquè nosaltres acostumem a dir que els drets humans no només són el camp de joc, sinó que *delimiten* el camp de joc. No hi ha actuació política, econòmica ni social fora dels límits que ens marca la democràcia, fora dels límits que ens marquen els drets humans.

Ja ho sabem, aquest Centre Català d'Empresa i Drets Humans té com a objectiu la internacionalització de l'economia catalana, que no generi impactes negatius en matèria de drets humans. Per tant, continuem capil·laritzant en el conjunt de la societat catalana aquesta necessitat de coneixement, reconeixement i promoció dels drets humans. Però també és important que intentem posar una mica l'accent de què parlem quan parlem d'empreses.

Mireu, les empreses a Catalunya, el noranta-quatre per cent, per tant, una amplíssima majoria tenen menys de nou treballadors. Estem parlant d'un mapa de micro, petites i mitjanes empreses. I el 2012 –ho recorda sovint el conseller Tremosa– va passar una cosa molt interessant per a l'economia catalana. I és que el principal mercat de l'empresa catalana ja no va ser l'Estat espanyol, sinó que va ser el mercat exterior. Per tant, hi han més de tres mil empreses catalanes que fan la seva feina a l'exterior. I ho diem amb orgull, perquè la primera afirmació que toca fer és que el que proposem i el que normativitzarem i on posarem el focus és en allò que ja fan

el 99,9 per cent de les empreses catalanes. Per tant, ho volem constatar, les volem acompanyar.

A nosaltres ens agrada molt aquesta idea de valor afegit, de segell de qualitat que significa el respecte a la promoció dels drets humans. Hi insistim, perquè la immensa majoria ja ho fan. I farem els deures, els farem, els farem amb tothom. Avui a la consellera d'Exteriors, que li agraïm molt que ho sigui..., però és important que en un govern en el qual les responsabilitats d'empreses estan perfectament delimitades i la de drets humans també..., doncs haurem de parlar amb aquests dos departaments, perquè un centre d'empresa i drets humans... Quan el Parlament fa una proposta de centre d'aquestes característiques serà molt important conèixer l'opinió dels respectius departaments, i més si tenim en compte que som, formem part de la coalició de govern.

Per tant, els hi dic que nosaltres insistirem molt en el tema de la coherència de totes les forces polítiques implicades. El que defensem o el que permetem a Catalunya no pot ser diferent del que permetem o defensem al Govern de l'Estat. No pot ser fer segons quins discursos abrandats en comissió o al faristol i després, en el Govern espanyol, condicionar segons què. Nosaltres estem per aquesta coherència de polítiques. La coherència de polítiques també vol dir que allò que demanem i proposem al sector privat també ho faci el sector públic. I, efectivament, la ponència de llei no serà un tràmit. Hem de fer feina. La farem útil. La pressió, la sentim, la tenim. No només pel nombre i la qualitat dels impulsors, sinó perquè tenim clar que no farem deixadesa de les nostres funcions, que assumirem el repte. Aquest és el deute que tenim amb els centenars d'entitats que ho han fet possible, però també és el deute que tenim amb els 2.800.000 persones que van formar aquest hemicle. Per tant, agafem el relleu d'aquesta magnífica feina que heu fet amb el compromís de que aquesta llei del Centre d'Empresa i de Drets Humans sigui útil i afegeixi un nou contingut en aquesta afirmació que sempre hem fet nostra des de Junts per Catalunya de que el nostre món és el món. Aquesta idea que sense progrés social i econòmic no hi ha futur, però sobretot sense democràcia, sense llibertats, sense drets humans, sense sostenibilitat no hi ha futur.

Ho farem i ho farem bé. Aquest és el nostre compromís.

Gràcies. (*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

I, finalment, el darrer dels cinc grups parlamentaris proposants. Té la paraula la diputada senyora Ana Balsera en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Consellera, sobre aquesta proposició de llei de creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans que ens trobem debatent, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya voldria mostrar el nostre suport a aquesta proposició a banda de que nosaltres també hem sigut un grup dels signants. I sí que ens agradaria fer algunes consideracions o comentaris. La primera d'elles és un agraïment. I és que cal començar a fer un agraïment a totes les entitats i organitzacions que han fet possible que avui puguem estar aquí parlant del Centre Català d'Empresa i Drets Humans. Destacar el paper de la Fede per la seva feina, per la seva defensa d'aquesta proposició de llei. No només també d'aquesta proposició, sinó per la seva forta defensa dels drets humans arreu del món, una tasca imprescindible que hem pogut conèixer de primera mà a les diverses reunions que hem mantingut. Així que moltíssimes gràcies.

En segon lloc, ens agradaria fer un context o explicar una mica els antecedents que ens porten avui a estar aquí parlant i és que des del primer moment Esquerra Republicana ha donat suport a aquestes iniciatives al voltant de la creació d'Empresa i Drets Humans i no pot ser d'una altra manera per a un partit que entén la coopera-

ció i l'internacionalisme com a elements essencials de la seva política i també com a eines essencials de la presència de Catalunya a l'exterior. Per això, durant les darreres dues legislatures, hem donat suport parlamentari a les diferents propostes que volien avançar cap a la creació del Centre d'Empresa i Drets Humans. Ho vam fer amb la Resolució 359/11, de 3 de novembre de 2016, del Parlament de Catalunya, sobre el respecte als drets humans de les empreses catalanes que operen a l'exterior, que instava ja a crear un centre d'estudi i d'avaluació de l'activitat d'empreses catalanes a l'exterior. També volem recordar que quan es va entrar la primera proposició de llei, Esquerra també hi va donar el seu suport. També hem reivindicat la necessitat de crear aquest centre dins d'un treball parlamentari i destaquem la Moció 78/12, del Parlament de Catalunya, sobre aquesta visió del Govern amb relació a la participació catalana en el colonialisme. I és que una moció que emmarcava la necessitat de crear aquest Centre de Drets Humans i d'Empresa en un context de reparació històrica. No oblidem que mentre el monarca espanyol encara reivindica el colonialisme de l'imperi espanyol, aquí, al Parlament de Catalunya, ja hem demanat perdó pel seu rol en els abusos colonials de l'Estat. I en aquest context de reparació ha d'anar més enllà i també hem de qüestionar actualment les relacions de poder i les relacions econòmiques entre el nord i el sud, que n'és una peça clau.

I no només hem treballat en seu legislativa, sinó que també s'ha anat fent una feina prèvia per poder desplegar aquest projecte com va ser el desenvolupament, el 2017, de l'estratègia integral d'empresa i drets humans, que recordem que es va fer un treball en col·laboració amb el sector empresarial, amb Foment, amb Pimec, cambres de comerç, discutida també amb ONGs. Per tant, hi ha molt treball previ i pràcticament tots els països hem de recordar, països europeus i occidentals, tenen una estratègia. Per tant, ara cal fer aquesta feina, cal fer aquesta estratègia, aquest pla d'acció, aquest programa per dotar-nos de sentit i coherència en aquesta creació eventual del centre.

També volem recordar i posar en valor tota la feina del conseller Romeva al capdavant, precisament, del Departament d'Afers Exteriors. També els diferents consellers d'Exteriors i Cooperació d'Esquerra, que sempre han mostrat el seu compromís amb aquesta causa. De fet, una prova és el Pla director de cooperació al desenvolupament 2019-2021, que ja es fixava aquest horitzó del 0,7 per cent del PIB... Perdó, del 2030, i la creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans. I malgrat que la passada legislatura no vam poder complementar aquesta tasca, sí que vam avançar en altres àmbits com el decàleg de la conducta ètica per a les empreses catalanes. I aquí ara ens hem de conjurar tots perquè això pugui sortir endavant i ho puguem fer.

I ja entrant sobre aquesta proposició de llei que ve promoguda per la Fede, tant en l'exposició de motius com a l'articulat del text són molt explícits i descriuen la voluntat d'aquest centre i ara ens toca en el tràmit parlamentari modular, fixar i perfilar quina serà l'estratègia, objectius i funció d'aquest centre. De fet, s'expressa que en un món global, on les empreses operen en diferents estats, això que té afectació també pel que fa als drets humans i aquestes activitats econòmiques poden comportar vulneració de drets humans especialment com es manifesten en contextos de conflicte o contextos socials desiguals. I si no considerem acceptable que la voluntat de profit prevalgui sobre els drets humans, laborals i ambientals al nostre país, tampoc ho hauríem de considerar acceptable més enllà del nostre país.

D'aquí la necessitat d'aquest centre, com dèiem, de configurar aquest organisme públic tant pel que fa a la seva estratègia com per les funcions i per això sempre diem que calen institucions internacionals, però és que també hem de reforçar i dotar d'eines les nostres pròpies institucions perquè hem de fiscalitzar les empreses que actuen malament fora de les nostres fronteres i també acompanyar aquelles que ho fan bé, que són la majoria, podríem entendre.

I l'economista especialista en desigualtats, Anthony Atkinson, explicava com és un error veure les grans desigualtats actuals com si fossin un producte de força sobre les quals no tenim control i no ens podem excusar en la globalització per restar amb els braços plegats davant d'empreses que marxen fora per rebaixar els estàndards laborals, mediambientals i humanitaris que regulem aquí entre tots i totes. I igual que trobem un deute combatre els particulars que s'aprofiten de la mobilitat de capitals per evadir impostos, hem de considerar un deute també combatre aquelles empreses que s'aprofiten precisament de la globalització econòmica per augmentar el seu marge de benefici a costa de violentar drets humans i mediambientals.

I avui donem un pas, però ens queda molta feina a fer si volem que aquest projecte arribi a bon port, i hem d'adequar també aquest projecte a les capacitats de la Generalitat; hem de ser capaços d'incloure altres actors també, com el de l'àmbit empresarial, que estiguin compromesos amb el model econòmic sostenible, inclusiu; també el món del treball i el sindical. Entre tots i totes hem de desenvolupar aquesta llei, i que quan ens tornem a veure aquí tinguem un projecte fort i ambiciós.

I per anar acabant ja, com a conclusió, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana defensem aquesta proposició de llei, aquesta creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans, i a més, no?, podríem parlar d'un centre en majúscules, una actuació que no ha de ser un instrument aïllat, sinó que del que ha de formar part és de l'estratègia nacional d'empresa i drets humans. I, de fet, aquestes quatre banderes que descriuen i defensen aquesta Generalitat republicana no es poden quedar únicament a Catalunya, sinó que en un món global i globalitzat la nostra tasca també ha de ser defensar aquestes quatre banderes, aquestes quatre revolucions, arreu del món. I els drets humans s'han de defensar aquí i arreu, a Catalunya i a tot el món.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, i per fer la defensa de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari VOX, té la paraula la senyora Isabel Lázaro, per un temps màxim de quinze minuts.

Isabel Lázaro Pina

Gracias, presidenta. Buenos días a todos, señores diputados. Dicen que en política casi siempre es más importante lo que no se dice directamente pero sí se intuye claramente, y esta ley es un claro ejemplo de ello.

Se debate hoy en este hemiciclo una proposición de ley de creación del Centro Catalán de Empresa y Derechos Humanos, y la presentan en perfecta unión todos los grupos firmantes del cordón antidemocrático, ridículo e infantil contra VOX; una ley que tiene dos objetivos principalmente implícitos: uno, la creación de un nuevo chiringuito catalán de colocación clientelar para amiguetes, y todo esto, cómo no, a cargo del trabajo y del sudor de los contribuyentes catalanes; dos, la creación de una nueva Gestapo empresarial, con pretensiones de querer etiquetar y distinguir a buenos y malos empresarios según su ideología. Estas son las razones por las que el Grupo Parlamentario VOX ha presentado la enmienda a la totalidad.

Empecemos por la segunda consideración. El artículo 2 del texto establece que el objetivo del centro es velar por el cumplimiento del derecho internacional de derechos humanos y el derecho internacional humanitario por parte de las empresas que operan en Cataluña y también desarrollan actividades en otros países.

En este sentido, el artículo 3 sobre funciones y competencias indica que el centro investigará, inspeccionará y hará seguimiento a las empresas pertinentes con la posibilidad de poner multas de hasta cincuenta mil euros; se nota que ustedes no saben lo que cuesta ganar cincuenta mil euros en el sector privado. Ahora resulta que las empresas y autónomos de Cataluña, además de sufrir la mayor presión fiscal de toda

España y sus totalitarias multas lingüísticas, van a tener que soportar también multas ideológicas. Dejen de poner la bota separatista sobre el cuello de los trabajadores y empresarios catalanes; no se lo merecen, ya está bien.

¿Nos pueden explicar que entienden ustedes por derechos humanos? Los empresarios y trabajadores de Cataluña necesitan saber a qué atenerse. ¿Acaso tienen intención de promover la responsabilidad de las empresas respecto al artículo 16 de la Declaración universal de derechos humanos, que dice literalmente que la familia es el elemento natural y fundamental de la sociedad y tiene derecho a la protección de la sociedad y del Estado? ¿Acaso tienen intención de proteger, dentro del ámbito empresarial, el derecho a la libertad de pensamiento, de conciencia y de religión, como indica el artículo 18 de la misma declaración?

Claro que no; en realidad a ustedes les dan igual los derechos humanos. Su concepción política de los derechos humanos se basa en la ideología globalista, que consta de tres pilares fundamentales: la ideología de género y el relativismo moral, la histeria climática y el multiculturalismo. Es decir, ustedes no defienden los derechos humanos, ustedes defienden los derechos ideológicos de unas élites políticas progres que viven muy alejadas de la realidad.

Prueben a preguntar a las personas en las colas del hambre, en las listas de espera para vivienda social, en las listas de espera para revisión médica, en los centros de atención primaria, en los barracones educativos, si consideran que gastarse el dinero en un chiringuito de control y adoctrinamiento empresarial y social es una prioridad.

En cuanto al órgano rector de la nueva institución, la norma prevé que lo integre una representación paritaria de la Generalitat y de distintas ONGs locales, entre las que podría estar, por ejemplo, Irídia, asociación especializada en denunciar a los Mossos y a la Guardia Civil que preside la madre del asesino Rodrigo Lanza, la misma asociación que subvencionan anualmente con 150.000 euros entre la Generalitat y el Ayuntamiento de Barcelona para que lleve a cabo la labor de perseguir a sus propias policías.

Nos intentan vender, en su exposición de motivos, que combaten contra el abuso de las grandes corporaciones transnacionales, las mismas corporaciones que venden su moralina progre; y es que, en realidad, señores de la bancada de la izquierda y separatistas, la inmensa mayoría de las multinacionales de las que hablan se han convertido en sus aliados ideológicos con tal de hacer caja y buscar rentabilidad económica. Hace tiempo que ustedes dejaron de representar los intereses de los pequeños empresarios y trabajadores de Cataluña. Ejemplo de ello es que proponen en el artículo 13 de esta ley la creación de una lista de las empresas sancionadas publicada en la web institucional del centro. Se nota que les gusta el señalamiento y el escarnio público de aquellos que no piensan como ustedes.

Señores diputados, todo esto sería suficiente para rechazar esta proposición de ley, si no fuera porque pretenden extender sus agendas de colocación partidistas a costa del bolsillo de todos los catalanes. ¿Nos pueden indicar cuánto nos costaría este centro? Tenemos una agencia de la competitividad de la empresa que nos cuesta más de 100 millones de euros al año. Tenemos una agencia catalana de cooperación al desarrollo que nos cuesta más de 35 millones anuales. Es evidente que desde VOX pensamos que la creación de este centro y las funciones que pretende desarrollar forman parte del despilfarro político al que nos tienen acostumbrados. Pero, ¿nos pueden explicar por qué las agencias que acabo de mencionar, la de competitividad de la empresa o la catalana de cooperación al desarrollo, no pueden llevar a cabo las funciones y competencias que se estipulan en esta ley?

Con unas cifras de paro de más del cuarenta por ciento para menores de veinte años, con casi 2 millones de personas en riesgo de exclusión social, con una tasa de riesgo de exclusión social situada en el 29 por ciento de la población, doce puntos más que en el 2018 y seis más que la media de toda España; con unas listas de es-

pera médica interminables y con una auténtica emergencia social en nuestra región, ¿cómo se atreven a faltar al respeto a todos aquellos catalanes que viven en una situación social precaria malgastando el dinero en chiringuitos y centros de control y adoctrinamiento social?

Frente a este despropósito de ley, los catalanes encontrarán en VOX el dique de contención. Frente a sus derechos desvirtuados e ideologizados, nosotros ponemos encima de la mesa la protección de la dignidad humana de todas las personas. Frente a su falsa protección de los trabajadores catalanes, nosotros ponemos encima de la mesa la reindustrialización de Cataluña, el fin de la deslocalización y el cese de la competitividad empresarial desleal con mano de obra en países terceros. Frente a su alianza con los grandes empresarios de empresas del capitalismo moralista, nuestro apoyo a los pequeños y medianos empresarios, al comercio local y de proximidad, a los autónomos y a los trabajadores que se levantan a las siete de la mañana para llevar el pan a su familia.

Se nota que lo que se dice en esta moqueta no tiene nada que ver con lo que se dice en la calle. En fin, señores diputados, frente a su intento de estrangulamiento de empresarios y trabajadores, desde VOX seguiremos luchando por una Cataluña más próspera, más cohesionada, más libre y con un futuro digno para todos nuestros compatriotas. Por el bien de todos, rechazaremos esta ley.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Senyora Lázaro, em veig amb l'obligació de dir-li que si us plau s'abstingui de tornar a fer comparacions com la que ha fet. Una iniciativa d'aquest Parlament, com és el Centre Català de l'Empresa i els Drets Humans no pot ser comparada amb la «Gestapo empresarial» com vostè ho ha anomenat. Li recomano que primer estudiï història, després vegi com utilitzen els conceptes (*remor de veus*) i si us plau s'abstingui de fer comparacions d'organitzacions criminals amb iniciatives d'aquest Parlament. No serveix ni com a hipèrbole. *(Aplaudiments.)*

Seguidament, per exposar el seu posicionament, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat senyor Joan García.

Joan García González

Gràcies, presidenta. Le recuerdo que hace apenas media hora el presidente de la Generalitat acaba de comparar o ha comparado a un grupo de esta cámara con el nazismo. Lo digo porque la próxima vez debería usted también llamarle la atención. *(Aplaudiments.)* Bueno, presidenta, de todas maneras, estamos acostumbrados ya a sus fórmulas de gestión de los tiempos y de la participación en esta cámara, y eso creo que es una auténtica vergüenza y un despropósito.

Yo, sinceramente, voy a entrar en por qué..., cuál va ser el posicionamiento ante esta proposición de ley de nuestro de nuestro grupo. Y voy a empezar por un hecho esencial, y es que uno de los motivos fundacionales de Ciudadanos hace quince años fue la voluntad de lucha por la regeneración democrática de nuestras instituciones a todos los niveles. Ese objetivo lo hemos trasladado a este Parlamento una y otra vez, y, de hecho, hemos apoyado en diversas ocasiones la creación de diferentes organismos que pudieran realizar ese control, precisamente, de lucha, pues, contra la malversación de recursos públicos, contra hechos tan claros como el transfuguismo, como la corrupción interna en algunos partidos políticos. Y creo que ese lenguaje lo hemos expresado siempre en algunos conceptos, y creo que nuestro propio lenguaje, nuestra forma de explicarlo es más que explicable o es la que le da sentido precisamente a esta realidad.

Nadie dudará cuando hablamos desde Ciudadans de conceptos que se han utilizado y que ya se han hecho habituales, como la eliminación de la grasa de la Administración para muscularla, o, por ejemplo, hablamos del concepto del chiringuito

político –sí, del chiringuito político–, que todo el mundo utiliza ya y que comenzamos a utilizar hace unos años, pues todos entendemos precisamente a qué nos referimos.

Esta semana va a acabar con un pleno el jueves con una desenfadada bacanal de colocaciones de conocidos, amigos y compañeros de partido en instituciones que deberían llamarse..., o por lo menos que deberían estar cubiertas no por precisamente amigos sino por profesionales independientes o al menos tendría que haber una cierta apariencia de eso.

Y hoy vamos a presenciar una parte importante de este sistema clientelar, la vieja política sistémica de colocaciones y pago de favores, una clase magistral de cómo se construye un sistema extractivo en nuestras instituciones, cómo se desvían las energías y los recursos hacia la nada, el momento cumbre por el que muchos de ustedes suspiran: el nacimiento de un chiringuito. Estamos en ese momento, cómo nace un chiringuito.

Pues bien, es sencillo. Un chiringuito político suele tener una paternidad y maternidad política, obviamente. No entraré en el proceso de gestación o incluso en el previo momento de concepción. Seguramente no tendría tiempo de explicar las múltiples formas y maneras con las que nos suelen sorprender a la hora de concebir y gestar la idea de alumbrar un ente de esta naturaleza. Pero sí podemos hablar del alumbramiento, de ese momento por el que ustedes se preparan y que vamos a vivir en estos momentos, estamos viviendo en estos momentos, gracias al apoyo de todos los grupos de esta cámara.

El primer paso. Nos traen una proposición de ley, un texto legal, normalmente con problemas de constitucionalidad, de financiación o de despliegue, es decir, con graves problemas de implementación. Y nos intentan explicar normalmente sin demasiada pasión, pues se trata de pasar rápidamente este momento, los fines difusos, incomprensibles e inabarcables para los que consideran que debe servir. Es el caso, y es perfectamente explicable este caso.

En realidad, les da un poco igual. El debate verdadero llegará, como pasará este jueves, cuando haya que colocar a esas personas a las que ustedes, pues, ya tenían en mente cuando gestaron ese chiringuito. Normalmente, los fines por los que este tipo de entes políticos se crean se alejan dramáticamente –dramáticamente– de las necesidades de eso que todos llamamos «ciudadanía» pero que ustedes tratan –y digo «tratan»– básicamente como proveedores de recursos.

Porque han hecho del desprestigio de nuestras instituciones, de los debates estériles y de la incapacidad para entender que ahí fuera el mundo es de otra manera una forma de vida. Nos traen una proposición de ley que consideramos irrelevante, cuando menos inútil, casi irreverente, que saben perfectamente que no van a poder aplicar; que, de hecho, por suerte, no podrán aplicar; que se asienta en la recurrente percepción de criminalización de la actividad empresarial, de unas premisas equivocadas, de unas fórmulas imprecisas, de una inconsistente visión de cómo puede afectar negativamente a una empresa esta ley y con ello a nuestro tejido productivo.

Comentan en la exposición de motivos –que sin duda deja clara la nula utilidad de esta ley– que la actuación de grandes empresas puede suponer grandes amenazas a los derechos humanos en el exterior y que muchos de estos estados donde actúan no están capacitados para evitarlo. Al más puro etnocentrismo del siglo XIX, ustedes consideran que tienen que ir a salvar la realidad y la democracia en otros países. Y por ello deciden crear un organismo público y, ojo a esto, independiente –independiente– y con personalidad jurídica propia, que ya dejan claro en el artículo 1 que dependerá de la *conselleria* de Exteriors. Es evidente..., es un claro despropósito; es absolutamente un despropósito.

Expresan también la voluntad de controlar y sancionar todas las actividades que consideren inapropiadas desde el Departamento de Exteriores, que es quien controlará de hecho y *de facto* este chiringuito. Controlarán las empresas catalanas, pero

no solo las catalanas, sino también aquellas –consideramos que ustedes aquí hacen una defensa a la globalización– que aun no siendo catalanas tengan inversiones aquí. Pues no se me ocurre mejor manera y mejor forma de desincentivar las actividades comerciales de nuestras empresas en el exterior y penalizar las inversiones en nuestra comunidad. Todo a la vez en un texto. Magnífico.

Y todo ello acompañado de unas funciones que rozan el ridículo y generan inseguridad jurídica, porque obviamente, tal como lo exponen aquí, los expedientes de sanción se basarán en denuncias, ya que, si no han sido capaces de gestionar funciones como por ejemplo la inspección laboral adecuadamente desde la Generalitat, ¿cómo van a inspeccionar las actividades de las empresas multinacionales en el exterior que tienen sus sedes muchas veces en otros países? ¿Cómo lo van a hacer? En base a denuncias. Inseguridad jurídica.

Y no se me ocurre una forma más indecente, por lo tanto, de chantaje que tener por ahí una ley capaz de imponer multas decididas por un chiringuito controlado por el Govern a partir de denuncias completamente arbitrarias –con esto creo que no hace falta que me exprese o que vaya mucho más allá: así va a ser–; un chiringuito cuya elección de sus miembros, descrita en los artículos 5 y 6, ahonda en la endogamia institucional, asociativa y de partidos, en esa que es sistémica y que hace años que se despidió de cualquier atisbo de independencia profesional. (*Pausa.*) Consellera...

Son insuperables en su cínico afán por corroer nuestro sistema político y colonizar cualquier oportunidad de extracción de recursos y energías a nuestra sociedad. ¿Estas son las acciones que tienen pensadas para hacer volver a nuestras empresas cuando se están largando, asustadas, de Cataluña, se han estado yendo asustadas de Cataluña durante todos estos años? ¿Estas son las medidas que tienen pensadas? Esperábamos un plan de acción, de hecho, de atracción de inversiones y de retorno de empresas, y no esperábamos precisamente una ley que haga todo lo contrario.

Miren..., y no me voy a alargar mucho más, porque creo que buena parte de lo expresado hoy..., quería centrarme esencialmente en la naturaleza de esta creación, pero..., en nuestras acciones políticas llevadas a cabo durante la legislatura pasada por mi compañera Susana Beltrán, que se ha reunido muchísimas veces para trabajar para que estas empresas realmente puedan defender los derechos humanos, pero no a través de un chiringuito, no a través de una ley de este tipo, que al final lo único que pretende es blanquear la acción política del Govern.

Lo único que les voy a decir para acabar es que seguramente piensen que desde este Parlamento se puede redibujar un nuevo orden mundial, igual que se ha decidido muchas veces que se puede cambiar la historia y juzgar..., da igual el siglo al que se remitan, decidido por algunas mentes preclaras.

Por cierto, presidenta, le pido que no vuelva a faltar al respecto a un diputado diciendo lo que sabe o no sabe, conoce o no conoce, y las habilidades que tiene en ninguna materia. También se lo pido, presidenta, como ha hecho antes, faltando al respeto.

Pero yo lo que les aseguro es que pueden pretender eso, cambiar el orden mundial, e incluso puede parecer que quieren asesorar, como aparece veladamente en la ley, a instituciones europeas o incluso a la ONU..., yo les aseguro que ahí fuera lo único que consiguen con estas iniciativas es indignación y carcajadas, a partes iguales.

Gracias.

La presidenta

I finalment, en nom del Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Eva Parera.

Eva Parera i Escrichs

Moltes gràcies, presidenta. A veure, jo..., la veritat és que m'ha deixat bastant sorpresa haver de debatre aquesta proposició de llei. Estem en una situació on, a data

d'avui, més de set mil empreses han marxat de Catalunya, en continuen marxant, buscant territoris fiscalment més amables i amb una estabilitat política que aquí no existeix: estem en una cambra legislativa que pràcticament no legisla, i quan vostès proposen una proposició de llei per, com a cambra legislativa, legislar, no es tracta d'una llei que busqui recuperar les empreses, sinó que el que busca és posar més traves a les empreses, creant un organisme nou, com si ja no en tinguéssim prous, per vigilar les empreses catalanes.

Aquest..., per fer un punt i a part. Què entenen vostès per empreses catalanes? Empreses internacionals que exerceixen una activitat a Catalunya. Bé, no ho sé, però a mi això em genera d'entrada, com a jurista, una gran inseguretat jurídica. Però és que a més a més m'agradaria que ens expliquessin com pensen vostès sancionar empreses que tenen una seu social fora, ja no de Catalunya, si és que no fora d'Espanya, a l'estranger. No sé com s'ho faran.

Vostès no busquen donar facilitats a les empreses perquè tornin o perquè es quedin. En el fons ja ho hem sentit aquí, la majoria dels grups proposants el que busquen és un reconeixement institucional que no tenen perquè Catalunya no és un subjecte internacional, i això és el que busquen, l'aparença de que Catalunya és un subjecte internacional. I ens venen aquí a dir que volen suplir la tasca que fan els estats –els estats de debò– i els organismes internacionals, quan el que han de fer és col·laborar amb aquests organismes, però no suplir-los.

I amb tot el respecte, i ja per acabar –perquè, com comprendran, votarem en contra aquesta proposició de llei–, que grups parlamentaris que estan donant suport a un govern que incompleix les seves pròpies lleis, que demana de forma clara que no es respectin les sentències i que a més a més considera que les actuacions dels jutges són una ingerència a la democràcia..., amb tot el «carinyo», de quins drets humans parlen vostès i amb quin dret moral parlen vostès de respectar drets?

Gràcies.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Acabat el debat, procedirem a la votació de l'esmena a la totalitat, de retorn de la proposició de llei.

Comença la votació.

(Veus de fons.) Perdó? No funciona el seu dispositiu de votació? *(Pausa.)* És veritat. *(Veus de fons.)* D'acord, ho tindrem en compte per afegir aquest vot.

El resultat són 19 més 1 vots a favor, 110 vots en contra. Per tant, l'esmena a la totalitat ha estat... *(Veus de fons.)* Hem de tornar a...? *(Veus de fons.)* Perdó, és veritat.

Per tant, 19 vots a favor, 111 vots en contra i cap abstenció. L'esmena a la totalitat ha estat rebutjada. I, per tant, aquesta iniciativa podrà continuar la seva tramitació.

(Aplaudiments. Pausa.)

Proposta de resolució de creació d'una comissió d'estudi sobre el deute històric de l'Estat amb Catalunya

252-00014/13

Passem, doncs, al tercer punt de l'ordre del dia, el debat i votació de la proposta de resolució de creació d'una comissió d'estudi sobre el deute històric de l'Estat amb Catalunya.

Aquesta proposta ha estat presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, i per presentar la proposta de resolució té la paraula el senyor Joan Canadell, per un temps màxim de deu minuts.

(Veus de fons.)

Joan Canadell i Bruguera

Cinc? (*Pausa.*) Bé. Moltes gràcies, presidenta. Tinc cinc minuts sembla, doncs, no? (*Pausa.*)

A Andalusia i Extremadura fa anys que reclamen el deute històric de l'Estat amb aquestes comunitats, i han rebut ja prop de 3.000 milions d'euros en transferències i cessió d'actius per compensar aquest deute històric.

En aquests moments, Andalusia reclama 10.835 milions pel segon deute històric, i ja ha ofert al País Valencià anar de la mà per reclamar-ho conjuntament. Els valencians, mitjançant l'IVIE, l'Institut Valencià d'Investigacions Econòmiques, calculen un deute associat al sistema de finançament injust per damunt dels 20.000 milions d'euros des del 2002.

El 2 d'octubre del 2021, la ministra Montero, al Congrés dels Diputats, obria la porta a condonar part del deute històric de Múrcia i del País Valencià, perquè, deia la ministra, una part important d'aquest deute ha estat generat per la insuficiència en el finançament autonòmic. Però si parlem d'insuficiència de finançament, els catalans som els *champions*, som els líders en valor absolut.

Però quin és el deute històric de l'Estat vers Catalunya? Agafem l'estudi de Foment sobre el dèficit d'infraestructures del 2019 en què parlava de 28.000 milions d'euros en deu anys? O agafem el que han fet aquest mes passat i han publicat, en el qual diu que ja ha pujat a 35.000 milions d'euros en dotze anys? O agafem el de la Cambra de Comerç, també del 2019, que ens deia que hi ha un dèficit d'infraestructures acumulat de 45.000 milions d'euros? Ara ja deuen ser 50.000. Hi sumem el dèficit de les pensions? Catalunya va aportar a la guardiola de les pensions el vint-i-nou per cent de tot el que va aportar l'Estat, segons va dir el mateix conseller Mas-Colell el 2015. Però només som el setze per cent de la població, i ara aquest fons ha desaparegut i s'ha repartit de forma proporcional a tot l'Estat. I a nosaltres ens ha tocat només el disset per cent sobre aquell vint-i-nou per cent que vam pagar. Quants milers de milions d'euros hem perdut en pensions que podrien servir per assegurar el futur dels nostres avis. Hi sumem el traspàs pendent de les beques d'universitats? Hi sumem la partida de l'ingrés mínim vital, en què som la comunitat que rep menys ingressos per habitant de l'Estat? Hi haurem de sumar també el desequilibri entre el pes econòmic i els Fons Next Generation que rebrem? De moment, com saben, el més calent a l'aigüera. Només s'ha anunciat un 6,16 per cent del repartiment de les comunitats autònomes per a Catalunya.

És clar que potser seria més fàcil agafar les balances fiscals des que es van començar a calcular als anys vuitanta i que tossudament han donat com a resultat una xifra màgica del vuit per cent del PIB. De forma persistent i continuada: 8,5, 7,8, 7,5..., aquí ens movem. Governi qui governi a l'Estat, amb majories absolutes socialistes o del Partit Popular, o quan són governs que depenen dels vots dels catalans i dels bascos, tant li fa. Aquest vuit per cent s'ha mantingut persistent i suposa ja uns 20.000 milions d'euros anuals a dia d'avui. Multipliquin tot això per més de trenta anys.

Un dèficit persistent i continuat durant dècades no és una casualitat, és un abús de poder, és discriminació per raó d'origen, cosa que la seva Constitució no els permet. Si ho calculem així, en base al dèficit fiscal, veurem, com diuen alguns autors, que el deute històric pot superar, de lluny, els 300.000 milions d'euros, que representa 40.000 euros per català, 160.000 euros per a una família de quatre persones. Doncs aquesta comissió ha de servir justament per a això, per calcular quin és el deute històric de l'Estat amb Catalunya. I no esperem pas que ens el paguin, aquest deute, no. Què s'hi juguen, senyors diputats socialistes, dels comuns, que tot i que es pagui el deute històric a Andalusia, Extremadura, al País Valencià i Múrcia, quan ens toqui a nosaltres tot seran excuses per dir que no se'ns paga. A part, tots sabem que l'Estat és incapaç de pagar en efectiu tot el que deu a Catalunya, perquè ho ha «patejat» tot durant aquests anys. No obstant, com s'ha fet a Andalusia o Extrema-

dura, part del pagament del deute es pot fer en espècies, amb edificis de l'Estat a Catalunya o fora de Catalunya, en infraestructures com el port, empreses públiques com Aena o la Renfe, o part del patrimoni artístic de museus diversos.

En tot cas, ja en parlarem a la taula de negociació d'actius i passius, que serà la veritable taula de diàleg i la que de debò haurà de resoldre el futur dels catalans. I passarà igual que en tots els processos de secessió del món i, per tant, també en el nostre. Un procés de negociació que es farà com tots els altres, amb presència de mediadors internacionals i, per tant, caldrà que tinguem la informació ben detallada i aprovada si aquest Parlament així ho vol.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Seguidament, per expressar el seu posicionament, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Jordi Riba.

Jordi Riba Colom

Moltes gràcies, presidenta. Diputades i diputats. Dat i beneït. O si vostès volen, com escrivia Quevedo en una de les seves *letrillas satíricas*: «*Yo soy el Rey Páloro, yo me lo guiso y yo me lo como*». Ens trobem davant una proposta de resolució per crear una comissió d'estudi sobre el deute històric en la qual vostès plantegen el concepte, anticipen les conclusions, fan els càlculs i, evidentment, ja en el primer paràgraf de la part expositiva de la proposta, atribueixen les culpes a l'Estat, és a dir, a Espanya. Per tant, gairebé tota la feina feta. I dic gairebé ja que vostès el que no plantegen són propostes o solucions. Aquestes que ens deia ara el senyor Canadell, d'aquesta suposada negociació, etcètera, etcètera, ja d'una liquidació d'estocs. Es queden en la formulació d'un nou artefacte conceptual de la propaganda processista o independentista.

Entrant en el fons del que proposen, fonamenten les afirmacions i les conclusions en els estudis sobre el dèficit d'infraestructures publicats els darrers anys, en especial un dels que acaba de citar publicat el 2019 per la Cambra de Comerç sobre l'impacte del dèficit d'inversió en infraestructures de l'Estat a Catalunya, elaborat mentre vostè mateix, el diputat Canadell, n'era president, de la cambra. Atesa la llargada del títol de l'estudi, em permeto la llicència de nomenar-lo «l'informe Canadell».

D'aquest estudi, citat a la proposta i que a la pàgina cinquanta concretament presenta un quadre sobre l'estoc de capital net en infraestructures basat en les dades de la Fundació del BBVA i que vostè mateix acaba d'esmentar, que és un indicador que reflecteix el resultat de les inversions acumulades menys la seva depreciació dels darrers vint anys, en resulta una conclusió molt interessant i que vostè passa per alt. De fet, la contradiu, contràriament al que diuen les dades, que és que es poden distingir dues etapes perfectament distingibles. Una primera etapa fins al 2004, en què aquest estoc de capital se situa en el 13,6 per cent sobre el total del PIB estatal mentre que a partir d'aquest any, i coincidint per cert amb l'inici del govern del PSOE, aquest percentatge es va incrementant sostingudament fins a arribar al 15,8 per cent. Del tretze i escaig fins a gairebé el setze per cent. A partir d'aquest moment, i coincidint també amb el canvi de govern a Espanya, aquest percentatge s'estanca i fins i tot retrocedeix lleugerament. Cal destacar també que des del 2008, i de nou coincidint amb el canvi de govern, els pressupostos d'inversió de l'Estat a Catalunya s'han incrementat en aquest trienni en un setanta-u per cent respecte al trienni anterior: de 3.678 milions d'euros fins als 6.281 milions d'euros. Per tant, es torna a constatar aquest canvi radical de tendència.

I en aquest sentit i fent referència a la manca de propostes que li retreia al principi, podem constatar que la millor proposta és que hi hagi un govern liderat, a Espanya, pel socialisme.

També pel que fa a estoc de capital net en infraestructures. I atès que aquest indicador no només reflecteix la inversió de l'Estat, sinó la del conjunt de les administracions, també m'atreveixo a dir que, si hi hagués un govern liderat pel PSC a Catalunya, també milloraria aquest indicador de l'estoc de capital net. (*Alguns aplaudiments.*) Mantenint, això sí, els criteris i principis de solidaritat interterritorial.

Però per acreditar que parlar de deute històric, com vostès ho fan en aquesta proposta, té un clar objectiu propagandista, també podríem parlar del deute històric de la Generalitat amb els ajuntaments. Els darrers estudis realitzats en aquest sentit xifren el percentatge del pressupost dels ajustaments destinat a competències impròpies, és a dir, de la Generalitat, en un trenta per cent dels pressupostos.

I atès que la suma total dels pressupostos dels ajuntaments de Catalunya és de l'entorn dels 10.000 milions anuals, tenim que el deute històric de la Generalitat amb els ajuntaments és de 3.000 milions anuals. En el mateix període de vint anys, estaríem parlant de 60.000 milions d'euros.

Però també ens podríem preguntar si els països rics de la Unió Europea com Alemanya, per exemple, volguessin calcular el deute històric al si de la Unió Europea, que els hi dirien dels 4.970,41 mil milions rebuts de fons europeus des de l'any 86 a Catalunya: els Feder, els Fons Social, FEOGA, etcètera.

O és que aquest suposat deute històric només el veuen mirant-se el melic? Si mirem els ajuntaments o mirem a Europa, resulta que els papers es capgiren i, aleshores, sí que veiem el principi de solidaritat territorial.

Més enllà que la millor garantia d'una gestió solidària territorialment, però que tingui –com ha passat i passa– la necessitat d'incrementar l'estoc de capital, sigui que hi hagi a Espanya un govern liderat pels socialistes –però som conscients que aquesta proposta excediria les competències d'aquesta cambra, cosa amb què som extremadament escrupolosos–, el que és imprescindible és que es treguin la son de les orelles, deixin de banda vanitats espúries i es posin a treballar en la reforma del finançament autonòmic.

És imprescindible que esmercin totes les energies necessàries, que cremin les calories que convinguin en aquest objectiu per assolir un model que respongui a les necessitats d'un model de finançament just en la línia del federalisme fiscal i que des de la lleialtat institucional es negociïn les inversions necessàries a Catalunya en els pressupostos generals de l'Estat.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Seguidament, i en nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat senyor Antonio Gallego.

Antonio Gallego Burgos

Sí. Muchas gracias, señora presidenta. Diputados, *conseller*, nuestro grupo votará rotundamente en contra de la comisión de esta creación de estudio denominada sobre la deuda histórica del Estado con Cataluña por varios motivos.

Somos contrarios, como norma general, a la creación de nuevas comisiones. En segundo lugar, Cataluña es parte del Estado, Cataluña es España y nadie se debe nada a uno mismo. Nosotros no compramos el marco mental de poner a Cataluña enfrente de España.

En tercer lugar. Lo que supuestamente quieren estudiar es absolutamente falso. Nunca han tenido la más mínima intención de tratar esta cuestión con un mínimo de rigor y, por lo tanto, a las conclusiones que, por lo que acabo de escuchar al señor Canadell, ya las han sacado, pues, en fin, no tienen mucho interés en que sean diferentes a las de su relato.

Aun aceptando su retorcida lógica de enfrentar a dos entes políticos diferenciados, no hay deuda alguna. Si alguien le debe algo o alguien son ustedes, los separatistas, a los catalanes que pagamos unos impuestos desorbitados para mantener su tóxica industria política que fundamentalmente se centra en denigrar al resto de españoles. De eso también podemos hablar algún día, proponer algún día alguna comisión.

Cuarto motivo. Ustedes y nosotros sabemos que la única razón por la que quieren crear esta histórica comisión de deuda histórica es para seguir alimentando al monstruo separatista. Ya lo sabemos. Para seguir con su relato lacrimógeno, sus patetas infantiles que tanta bilis amarilla hacen segregar a los suyos. Para eso, para nada más.

A falta de *procés*, necesitan seguir inventando agravios y presuntas humillaciones de la malvada España para que el hámster separatista siga dándole vueltas a la rueda. Ese es el único motivo por el que ustedes hacen esta propuesta.

De hecho, nunca se les ocurre hablar de estudiar a lo mejor una deuda histórica de Tarragona, Lérida y Gerona con Barcelona. Hay algunos estudios que apuntan en esa dirección. O tampoco de la deuda histórica de la Generalitat con los ayuntamientos. A ustedes solo les preocupa la parte que sirve para alimentar, como decía antes, su relato separatista.

Por lo tanto, su discurso victimista no cuela. Eso del enemigo exterior, en fin, no tiene ningún recorrido ni tampoco tiene recorrido su odio al resto de españoles ni su supremacismo con barretina ni su clasismo para satisfacer a la élite separatista extractora con lacito en solapa. Necesitan resucitar el «España nos roba» para ocultar la verdad, que no es otra que el *procés* nos roba. Ustedes nos roban. (*Alguns aplaudiments.*)

Hoy no toca hablar de cifras, hoy solamente se constituye la comisión. Yo creo que, en fin, no procede que empecemos aquí a hablar ahora de balanzas fiscales y otros elementos de déficit de infraestructuras como han hecho portavoces que me han precedido en el uso de la palabra. Ya hablaremos, no tenemos ningún problema. El día que se constituya la comisión, no tendremos ningún problema de acercarnos y mostrarles con datos y con rigor técnico que su «España nos roba» es pura basura intelectual. Pura basura intelectual para seguir insultando a esa España que financia nuestra deuda pública –porque eso también hay que decirlo–, que nos abre las puertas al mundo, que paga nuestras pensiones y que compra los productos que aquí fabricamos.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

En nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té ara la paraula la diputada senyora Eulàlia Reguant.

Eulàlia Reguant i Cura

Bon dia, conseller. Dues prèviues. Aquest debat ja en certa manera el vam tenir en una moció que el propi senyor Canadell va defensar. Per tant, tampoc repetirem arguments ni posarem..., no?, o començarem el debat amb altres forces polítiques, perquè si hi ha la comissió ja el tindrem a la comissió.

L'altra és: malgrat que, vagi per davant que votarem que sí, una nova comissió crec que no és o no acaba de respondre a la necessitat d'ordenar els debats i ordenar les nostres vides i les dels treballadors de la cambra. Però què hi farem, no? És una comissió, la votarem i si s'aprova, doncs, existirà i ja trobarem les hores per treballar-hi.

Només dos apunts en el que ha dit el senyor Canadell o en els objectius de..., i en l'objecte d'aquesta comissió. Nosaltres estem d'acord en analitzar els incompliments i el deute històric que s'ha generat, però creiem que també és interessant i que

caldrà aportar quan fem el pla de treball..., que és com Catalunya o com governs de Catalunya i com certs poders de Catalunya i certs partits de Catalunya han contribuït també a apuntalar aquest deute històric amb les classes treballadores d'aquest país; com s'ha contribuït a generar un deute que a qui ha acabat impactant és a la gent treballadora del país. Perquè, en el fons, que hi hagi un deute històric en les infraestructures o en infraestructures o en altres elements acaba tenint un impacte en la classe treballadora. I, per tant, estaria bé analitzar acords, decisions, on l'Administració catalana o certs partits catalans al llarg de la història hi han tingut alguna cosa a veure.

I vostè parlava i ha mencionat..., a part del tema de l'ingrés mínim vital, que sí que surt recollit en l'objecte, vostè també ha parlat de les pensions. I aquí crec que no podem obviar que fa uns mesos es va aprovar una reforma de les pensions que no deixava de ser la consolidació de la reforma del PSOE i Convergència i Unió del 2011, on el seu partit va votar a favor. Això també forma part del deute històric amb la gent treballadora d'aquest país. Una reforma de les pensions que consolidava aquest allargament de l'edat de jubilació, i una reforma de les pensions que consolidava l'augment d'anys per al càlcul de les pensions a vint-i-cinc. Aquestes són les coses que, si abordem aquest debat, també hem d'abordar amb tota la seva complexitat i profunditat.

I, com que avui ja portem una hora d'avançada, doncs, hi sumarem dos minuts més per anar a dinar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat Joan Carles Gallego.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bon dia, diputats i diputades. Conseller, m'agrada que estigui aquí, perquè és un tema jo crec que interessant i que ha d'ocupar també bona part de la seva feina, aquesta qüestió.

Nosaltres no votarem a favor d'aquesta proposta de resolució. Ens abstindrem per diversos motius. Primer, pel format. Aviam, nosaltres no hem vingut aquí a estudiar. Nosaltres hem vingut a fer política per transformar la realitat, per transformar el que no ens agrada, i menys per fer una proposta d'una comissió d'estudi des d'un grup. Si vols estudiar alguna cosa que consideres molt rellevant primer intentes consensuar els objectius i el format. Per tant, aquest format ja, d'entrada, desqualifica fins i tot la proposta que es presenta. Per utilitat.

Quina és la utilitat d'aquesta proposta? És determinar el deute històric? És intentar que una comissió d'estudi del Parlament de Catalunya posi en comú allò que experts diferents, entitats i institucions de Catalunya i de l'Estat diverses no s'hi posen d'acord? Els posarem políticament d'acord amb un debat que és bastant tècnic. Els posarem políticament d'acord. És útil determinar això?

I per oportunitat. No votarem tampoc, ens abstindrem perquè no veiem que sigui oportú, perquè el context avui és d'urgències socials. Hi han altres temes als que hem de dedicar, aquests diputats i diputades, el nostre temps, a donar respostes concretes als problemes concrets, materials, de la gent, de la ciutadania de Catalunya. Perquè l'objectiu de la política, almenys per nosaltres, per En Comú Podem, és transformar la realitat, no seguir engreixant greuges que ens permetin instal·lar-nos en la confrontació amb fronts confrontats contínuament, que ens deixen sempre on som i no ens permeten avançar. Nosaltres volem transformar la realitat, no quedar-nos instal·lats en el no-res, demanant sempre el futur somiat.

No ens serveix. Nosaltres, hi insisteixo, volem empènyer polítiques transformadores per a la gent, perquè ja sabem que hi ha un dèficit fiscal. Ho reconeix tothom,

ho han reconegut les institucions de l'Estat. Podem discutir quin ha de ser el mètode de càlcul, si el de càrrega-benefici o el de flux monetari, i ens donaran quantitats diferents. Podem discutir les diferents quantitats que hi han sobre la taula, però això no ens permet avançar.

Jo en aquest tema, si m'haig de posar a treballar aquest tema, faig meves les paraules del conseller Mas-Colell, el seu predecessor, un dels seus predecessors, n'ha tingut molts. Però el conseller Mas-Colell especialment va ser un dels seus predecessors que en aquest tema jo crec que era bastant..., podia discrepar i discrepo en moltes coses, sobretot en la concepció de política econòmica, però en aquest tema el senyor Mas-Colell deia una cosa que valdria la pena que no oblidéssim, que amb Espanya el problema econòmic fonamental no és el dèficit fiscal és l'autogovern. Això ho deia el senyor Mas-Colell. Posem-nos mans a l'obra.

Possiblement, ens posarem d'acord en que cal més autogovern. Doncs, si cal més autogovern, arremanguem-nos i treballem això; tenim espais on poder treballar això. Fem propostes de més i millor autogovern. Podem fer-ho. Tenim una taula de diàleg per fer-ho. A què esperem? Fem propostes d'autogovern. No seguim instal·lats en el greuge, fem propostes concretes materials, que ens permetin sortir d'on som per avançar.

Però també vull fer meves les paraules que avui mateix ha dit el president Aragonès. Jo crec que les hem de compartir tots i totes. El president Aragonès ho deia aquest dematí: hem d'estar on estan els problemes de la gent. Això és la política. En aquest país hem d'estar on estan els problemes la gent; ho deia el president. I els problemes de la gent no estan en el deute històric, estan en donar sortida als problemes materials que tenen. Menys parlar de nosaltres i més parlar del país, ho deia el president aquest dematí. I ens cridava a construir els grans consensos de país. I crec que construir els grans consensos del país no passa per instal·lar-nos en construir un gran greuge que no ens servirà de res per avançar. Es tracta d'asseure'ns, tota aquesta cambra, tots aquells que compartim que cal avançar amb un finançament més just. Evidentment que el finançament actual no ens agrada. Crec que això ho compartim la majoria de la cambra que volem que Catalunya avanci. Creem una comissió d'estudis en aquest Parlament... No d'estudis, perdó, un grup de treball o una comissió de treball en aquest Parlament que ens permeti construir una proposta el màxim de consensuada pel màxim de grups polítics del Parlament. Una proposta que doti de suficiència, de major suficiència econòmica, de majors recursos, que sigui justa, que sigui solidària, que sigui corresponsable. Fem la proposta de Catalunya per aportar al model de finançament. I, al mateix temps, situem-nos a la taula de diàleg amb l'Estat en quines propostes tenim per avançar en l'autogovern. Aquestes són les dues qüestions que poden donar-nos respostes als problemes concrets de la gent. Construir una proposta de nou model de finançament que ens permeti avançar perquè el que hi ha no ens agrada i que la podem construir entre tots i totes i construir propostes d'autogovern que permetin que amb aquest nou model de finançament puguem donar millors respostes als problemes concrets i materials de la gent cada dia.

Res més. I moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat senyor Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gracias, presidenta. Bien, asistimos hoy a la sublimación del discurso supremacista y xenófobo de la Liga Norte en Cataluña. El señor Canadell es probablemente uno de sus más ínclitos representantes en esta cámara, no el único, pero sí uno de los que con más descaro enarbolan ese discurso tan disolvente, tan nocivo para la convivencia en una sociedad, tan despreciativo para con una parte de nuestros con-

ciudadanos y tan profundamente falaz. La verdad es que todos los argumentos que pretendidamente justifican la creación de esta comisión sobre el agravio histórico del «malvado estado español» para con Cataluña son falaces, son mentiras, son un enorme bulo que hoy el señor Canadell además ha llevado al extremo diciendo que el expolio fiscal, insisto, ese argumento que firmaría perfectamente Salvini, que firmarían perfectamente los representantes de la Liga Norte, ha venido a decir que ya no son 16.000 millones, no son 20.000 millones, sino 300.000 millones de euros directamente. Y lo dice y se queda tan ancho. Y además le parece que es una cosa muy razonable. Bien, el señor Canadell olvida elementos históricos como de qué forma llega la economía catalana al siglo XX y al siglo XXI cómo llega. No olvidemos que la economía catalana se ha visto favorecida históricamente desde tiempos inmemoriales, pero muy especialmente desde el siglo XVIII, con la apertura del comercio con América de la industria catalana, la industria del vino, la industria del algodón, la industria textil que durante muchos años permitió a industriales catalanes amasar enormes fortunas sobre la base del proteccionismo del supuestamente malvado estado español.

Hay que conocer un poco la historia de Cataluña para saber que los grandes historiadores económicos de Cataluña le darán la razón a aquellos que decimos, que sostenemos que para Cataluña formar parte de España ha sido un gran, no solo una gran cosa en términos culturales, sociales, sentimentales, sino un grandísimo negocio. Por tanto, señor Canadell, sus tesis sobre el «España nos roba», sobre el expolio fiscal, insisto, son un inmenso bulo que no tiene ninguna base racional ni ninguna base argumental. El problema es que es un argumento que es profundamente perjudicial para la convivencia, como decía el señor Ernest Lluch, que en paz descanse. Es amonal ideológico para la convivencia en una sociedad. Eso es lo que es su discurso, señor Canadell: amonal ideológico. Es puro veneno para la sociedad catalana el hecho de estar diciendo que los andaluces, los extremeños, el resto de los españoles nos roban. Eso hace que hoy, por ejemplo, hayamos conocido a través del diario *Crónica Global* que una parte importante de los catalanes considera a los andaluces «colonos». Eso es una auténtica vergüenza y es culpa, precisamente, de ese discurso profundamente xenófobo y supremacista que ustedes hacen.

Lo dicen algunas encuestas y lo dicen, además, lo responden tanto algunos catalanes de rancio abolengo catalán como propiamente catalanes de origen andaluz que, efectivamente, se sienten colonos en su tierra. Es una auténtica vergüenza. Hay que combatir ese discurso peligroso, ese discurso xenófobo que por desgracia se extiende por otros países de Europa, pero que también en España y con ínclitos representantes como usted tiene una dimensión especialmente preocupante.

Yo creo que hay que ser un poco justos con la historia, reconocer que más que una comisión sobre el agravio histórico de España o del Estado español, como a ustedes les gusta decir, con relación a Cataluña de lo que tendríamos que hablar es del beneficio histórico que Cataluña ha tenido formando parte de España. A los catalanes nos ha beneficiado profundamente formar parte de España. Hemos sido parte fundamental en todos y cada uno de los momentos históricos importantes de la historia de nuestro país, de España. Para lo bueno y también para lo malo, todo hay que decirlo. Porque claro, ustedes plantean la historia de Cataluña como una confrontación entre Cataluña y España, como si fuesen dos entes abstractos perfectamente contraponibles entre sí y eso es un auténtico disparate. Efectivamente, a lo largo de la historia de España ha habido sombras, pero también ha habido luces. Muchas de ellas, por cierto, de las que hemos formado parte los catalanes. Les recuerdo, por ejemplo, que cuando en Cuba empezó a haber un movimiento incipiente autonomista, no secesionista, autonomista, a finales del siglo XIX fueron los industriales catalanes quienes impidieron que el ministro Maura concediera un parlamento autonómico con competencias limitadas en Cuba. Fueron los industriales catalanes que dijeron que no se podía cuartear la indisoluble unidad de nuestra nación española. Catalanes de rancio

abolengo que seguramente ustedes desconozcan o quieran desconocer, pero que en todo caso forman parte seguramente de la mejor tradición de lealtad de los catalanes al resto de España como por ejemplo Antoni de Capmany, que en el siglo XIX ya escribió *Centinelas contra franceses* con motivo de la invasión francesa a nuestro país.

Yo creo, sinceramente, que hay que conocer la historia, hay que dejar de atizar las bajas pasiones, hay que dejar de alimentar el odio al resto de España, la hispanofobia, esa pedagogía del odio que hacen ustedes y hay que empezar a trabajar por una Cataluña mejor dentro de una España mejor. Y eso es precisamente lo que nosotros, desde Ciudadanos, proponemos y les proponemos al resto de la cámara.

Gracias, señoras y señores diputados.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Seguidament, i en nom del Grup Mixt, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Muchísimas gracias, presidenta. Propone el grupo de Junts per Catalunya la creación de una comisión de estudio para analizar la deuda histórica del Estado, de España, con Cataluña, lo cual constituiría pues hacer una comisión de estudio sobre una mentira. No hay deuda histórica del Estado con Cataluña, lo que hay son buenos gobiernos y malos gobiernos, gobiernos de España en los que Cataluña lideró el crecimiento y la creación de empleo, incluso en toda la zona euro, por cierto, no les gusta oírlo, los gobiernos del Partido Popular, o gobiernos malos como la confluencia de los actuales en todas las administraciones, que lo que hacen es hundir a Cataluña.

En cualquier caso, yo le recojo, señor Canadell, el guante, y le reto también a, utilizando la misma metodología, constituir siete comisiones de estudio. Le voy a concretar: en este caso serían las comisiones de estudio de la deuda histórica de la Generalitat con diversos territorios, utilizando su metodología, es decir, los impuestos pagados y las inversiones recibidas. La primera sería la comisión de estudio de la deuda histórica de la Generalitat con Tarragona, con la provincia entera, en especial con las Tierras del Ebro, sistemáticamente abandonadas, y con su capital, que en tanto que capital de la Hispania Citerior siempre ha recibido por parte de ustedes una especial manía.

La segunda y la tercera serían las comisiones de estudio de la deuda histórica de la Generalitat con Lleida y con Girona. La cuarta sería la comisión de estudio de la deuda histórica de la Generalitat con el área metropolitana, que, utilizando su habitual metodología, estaría llena de «ñordos», charnegos y colonos, y, por lo tanto, siempre ha sido sistemáticamente obviada por ustedes. La quinta comisión de estudio sería la deuda histórica con Barcelona, esa Barcelona olímpica, cosmopolita, abierta, mestiza que tanta manía también les ha provocado históricamente.

La sexta sería la comisión de estudio que analizaría el trato distinto que recibieron los municipios convergentes y el resto en época de Pujol, que fue absolutamente escandaloso. Y la séptima, finalmente, utilizando el mismo ejercicio intelectual, la del trato que recibieron los ayuntamientos gobernados por la izquierda en época del *tripartit* y los otros, que también hubo tratos muy distintos.

Si proponen ustedes y aprueban estas siete comisiones, yo les juro, por lo más sagrado, que les voto la suya, pero mucho me temo que no tienen ningún interés en que se conozca la verdad de los datos.

Gracias.

La presidenta

I, finalment, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat senyor Lluís Salvadó.

J. Lluís Salvadó Tenesa

Gràcies, presidenta. Conseller, diputats i diputades... Bon dia a tothom. Bé, el debat que es planteja avui en aquesta proposta de resolució, com el seu nom indica, és un debat històric. Han aparegut moltes referències històriques al llarg del debat, jo també n'aportaré algunes, perquè em sembla que és interessant contextualitzar el tema del que estem avui parlant.

L'elevada pressió fiscal sobre Catalunya i les baixes inversions de l'Estat al nostre país ha estat una mena de constant històrica des de fa molts –molts– d'anys; exactament, des de la Guerra de Successió, quan, a partir de l'impost del cadastre, com a impost de guerra, es comença a aplicar una pressió fiscal importantíssima sobre el nostre país. La història de l'economia ens aporta dades que quantifiquen esta situació. Alguns economistes plantegen que el 1880, els catalans i les catalanes, en aquell moment, pagàvem el vint-i-set per cent dels impostos.

En aquell moment, només representàvem el deu per cent de la població de l'Estat espanyol. El 1900 només la província de Barcelona pagava els mateixos tributs que tota Andalusia, tota Castella la Vella, que tot Aragó i València juntes; només la província de Barcelona. El 26, el 1926, ja representàvem l'11,5 per cent i pagàvem el trenta per cent. Alguns ho justifiquen històricament això com a contrapartida a les polítiques proteccionistes, com si les polítiques proteccionistes només afectessin les empreses catalanes, com si fossin un favor als industrials catalans.

Hem millorat en els últims quaranta anys, és cert; representem el setze per cent, ja no el deu, hem passat al setze per cent de la població, ja no paguem el vint-i-set o el trenta per cent dels impostos, sinó que paguem només el vint-i-quatre. Per altra banda, la inversió de l'Estat a Catalunya ha tingut unes tendències similars; ens movem a l'entorn del deu, dotze, catorze per cent de la inversió executada, no de la realitzada, no fem tramples, com algú ha plantejat fa uns moments.

Des del partit que represento, l'any 93, vam fer aquí, molt a prop, el concert pel concert, i ja vam posar damunt de la taula amb molta contundència este debat, fa trenta anys. I també des de fa trenta anys que Esquerra Republicana estem convençuts que este deute històric no el resoldrem en el marc de l'autonomia, el resoldrem només en el marc de la república catalana.

Alguns han intervingut, PSC i comuns, i ens plantegen que la solució de este deute històric és treballar per un nou sistema de finançament. L'actual sistema de finançament se va aprovar l'any 2009, va caducar el 2013; fa set, vuit anys que està caducat, dels quals la meitat han estat en mans de governs del PSOE i dels comuns. Facin-ho, si consideren que esta és la solució, per què no ho fan? Ho fa i és responsabilitat del Govern de l'Estat. No vinguen aquí a plantejar el que haurien de fer vostès allà on estan governant.

Tot i considerar que el debat que avui plantegem és històric i és recurrent i segurament està un pèl superat, votarem a favor d'esta comissió. I en primer lloc, votarem en esta comissió, a favor d'esta comissió, perquè considerem que posar-hi dades, objectivar, quantificar els problemes d'este deute històric pot ser positiu i segurament avançar cap a diagnosi compartides entre els diferents grups i aportar diferents visions ens pot ajudar a avançar a disposar d'una solució compartida. I ens sembla que el que estem avui plantejant és parlar dels problemes de la gent, almenys a Esquerra Republicana ens sembla que parlar dels problemes de la gent és parlar de les inversions en Rodalies, de les inversions en regionals, del transport de mercaderies per l'àmbit del Mediterrani o és parlar de l'infrafinançament de la sanitat catalana. Ens sembla que això és parlar dels problemes de la ciutadania. Podríem posar molts de problemes que il·lustren perfectament que quan denunciem la manca d'inversions de l'Estat a Catalunya no estem davant d'una retòrica per justificar certes aspiracions nacionals,

com algú diu, estem davant d'un fet objectivable, històric i recurrent; estem també davant d'un centralisme que no només afecta Catalunya, que afecta molts altres territoris de l'Estat, que estan començant a alçar la seua veu, i estem davant d'unes polítiques centralistes que afecten la vida de tota la ciutadania que viu a Catalunya, siguen o no siguen independentistes.

Per tant, votarem a favor d'esta comissió d'estudi, també des de la convicció de que només canviarem esta tossuda realitat històrica fent la via de la república catalana.

Moltes gràcies.
(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Procedirem ara a la votació sobre la proposta de resolució d'una Comissió d'estudi sobre el deute històric de l'Estat amb Catalunya.

Comença la votació.

La proposta de resolució ha obtingut 71 vots a favor, 51 vots en contra i 8 abstencions. Per tant, ha estat aprovada. (*Aplaudiments.*)

I suspenem la sessió fins a dos quarts de quatre.
Gràcies.

La sessió se suspèn a tres quarts d'una del migdia i deu minuts i es reprèn a dos quarts de quatre de la tarda i dos minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta primera, la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona i el secretari quart. Assisteixen la Mesa la secretària general, el lletrat major i el lletrat Xavier Muro i Bas.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera d'Acció Exterior i Govern Obert i el conseller d'Interior.

La presidenta

Molt bona tarda. Reprenem la sessió amb el vintè punt de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el mercat de treball 302-00084/13

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el mercat de treball; presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula, per fer-ne l'exposició, la diputada senyora Elena Díaz.

Elena Díaz Torrevejano

Muchas gracias, presidenta. Bien; en el anterior Pleno, durante la interpelación al *conseller* de Empresa i Treball, pusimos de manifiesto, ambas partes, algunos datos sobre el mercado de trabajo en Cataluña, y coincidimos en que este año tenía que ser el año de la consolidación de la recuperación. Estos dos años atrás hemos vivido las consecuencias más duras de una crisis económica, social y sanitaria sin precedentes, pero que, a diferencia de la crisis anterior, no ha supuesto una excusa para el Gobierno de España para llevar a cabo políticas de austeridad y pérdidas de derechos de los ciudadanos y ciudadanas, como bien fue la anterior; más bien lo contrario: esta crisis ha acelerado aquellos cambios previstos en el medio y largo plazo.

En este contexto, bien, se han aprobado varias medidas muy importantes y que muestran el compromiso del Gobierno con los derechos de los trabajadores y las trabajadoras en particular y con la ciudadanía del país en general; como son, por ejemplo, la subida del salario mínimo, la ley *rider*, el ingreso mínimo vital, o la reforma laboral aprobada la semana pasada en el Congreso. El nuevo texto aborda los principales males del mercado laboral en Cataluña –la temporalidad, la precariedad y el paro, las elevadas tasas de paro–, aparte de construir un nuevo marco de relaciones

laborales para hacer frente a los nuevos retos económicos y del tejido productivo a que el país va a hacer frente en los próximos meses.

No creo que sea necesario recordar la manera, a mi modo de ver, digamos, lamentable en la que el Congreso aprobó la semana pasada el nuevo texto, un texto de gran calado y que cambiará el marco laboral y de derechos de millones de trabajadores y trabajadoras del país; pero sí que creo necesario mencionar los aspectos más relevantes de esta nueva norma, la cual, por cierto, en tan sólo el primer mes de aplicación ya hemos podido ver los frutos que está dando.

Este mes de enero del 2022 se ha registrado la mayor cifra de contratos indefinidos firmados en un mes de enero desde que hay datos. El quince por ciento de los contratos que se firmaron el mes de enero fueron indefinidos. O la estimación que hemos podido conocer, en la que alrededor de 280.000 trabajadores de la construcción pasarán a tener contratos indefinidos. También podemos hablar de los trabajadores y trabajadoras de las empresas multiservicios, que verán incrementados sus salarios, equiparándolos al resto de los compañeros y compañeras que realizan los mismos trabajos. O los trabajadores y sindicatos, que dejarán de vivir bajo la presión constante que algunas empresas ejercen sobre ellos cuando ven sus convenios de empresa caducados. O los jóvenes, que encadenan contratos de prácticas interminables que lo que esconden es una auténtica relación laboral. Simplemente por poner algunos ejemplos.

Por este y otros motivos, a nuestro grupo se le hace totalmente incomprensible que algunos partidos políticos –sobre todo aquellos que son de izquierdas, porque de los de derechas ya nos lo podemos esperar– voten en contra de un texto que tantos derechos devuelve a los trabajadores y trabajadoras de Cataluña. Porque sí que es verdad que la norma tiene que garantizar indemnizaciones justas. Por eso, al fomentar la contratación indefinida, los trabajadores pasarán de tener ocho días de indemnización en su contrato temporal, a veinte, con su contrato indefinido.

Ayer, en la interpelación que el diputado de Esquerra hizo al *conseller* Torrent, hizo una pequeña pincelada sobre por qué su grupo parlamentario está en contra de la reforma laboral. Y seguramente que hoy nos lo podrá ampliar en su intervención. Pero hubo uno de esos motivos que me llamó especialmente la atención, que era la no recuperación de los salarios de tramitación. No por el tema, sino por la justificación. Dijo algo así como que los trabajadores quedaban indefensos y que muchos no se planteaban llevar a cabo ciertas acciones judiciales en el momento en el que eran despedidos por el simple hecho de haberse perdido los salarios de tramitación.

La verdad es que no lo entendí muy bien, ya que los salarios de tramitación, hasta su pérdida en el 2012, era un derecho que se adquiría al final del proceso judicial; es decir, no estaba garantizado previamente. El trabajador iniciaba un procedimiento judicial –un procedimiento judicial, por cierto, gratuito, no tiene costas ni tiene tasas judiciales– y cuando el juez dictaba sentencia, pues, era el momento en el que le proporcionaba el derecho, o no, a los salarios de tramitación que había devengado en el período.

Bien. Bueno, como se me acaba el tiempo, no me quiero alargar, no me da tiempo a mencionar algunos otros puntos de la moción, simplemente me gustaría felicitar desde este *faristol* del Parlament, a los agentes sociales por la capacidad que han tenido para dialogar, su disposición al diálogo, y sobre todo por los acuerdos alcanzados. Y también me gustaría dar las gracias, cómo no, a los grupos parlamentarios que hoy darán apoyo a esta moción.

Gracias.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Gràcies, diputada. Atès que no s'han presentat esmenes, a continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari VOX, la diputada senyora Isabel Lázaro.

Isabel Lázaro Pina

Gracias, presidenta. Buenas tardes a todos de nuevo. Señores diputados, permítanme que inicie mi intervención con un breve contexto: jueves, 3 de febrero. Congreso de los Diputados. Se aprueba una norma que ratifica el Real decreto ley 32/2021 y le otorga rango de ley. Esta norma tan importante es ratificada por un solo voto de un diputado del Partido Popular. Error humano, pucherazo, fallo técnico..., estamos ante unos hechos gravísimos que van a ser investigados judicialmente, a instancias del Grupo Parlamentario VOX. Si se trata de un pucherazo por prevaricación de la presidenta de la cámara, la socialista señora Batet, no dudaremos en abrir causas penales; si no, ya veremos. (*Fortes rialles.*)

En este contexto, hoy estamos aquí debatiendo una moción del partido socialista catalán sobre el mercado de trabajo. En su punto 1, proponen defender el diálogo. Señores socialistas, ponen como ejemplo de diálogo el que culmina en el acuerdo de la reforma laboral del Gobierno socialcomunista. Para que un diálogo acerca del mercado de trabajo sea fructífero y beneficioso, los interlocutores no pueden ser sindicatos ultrasubvencionados, más pendientes de defender sus privilegios que de los derechos de los trabajadores.

No podemos estar de acuerdo con una reforma laboral que desordena principalmente dos ámbitos: el de la contratación y el de la negociación colectiva.

El de la contratación. Les voy a leer un mensaje que recibí de una amiga de Girona el pasado viernes: «Ya me he quedado sin trabajo por culpa de la ley esta. Nos han finiquitado a todos los eventuales, y cuando los sindicatos han pedido explicaciones, les han dicho: “Pero qué venís a quejaros, si esta ley la habéis pactado vosotros; ahora os la coméis.”» Mensaje literal. Esta reforma asocia la temporalidad a la precariedad. Y, señores, si conocen el mercado de trabajo español sabrán que la temporalidad es intrínseca en el modelo productivo español. Es imprescindible buscar fórmulas flexibles a través del artículo 41 del estatuto de los trabajadores. De lo contrario, ante situaciones complicadas de las empresas, estas sólo podrán optar por el despido, como le ha pasado a mi amiga.

Dos, el de la negociación colectiva. Tiene un objetivo, según el propio texto dice, «recuperar el papel central y fortalecer el ámbito legítimo de actuación de los sujetos negociadores de los convenios colectivos», lo que significa elevar el poder de los sindicatos de clase ultrasubvencionados, esos que recorren las calles de la mano de los terroristas y que no representan a los trabajadores. Otorgándoles todo el poder a estos sindicatos le están restando libertad a los trabajadores y a los empleadores. Nosotros no sólo admitiríamos cualquier reforma laboral que fuera beneficiosa para los trabajadores catalanes, para la creación de empleo y para dinamizar nuestra economía, sino que seríamos los impulsores de la misma.

Esta reforma abandona a los trabajadores, dificulta la creación de empleo y, además, obviando las pymes y autónomos, que son los principales motores de la ocupación en España.

Respecto a reordenar el Servicio de Ocupación de Cataluña, lo que hay que hacer con el SOC, en la línea de nuestras iniciativas, es devolver las competencias al SEPE.

Por último, proponen reformar la inspección de trabajo. Señores socialistas, por supuesto que estamos a favor de que se persiga el fraude laboral, pero empezamos a tener la impresión de que se están criminalizando sectores enteros y desincentivando, por la vía de la represión, a la empresa. Los empleadores y trabajadores no necesitan más trabas burocráticas y administrativas. Los empresarios y trabajadores necesitan políticas que les permitan desarrollar su actividad laboral y profesional.

Por todo lo expuesto, el Grupo Parlamentario VOX no puede aprobar su moción.
Muchas gracias.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, i en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada senyora Eulàlia Reguant.

Eulàlia Reguant i Cura

Bé, bona tarda. Un primer incís: m'imagino que el Partit Socialista està fent campanya de Castella i Lleó; si no, no entenc aquest canvi d'ús d'idioma al Parlament.

Avui alguns celebren el que, al nostre entendre, és una derrota. Perquè no, la reforma laboral no és una victòria. Quan analitzem un canvi de normativa laboral, l'hem de valorar des de diferents perspectives. Primer, hem de mirar allò concret; també hem de mirar la realitat de la normativa fins a aquell moment –una realitat de la normativa absolutament condicionada per la contrareforma laboral del 2012– i, finalment, també hem d'analitzar com mantindrà o canviarà la realitat material i social de la classe treballadora –perquè és això el que importa, la classe treballadora i com milloren les seves condicions.

Per tant, si mirem, no?, el primer element –és a dir, les condicions actuals–, hem de tenir en compte la realitat sociolaboral existent, que està marcada pels baixos salaris, per les condicions laborals inestables, per l'acomiadament fàcil i de baix cost i per una negociació col·lectiva que afebleix els sindicats i enforteix les patronals. I aquesta realitat té dos punts de partida: un, trenta anys –de 1980 fins al 2010– amb petites contrareformes laborals, i un de segon, que és el que significa la contrareforma del 2012, la contrareforma del Partit Popular.

I el reial decret que es va aprovar la setmana passada no deroga cap dels continguts de la contrareforma laboral del Partit Popular –cap. Modifica només lleugerament la ultraactivitat i la preferència aplicativa del conveni, però no deroga res d'allò fonamental amb el que se sustentava la reforma del 2012. És així que es mantenen intactes els principals..., o els elements més essencials del dret del treball, com és l'acomiadament i les modificacions substancials de les condicions de treball.

Si mirem l'acomiadament, es mantenen les causes, la reducció d'indemnització de trenta-tres dies/any amb topall de vint-i quatre mesades, l'eliminació dels salaris de tramitació i la no necessitat d'autorització administrativa per als acomiadaments col·lectius. Es manté tot. Per tant, així segueix sent fàcil acomiadar, segueix sent fàcil i amb un baix cost per a les empreses. Qui hi guanya? Els treballadors no, les empreses.

Però, ahora, també es podrà continuar modificant individualment i col·lectivament la negociació. O sigui, gairebé totes les condicions de treball. Per tant, la negociació col·lectiva tampoc s'aborda. Els canvis són insignificants.

I el que deia abans, no és cert que es derogui la no ultraactivitat dels convenis, es modifica una mica introduint que, transcorregut un any de la denúncia, hi haurà submissió als procediments de mediació regulats als acords interprofessionals i, una vegada esgotats aquests, permet mantenir la ultraactivitat.

Per tant, els elements essencials d'allò que va provocar les majors vagues generals fins a les vagues generals dels últims dos anys, no es modifica. Per tant, de quina victòria estem parlant per a la classe treballadora?

Un altre element que havia estat molt debatut i que semblava que s'havia promès als col·lectius afectats: la subcontractació. Però no ha passat res del que es va prometre. No hi ha cap nova limitació a les subcontractes d'obra i servei, sinó simples canvis de redactat. Continuem amb les mateixes.

I, finalment, els expedients de regulació temporal, els ERTOS. Allò que mostra que la gran diferència entre el 2008 i el 2020 per sortir d'una crisi no és tan diferent. El 2008 traspasàvem diners públics a la banca i ara el que fem és, en el fons, do-

nar el capital a les empreses, però no enfortir o treballar per a la classe treballadora. Perquè és diferencien ERTOS per força major i ERTOS en salut pública. Ja avancem, no?, esdeveniments per a futures pandèmies. El mecanisme RED de *flexibilidad y estabilización* té més ombres que llums.

Per tant, s'abandonen els històrics ERTOS, que donaven una resposta a una situació conjuntural i ens allunyaven del que era l'acomiadament i del que significa l'acomiadament, i s'aposta per reduir el risc empresarial i assumir-lo amb diners públics de nou. El 2008 vam rescatar la banca i ara rescatem les empreses. I això no vol dir rescatar la classe treballadora.

Per tant, nosaltres votarem que no a aquesta moció.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, i en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat senyor Joan Carles Gallego.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bona tarda a totes i tots. Diputats, diputades, conseller... Estic satisfet de que estigui el conseller Elena aquí, perquè podrà prendre nota de l'empresa que ha denunciat i de l'empresari que ha denunciat la senyora Lázaro..., per enviar els cossos de seguretat de Catalunya a que vigilin una empresa que està incomplint la norma legal i, a més a més, està amenaçant els treballadors amb acomiadar-los al marge de la llei.

Si us plau, senyora Lázaro, passi-li al conseller Elena les dades de l'empresa i l'empresari que està conculcant drets als treballadors i treballadores. *(Aplaudiments.)*

Dit això, vull donar les gràcies a la senyora Elena Díaz, la diputada del PSC que ha presentat aquesta moció. Crec que ha deixat molt clar l'esperit d'aquesta moció i la importància, en aquests moments, de fer aquesta moció. Primer, perquè posa en valor una cosa que el decret aprovat, validat pel Congrés dels Diputats, ha posat en valor, i que és una cosa que aquí a Catalunya la tenim des de fa molt de temps incorporada al nostre ADN –Estatut d'autonomia, llei de creació del Consell del Diàleg Social–: la importància de promoure el diàleg social com a element de creació de drets des de la participació d'aquells agents implicats en les relacions laborals, que és allà on es creen els drets en el món del treball, des del conveni, des de l'acord, des de la negociació. És important. Ho teníem a Catalunya i ens hem de felicitar que la llei estatal de reforma laboral hagi incorporat com a valor aquest element del diàleg social.

No ens ha de molestar, per tant, una llei fruit del diàleg social. Al contrari, posa en valor que això és més democràcia, que això és més participació, més articulació dels interessos que hi han en una societat, que van més enllà de la política i que ens ajuden a nosaltres també a construir les polítiques, en funció de la contraposició d'interessos que construeixen acords positius. Primera qüestió.

La segona qüestió. Jo crec que també la moció situa que aquest nou marc legal que tenim està obrint enormes possibilitats de millora de les vides de la gent. I és molt important que el Govern de Catalunya utilitzi aquest nou marc legal per ajudar a millorar la vida de la gent en la contractació estable enfront de l'abús de la temporalitat, per reforçar la negociació col·lectiva, per millorar la flexibilitat interna en comptes dels acomiadaments, flexibilitat externa davant dels canvis i tal, i per reforçar també l'acció inspectora.

La norma legal obre enormes possibilitats perquè el Govern de la Generalitat actuï davant dels abusos que les empreses puguin fer. Tenim capacitat executiva en la inspecció. Demanem més recursos, sí, però la capacitat executiva que tenim utilitzem-la per fer complir la norma. Estabilitat laboral és el que preveu la contractació i no la temporalitat; cal actuar aquí.

Però al mateix temps hem d'utilitzar la norma aquesta per aprofundir en lo que és el marc català de relacions laborals. El marc català de relacions laborals és allò que tots i totes volem. Ens ho mandata també l'Estatut d'autonomia. Però és que el marc català de relacions laborals no s'entén sense el concurs de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives de Catalunya, que són els que construeixen aquest marc català de relacions laborals, concertant també amb el Govern aquestes coses que impliquen de manera tripartida, lo bipartit i lo tripartit.

L'acord interconfederal de Catalunya cal que sigui reforçat des de la posició del Govern no intervenint-hi. Perquè són les parts autònomament qui han de decidir les coses, però el Govern ha de posar la safata perquè les coses flueixin i els agents econòmics i socials puguin construir també a Catalunya nous drets a partir de la norma legal aprovada.

I, aleshores, també el Govern ha de fer la seva feina. Hem d'aprofitar aquesta norma per fer lo que la norma diu. No podem permetre que hi hagin treballadors o treballadores en empreses públiques, siguin fundacions públiques o sigui el que sigui –instruments que haguem utilitzat per flexibilitzar la gestió pública–, que tinguin sous, retribucions, inferiors al conveni sectorial de l'activitat que realitzen. D'això, el Govern n'ha de prendre nota. Això ho diu la norma. Si la norma diu això i això és bo per als treballadors, el Govern de la Generalitat ha de fer que als treballadors de les empreses subcontractades, encara que siguin públiques, se'ls hi apliqui el conveni sectorial de referència a l'activitat que realitzen. No podem permetre que sigui d'una altra manera.

I acabo. Acabo també lamentant que es pugui mentir o enganyar, també, des d'aquesta tribuna a la gent. El que no podem dir és que aquesta reforma o contrareforma laboral no deroga aspectes essencials de la reforma laboral. I no podem aduir tres vagues generals..., per cert, que jo les vaig convocar, les vaig organitzar i les vaig realitzar, conjuntament amb altres, no únicament i exclusivament, però d'una manera bastant important. I sé el que van ser aquelles vagues generals, i sé que és el que hi havia en aquelles vagues generals, i sé lo important que és recuperar el poder i el dret a la negociació col·lectiva, reforçar el poder dels treballadors enfront de l'empresari.

I sé que mentir i enganyar la gent, la gent treballadora, dient-li que, quan té drets, no els té..., això és afeblir la persona i és reforçar el poder empresarial d'utilitzar la persona com vulgui. A la persona li hem de dir quins són els drets que la llei avui l'emparen. No els enganyem; no els hi diem que no han guanyat drets. Perquè han guanyat drets i aquests drets els han d'exigir davant de l'empresari. Enganyar la gent és posar-se al costat del poderós contra el feble, que avui la llei el protegeix.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, i en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat senyor Joan García.

Joan García González

Gracias, presidenta. Diputados, diputadas, pues voy a empezar diciendo que la señora Reguant ha hecho una intervención muy inspiradora y me va a dar pie a empezar con ella. Una, porque tenemos la suerte de que podemos utilizar el idioma que nos dé la gana en esta cámara y que ninguno de los diputados de la CUP no nos lo va a poder tirar nunca en cara, porque en eso siempre hemos sido coherentes. Con lo cual... Creo que en este caso es más que evidente. Con lo cual nos dan la razón con su intervención. Y la segunda es que, después de criticar lo votado en el Congreso –que en esto sí que entiendo que es coherente con sus propuestas–, aún nos reafirma más a lo que hemos hecho o lo que hicimos la semana pasada, responsablemente, como liberales en el Congreso de los Diputados, aprobando esta reforma.

De todas maneras, esta moción, la señora Díaz la ha presentado para hablar del mercado laboral. De hecho, es una discusión más amplia, ¿no?, va algo más allá. Es cierto –es cierto– que la reforma laboral que se aprobó la semana pasada tiene..., o va a dibujar cuál va a ser ese mercado laboral los próximos años. Hay algunos datos que son ciertos, como el aumento, por ejemplo, de los contratos indefinidos –ahora iré a ello. Lo que está claro es que hasta ahora el mercado de trabajo era un mercado binario básicamente, un mercado que tenía esta dualidad entre indefinido y temporal, entre laboral y autónomo, entre protegido y vulnerables, entre lo que podríamos decir *insiders* y *outsiders* del mismo mercado laboral.

Creo que sí, que hablamos muchas veces y ustedes hablan, desde el PSC, pues, de diálogo. Muchas veces, ese diálogo puede funcionar, como ha ocurrido con la reforma laboral; otras veces, me reconocen..., y creo que me pueden reconocer que es totalmente una excusa vacía para no afrontar las problemáticas que hay en Cataluña. Pero es también una estrategia totalmente legítima por parte del PSC. Pero creo que, en este caso, al menos desde nuestro punto de vista, más allá del uso excesivo de los reales decretos en el Congreso, igual que se hace un uso excesivo de los decretos aquí, en Catalunya, el diálogo político y el diálogo social, pues, puede ser que haya..., o esta vez haya funcionado.

Sobre la reforma laboral, nosotros ya hemos dicho muchas veces que esta reforma que se aprobó no es la nuestra. Imagino que la de alguno de los partidos que la votaron, pues, tampoco. No es la nuestra. Para nosotros..., creo que algunos detalles de la misma no son los que nosotros habíamos defendido. Creemos que no..., aunque se dan datos del crecimiento de los contratos indefinidos ya en enero, debemos acabar precisamente con esa dualidad del mercado laboral. Nosotros defendemos –siempre lo hemos defendido– el contrato único indefinido y el acompañamiento de esto con la llamada o denominada «mochila austríaca», que serviría precisamente para flexibilizar el mercado laboral, para hacerlo mucho más dinámico, y para, sobre todo, facilitar, por ejemplo, la entrada en el mercado laboral de jóvenes, o aquellos que he dicho antes que son *outsiders*, en este caso, y que creo que sería una buena estrategia para, de alguna forma, esa flexibilidad, o esa flexiseguridad de la que se habla muchas veces, que ya se está, de alguna forma, implementando en Europa en muchísimos países –por cierto, con gobiernos liberales– y que sirve para asegurar los derechos laborales de los trabajadores y al mismo tiempo reducir o incrementar, en este caso en positivo, la ocupación entre algunos de los grupos más vulnerables como son los jóvenes, ¿no?

Sobre otros puntos que se han comentado aquí. Yo creo que el mecanismo RED también tiene bastante que desear, en este caso creo que es mejorable, y que el actual modelo de ERTes precisamente lo que hace es facilitar que esa flexiseguridad laboral que se defiende en Europa, pues, se pueda seguir manteniendo. Y creo que el mecanismo RED lo que hace es, un poco, convertir en más rígidas las estrategias que puedan tener las empresas a la hora de colocar o generar trabajo o empleo.

Sobre el SOC, creo que también se habla..., ya hemos hablado suficiente, no voy a perder mucho tiempo en ello. No funciona; definitivamente, no funciona. Necesitamos modificar su estructura. Y sobre la inspección laboral, tres cuartos de lo mismo.

Nosotros, como liberales, daremos apoyo a esta moción, como hicimos, por responsabilidad también, la semana pasada en el Congreso. Y solamente una pregunta, en este caso a VOX, que ha hecho, pues, una defensa del no. Creo que tienen que reflexionar. Primero pueden criticar un modelo o lo que se ha hecho en el Congreso, pero deben proponer una alternativa. Creo que la alternativa..., yo no la he escuchado o, por lo menos, no la he visto. Y recuerden siempre que votaron con Esquerra Republicana, con Junts per Catalunya y con Bildu en Madrid.

Gracias.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

En nom del Grup Mixt, té la paraula ara la diputada senyora Eva Parera.

Eva Parera i Escrichs

Sí; gràcies, presidenta. Que no em funcionava el micro i...

A veure, la moció tampoc és que aportí grans coses. Parlem molt de reforçar, reforçar i reforçar, però tampoc és que aportí un text gaire gaire treballat. La ponent del Partit Socialistes ha començat la intervenció parlant d'una reforma laboral que ha qualificat de *texto de gran calado*. Home, a mi em sembla que parlar d'aquesta reforma laboral com un *texto de gran calado* és exagerar, com a poc, bastant, però bastant. Perquè al final, no ens enganyem, el Govern de l'Estat derogava la reforma del 2012 perquè, segons deia la ministra Yolanda Díaz, «la derecha habían puesto un modelo laboral de precariedad, y vamos a reformar, sí o sí, caiga quien caiga, se resista quien se resista».

Doncs al final, em sap greu, ni derogació ni res. Per què? Perquè al final una cosa és el populisme i l'altra és la realitat de la gestió dia a dia. I la Unió Europea pressiona. I la Unió Europea pressiona i els hi diu que aquí tenen una reforma laboral del 2012 que ha funcionat, que és una bona reforma laboral, que ha generat llocs de treball, i que al final vostès, doncs, el que fan és agafar-la, la maquillen una miqueta –perquè, és clar, del *vamos a derogarla* a mantenir la mateixa, doncs, alguna cosa s'havia de fer– i li fan uns petits retocs. I d'això en diuen «un text reformat de gran calat». Doncs no. Ho sento molt, no.

La reforma del 2012 va donar molt bons resultats. Esperem, de debò, que aquesta reforma laboral continuï donant molt bons resultats, perquè realment ho necessitem, perquè encara hi ha moltes persones en ERTOS i perquè encara hi ha moltes empreses que no sabem si tancaran o no tancaran les seves portes per culpa de la crisi econòmica en els propers cinc anys. I, per tant, queda molta feina a fer.

Un apunt: les pimes són les grans oblidades en aquesta reforma laboral. I, de fet, el consens els hi ha durat ben poc amb tots els agents socials, perquè avui anuncien la pujada del salari mínim interprofessional, sense les patronals. I si les empreses cauen, cau l'ocupació. I si cau l'ocupació, cauen els ingressos, no només de les famílies sinó també de l'Estat.

Per tant, desitjar molta sort, que funcioni molt bé aquesta reforma laboral. I nosaltres hem anunciat votacions diferenciades en els diferents punts d'aquesta moció.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Tònia Batlle.

Maria Antònia Batlle i Andreu

Gràcies, presidenta. Bona tarda, diputats, conseller. Tot i que la pandèmia ha afectat molt directament el mercat del treball, veiem una esclatxa en positiu. La setmana passada, com ahir ens comentava el conseller, vam saber que l'economia catalana va créixer un 5,9 per cent l'any 2021. Sens dubte, bones notícies que constaten que estem en el camí de la recuperació econòmica i, en conseqüència, del mercat laboral.

Quan parlem del mercat laboral estem parlant de moltes problemàtiques: l'atur juvenil, la bretxa salarial, la precarietat, la temporalitat... La moció que vostès han presentat parla d'alguns aspectes en concret: la reordenació del SOC, la inspecció de treball, reforma laboral i diàleg amb els agents.

Per nosaltres, un aspecte important és la reordenació del SOC, però posem èmfasi en la seva transformació. Per què? Doncs perquè aquest organisme ja ha sofert diverses reordenacions sense que això hagi suposat una millora substancial del seu servei. Parlem de transformació, per tant, en el sentit de l'afectació dels seus objec-

tius i les formes de treball, així com obrir serveis amb noves fórmules publicoprivades. Estem d'acord que s'ha de potenciar un SOC més àgil, més dinàmic, que doni resposta a les necessitats reals dels treballadors de Catalunya, en un moment de constant canvi i de reformulació del teixit productiu. Això no pot quedar, per això, en una declaració d'intencions com ha passat altres vegades. Cal una actuació contundent i renovadora que deixi participar el teixit empresarial i de manera sectoritzada. Actualment, ens trobem que un vint-i-quatre per cent de les empreses es troben que no poden augmentar o, diguéssim, no poden créixer per la falta de trobar personal qualificat. I això passa en la majoria de sectors. I a això cal donar-hi resposta.

També parlen, doncs, de diàleg amb els agents socials i de la reforma laboral. D'acord, parlem-ne. Deixin-me posar èmfasi en l'inici de la seva moció, senyors socialistes, perquè estem davant una moció que comença parlant de diàleg, sí. Literalment diu: «Defensa del diàleg com a eina per assolir acords.» Hi estem d'acord. Els diré una cosa, per això: el diàleg no s'escriu a les mocions, sinó que es practica. I vostès ens ho demostren dia rere dia i llei rere llei. Quin diàleg han practicat en la llei de residus? Quin diàleg han practicat en la llei de l'audiovisual? O amb el repartiment dels fons europeus? Ja els ho dic jo: evidentment, amb Catalunya, cap.

La setmana passada es va aprovar la reforma laboral proposada pel Partit Socialista i Podemos d'una manera prou lamentable: amb un vot i per error. Per tant, no podem dir que ha estat una reforma aprovada amb un ampli consens polític; al contrari. Una reforma que no recupera ni una sola de les competències de les que el PP ens va arrencar i que manté la prevalença dels convenis laborals estatals per sobre dels autonòmics.

I en termes de diàleg? Doncs, en aquest diàleg social del que vostès parlen, Catalunya no s'hi sent gens representada. Hi han participat només la patronal espanyola CEOE i els sindicats espanyols. És una reforma pensada per a empreses grans i no per a les pimes, que a Catalunya representen, juntament amb els autònoms, un 99,8 per cent del teixit productiu, gairebé el setanta per cent de l'ocupació i el seixanta-tres per cent del PIB.

Estem al Parlament de Catalunya i, per tant, la nostra posició des de Junts per Catalunya és defensar una reforma que abordi també els problemes del mercat laboral català, escoltant els agents i els actors catalans. Per tant, no podem donar suport al punt de la moció que parla d'aquesta reforma laboral en la que la veu dels agents socials catalans no ha estat escoltada, ignorant així la realitat econòmica i sectorial de Catalunya.

Però deixin-me dir-los una cosa: som conscients que s'està treballant actualment en la llei d'autònoms a nivell espanyol. Val la pena recordar que als autònoms durant la pandèmia se'ls hi ha apujat la quota dues vegades i que als actuals pressupostos es contempla una pujada progressiva de la quota dels autònoms. Tenen ara una oportunitat per corregir aquesta manera de fer i demostrar aquesta voluntat de diàleg. Referent a aquesta llei d'autònoms, ara mateix estan parlant amb agents que no són representatius del model d'autònoms que tenim a Catalunya. Practiquin el diàleg amb el sector de veritat i s'adonaran de les necessitats reals d'aquest país. Aquesta és la nostra responsabilitat i per això estem aquí.

Per acabar, em remeto a les paraules que va pronunciar la diputada de Junts per Catalunya al Congrés dels Diputats la setmana passada, la senyora Míriam Nogueras, dient que el diàleg social espanyol no parla català.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

I finalment, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat senyor Jordi Albert.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, presidenta. Conseller, diputats, diputades, treballadors i treballadores del Parlament, gràcies. Jo volia començar per una prèvia, eh? Després ja puntualitzarem el concepte de salaris de tramitació i quan aquests salaris de tramitació..., quina és la importància que tenen i quina és la referència que jo en vaig fer directament ahir en base a la inseguretat que genera en els treballadors iniciar procediments judicials quan saben que hi pot haver coacció per part de l'empresari per tal de que acceptin una entrada a l'empresa o una readmissió a l'empresa a canvi de no pagar els salaris de tramitació. I, per tant, aquí hi ha una vulneració claríssima dels seus drets, i això es manté en aquest text.

Però, en qualsevol cas, és una evidència que els salaris de tramitació són una eina imprescindible per assegurar la lluita dels drets dels treballadors i les treballadores del nostre país. I això, en canvi, aquesta reforma laboral és un altre dels elements que s'ha deixat a la capsa dels oblidats, que s'ha deixat en els programes electorals que tan bé llueïen en el seu moment dient que es derogaria una reforma laboral que, al final, ha estat una reformeta del tot estètica, insuficient i que no ajuda gens a la classe treballadora de tot l'Estat, que no ajuda gens els treballadors i treballadores del nostre país, que no ajuda gens a cap dels treballadors amb els quals ens hem reunit en aquest Parlament, amb tots els comitès d'empresa amb els quals ens hem reunit i que ens han referenciat, dia sí dia també –de fet, era el primer que ens deien quan parlàvem amb ells, quan estaven a les portes de l'acomiadament–, que hem de derogar de forma immediata les reformes laborals del 2012 i del 2010. *(Aplaudiments.)*

Han passat deu anys –han passat deu anys. Estem al 2022 i el que tenim damunt de la taula és una reformeta. Doncs bé, Esquerra Republicana no es conforma amb la reformeta, Esquerra Republicana presentarà un text de derogació, mantindrà damunt de la taula el text de derogació, perquè no ens donarem per vençuts, perquè nosaltres defensem els interessos de la classe treballadora. *(Aplaudiments.)*

A part d'aquí, molt important: diàleg social. Al diàleg social, màxim respecte –màxim respecte pel diàleg social. Màxim respecte pel debat parlamentari –màxim respecte pel debat parlamentari. *(Aplaudiments.)* El debat parlamentari és imprescindible. I quan aquest debat parlamentari a sobre permetria estirar el document, la reforma, el text, estirar-lo cap a l'esquerra perquè hi hauria una majoria d'esquerreres i, com molt bé ha dit Pablo Iglesias, «Yolanda Díaz acceptaría las propuestas de Esquerra Republicana para mejorar las condiciones de la clase trabajadora en el texto de la reforma laboral»... Ho ha dit Pablo Iglesias. Quin és el problema? El braç polític de l'IBEX 35. El problema es diu Partido Socialista Obrero Español. *(Aplaudiments.)* Aquest és el problema. El problema és que En Comú Podem... El problema és que Podemos no ha tingut la gosadia d'enfrontar-se al Partido Socialista Obrero Español, al braç polític de l'IBEX 35, als grans defensors de la CEOE, per anar més enllà, perquè saben que amb el debat parlamentari arribaríem molt més enllà.

On està –on està– la recuperació de l'autorització administrativa prèvia? On està l'empoderament de l'autoritat laboral del nostre país perquè no ens presentin expedients de regulació, perquè no ens presentin expedients de tancament abans de poder-hi intervenir? On està? On està la lluita contra el corporativisme?

Senyors, aquesta reforma laboral el que visualitza és, exactament, que hem perdut la consciència de classe, de classe treballadora. Aquesta reforma laboral el que eternitza és el model del PP. Si ho acaba de dir la seva diputada! La diputada Pareira ho acaba de dir: «Heu blindat el marc normatiu laboral del PP.» Doncs felicitats, però amb nosaltres no hi comptin. Nosaltres ho posarem damunt de la taula i hi continuarem persistint i insistint. Volem una reforma que derogui els aspectes més lesius que es van implementar l'any 2010 i 2012. No hi ha cap altra sortida; només hi ha aquesta: derogació dels aspectes més lesius que es van implementar amb les reformes laborals del 2010 del PSOE, del 2012 del PP. I aquesta és la proposta que nos-

altres mantindrem damunt la taula: indemnitzacions, recuperació a quaranta-cinc dies...

Per què no han estat tan valents amb la reforma laboral com sí que ho han estat amb el salari mínim? Per què han aprovat el salari mínim sense el suport de la patronal i s'han negat a fer-ho amb la reforma laboral? Per què no han volgut mantenir la fermesa que han demostrat avui amb la reforma laboral i estirar-la en el debat parlamentari per aconseguir més victòries per a la classe treballadora, en lloc d'abaixar el cap davant de les pressions de CEOE, davant de les pressions del Partit Socialista Obrer Espanyol? Per què no ho han fet? Si tenien el suport per fer-ho! Nosaltres hi érem! I quan estiguin aquí nosaltres els estarem esperant, perquè nosaltres ja hi som. Nosaltres ja estem aquí en defensa dels drets de la classe treballadora, en defensa precisament dels llocs de treball i de que evitem, d'una vegada per totes, la pèrdua de llocs de treball en el nostre país.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda un cop substanciat el punt número 23 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el Cos de Mossos d'Esquadra

302-00085/13

Passem al vint-i-unè punt de l'ordre del dia, la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el Cos de Mossos d'Esquadra, que ha presentat el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Per fer-ne l'exposició, té la paraula el diputat senyor Ramon Espadaler.

Ramon Espadaler Parcerisas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, senyores i senyors diputats, ja fa molt temps, massa temps segurament, que estem parlant dels Mossos des de la perspectiva política i massa sovint des d'una perspectiva partidària. Venim d'una història llarga que ja hem anat repassant, però particularment nosaltres presentem aquesta moció arran d'una interpellació que vàrem fer just el Ple anterior en relació amb quines eren les raons de fons que explicaven uns canvis, a parer nostre inexplicables, a la cúpula del Cos de Mossos. Es va canviar el cap del cos i hem dit que aquí no hi ha absolutament res a dir, ha de merèixer la confiança del conseller i, per tant, s'accepta. Però a partir d'aquí tots els altres canvis, fins a trenta-sis, són de difícil, per no dir impossible, justificació.

I de tots aquests canvis ens n'ha sorprès un d'una manera molt particular, que és el de l'intendent màxim responsable de la Comissaria General d'Investigació Criminal. Perquè ho vàrem dir, ja ho hem dit manta vegades, ho coneixem totes les diputades i diputats, portava investigacions sensibles en l'àmbit polític, tant de qui ara ostenta la presidència del Parlament, amb la condició de responsable de l'Institut de les Lletres Catalanes, o del mateix conseller titular del departament en el moment que era investigat, el conseller Buch, o de qui va ser president de la Diputació de Lleida, etcètera. I ens sorprèn que en les raons es digués..., primera, que es fes en el minut zero, que fos la primera notificació de canvis que feia el nou cap del cos. Però, segona, que es digués: «És un problema d'estil.» Clar, ens vam quedar un punt perplexos, que per un estil de direcció, doncs, es rellevés un cap d'una unitat tan sensible com aquesta.

Però resulta que han anat apareixent informacions a nivell de mitjans de comunicació, i que nosaltres ens hem pres la molèstia, evidentment, de contrastar. El conse-

ller mateix en el seu moment va dir: «No, un pot ser un bon cirurgià» –dient: “feia molt bé la seva feina»–, «però potser no serveix per ser un director de l'hospital.» I resulta que amb posterioritat ens hem assabentat, doncs, de que en el sistema de puntuació al que estan sotmesos tots els mossos per part dels seus superiors, i que s'avaluen fins a deu aspectes diferents i en el cas dels comandaments se n'hi afegixen tres més relacionats amb les dots i les capacitats de comandament, ai las, l'intendent Antonio Rodríguez, sobre una puntuació possible màxima de quatre, assoleix la de 3,8. I, paradoxalment, en els tres àmbits concrets que es pregunta pel seu comandament..., si motiva prou el seu equip de treball, obté un quatre sobre quatre per part dels seus superiors; si està compromès amb l'organització, obté un 4,4 per part dels seus superiors en una valoració plural; i si interacciona adequadament amb la resta de serveis de l'organització, obté un quatre sobre quatre.

Per tant, no ens expliquem de cap de les maneres com això genera un relleu, una substitució, que se'ns diu «per qüestions d'estil», que se'ns diu «per incapacitat de lideratge». Conseller, l'hi volem dir amb molta claredat: és un bon cirurgià i és un bon director d'hospital. I vostè el que ha fet és enviar un bon cirurgià i un bon director d'hospital a una comissaria territorial, que ens mereix tot el respecte i consideració del món, evidentment, però que és malbaratar el coneixement d'aquesta persona, la seva experiència i la seva capacitat de lideratge. No perquè ho digui un diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, ho diuen els seus comandaments en una avaluació.

Però és que hi ha més. Després d'aquesta avaluació, quan hi han posicions extremes, tant si s'acosten al zero com si s'acosten al quatre, hi ha una revisió, perquè no fos que algú li tingués una mania o una sobrevaloració al comandament, tot i que són plurals, i això es corregeix. I aquesta revisió, doncs, no ha minvat aquesta qualificació.

Per tant, no ens podem creure de cap manera que aquest relleu s'ha fet per una simple qüestió d'estil. I anem a la major: ens preocupa, i molt, i per això posem a consideració d'aquest Ple la possible restitució. Que ens expliquin primer quines són les causes veritables, perquè les que ens han dit no colen –deixin-m'ho dir així– i que es restitueixi aquest comandament en el lloc de comandament on estava, atès el seu full de serveis, que és impecable des de totes aquestes perspectives, no perquè ho digui un grup parlamentari, sinó perquè ho diuen els seus comandaments.

I afegim també un darrer punt, que no és gens menor, que és la reprovació d'una actitud que va tenir el departament, des de la nostra perspectiva inacceptable en un entorn democràtic, que és la d'impedir a una periodista de TV3 assistir a una roda de premsa o una trobada que es feia amb periodistes. Demanar quins periodistes poden venir i quins no és una actitud, des de la nostra perspectiva, reprovable, i per això ho posem a consideració també del conjunt de la cambra.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara, per a la defensa de les esmenes presentades, té en primer lloc la paraula la diputada senyora Mercè Esteve, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Mercè Esteve i Pi

Gràcies, presidenta. Bona tarda, conseller. Diputats, diputades... Fa uns dies ens trobàvem davant la compareixença del conseller Elena per donar explicacions sobre els canvis en el Departament d'Interior; canvis que, des del nostre grup parlamentari, vam deixar clar que eren lícits en un inici de legislatura, donat que tenien objectius i directrius pronunciades pel nou Departament d'Interior; canvis que el propi conseller Elena va reconèixer que només sabien ell i el president Pere Aragonès. Tanmateix, nosaltres, Junts per Catalunya, vam expressar ben alt i ben clar que li

donàvem confiança, una vegada ens havíem reunit amb el conseller. I ho fèiem reconeixent que les decisions preses per la conselleria, igual que les preses per les altres conselleries d'aquest Govern, obeïen a la millora, l'enriquiment, l'enfortiment, en aquest cas, del cos de Mossos d'Esquadra, i considerant la nostra lleialtat com a companys de viatge, per assolir estratègies i objectius que la conselleria es marcava en aquest primer full de ruta.

Considerem que els canvis són bons i necessaris a totes les organitzacions per afrontar nous reptes i obeeixen a la consecució de nous projectes. Així doncs, no entenem aquesta persistència, sobretot del Partit Socialistes, de qüestionar constantment cada pas que fa la conselleria, en aquest cas la d'Interior, posant en dubte la responsabilitat i compromís que cada departament i els seus responsables polítics, escollits democràticament, tenen obligació de dirigir i gestionar per acomplir les fites assenyalades en cada pla de mandat de legislatura. O és que el senyor Espadaler no va fer cap canvi en el seu mandat quan estava a la conselleria d'Interior? Perquè a nosaltres ens consta que hi van haver canvis en l'estructura de comandaments de la divisió de transport, a la divisió tècnica de seguretat i a la comissió del districte de Ciutat Vella. O no és així?

I no parlem dels seus homòlegs a Madrid, que han fet els canvis que han volgut. Miri, jo he estat revisant informació i, concretament, l'actual ministre d'Interior del PSOE, el senyor Fernando Grande-Marlaska, déu-n'hi-do els canvis que ha fet, sense respectar l'escalafó i l'antiguitat que la Guàrdia Civil diu que sempre ha respectat en l'elecció dels càrrecs, destituint el cap de Comandància de Madrid, el coronel Diego de los Cobos, com a responsable de la Policia Judicial, recordat a Catalunya com el coordinador de les càrregues de l'1 d'octubre contra els catalans, i col·locant el número set i el número nou de la llista de l'escalafó sense respectar ni l'antiguitat ni res, passant-los per davant de tot, i únicament per decisió política o popularment dit «purga» del senyor Marlaska, tot al·legant els canvis a una reestructuració d'equips, i la realitat era que el coronel de la Guàrdia Civil, el nostre amic Diego de los Cobos, s'havia negat a filtrar unes diligències judicials sobre el 8-M i la covid-19, negant a revelar unes dades d'una investigació oberta contra el propi Govern del PSC per presumpte delictes de prevaricació amb responsabilitats penals a càrrecs de confiança del PSC, concretament el delegat del Govern José Manuel Franco i el director d'Emergències Sanitàries, Fernando Simón.

Per tant, molt defensar i exigir l'estanquitat de les investigacions, i el vostre grup, el PSC, es permet la llibertat de fer com vol i el que vol amb l'estanquitat desitjada i obligada. O és que el PSC posa en dubte la separació de poders ara? Perquè, al nostre entendre, és el poder judicial qui decideix i qui dictamina qualsevol causa, no? O potser qüestioneu la professionalitat del Cos de Mossos d'Esquadra, pensant que qui ha fet la feina fins ara ha fet millor feina que qui la farà ara?

Ja els hi vaig dir a la Comissió d'Interior, senyors del PSC, i després els hi va recordar el conseller Elena en aquest mateix hemicicle: molt donar a entendre que s'està purgant algú, i la pitjor purga que s'ha practicat mai ha estat practcada per vosaltres, el PSC, el PP i uns quants més, i ha estat contra Catalunya, amb l'aplicació de l'article 155.

I acabo amb aquestes paraules d'un dels llibres de l'Àlex Rovira, que diu: «Amb les pedres que em tireu construeixo els esglaons que porten fins a casa meva.»

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Té la paraula ara la senyora Lluïsa Llop, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Lluïsa Llop i Fernández

Gràcies, presidenta. Bona tarda, diputades, diputats, conseller Elena. Debatem avui sobre una moció presentada pel Grup Socialistes que el que acaba traspuant és si confiem o no en el Cos de Mossos d'Esquadra i, en especial, en els seus comandaments. Lamentablement, estem davant d'una acció més de les que es fan per polititzar tot el debat al voltant del Cos de Mossos d'Esquadra i que l'únic que fan –i ho hem reiterat repetidament– és perjudicar el propi cos, qüestionant-lo constantment. I, a més, ho fan davant d'un projecte que encapçala el Departament d'Interior, però que ve acompanyat per molts grups d'aquesta cambra per transformar el cos, vertebrant els canvis necessaris per reestructurar-lo organitzativament, feminitzant-lo, aprofundint en el concepte de policia de proximitat i vinculada al territori, extreman la transparència; un cos més tecnificat i que pugui afrontar els reptes de les noves tipologies de delictes. En definitiva, transformar el cos per fer-lo, encara més, la policia que vetlli per garantir els drets i les llibertats de la ciutadania, en especial de les persones en situació de vulnerabilitat, en un model policial que s'assembli el màxim possible a aquella ciutadania que està aspirant a representar i a servir.

Quan comences a llegir la moció presentada, creus que alguna cosa ha canviat i no pots més que compartir el primer punt del grup proponent quan esgrimeix que és potestat de la persona titular del Departament d'Interior designar el cap del Cos de Mossos d'Esquadra. Efectivament, és potestat del titular del Departament d'Interior fer-ho.

Al segon punt ja no anem tan bé, perquè compartim absolutament que el conjunt de comandaments del Cos de Mossos d'Esquadra exerceix amb professionalitat, rigor i independència la seva tasca. Ara bé, no compartim que, en tot moment, el Cos de Mossos d'Esquadra està sotmès a les directrius establertes pels jutges o fiscals, ja que només està sotmès quan actua com a policia judicial. I recordem que no parlem d'una policia només judicial, sinó que estem parlant d'una policia integral.

I a partir del tercer punt ja som davant d'una moció que mira d'escenificar una cacera de bruixes inexistent, parlant de demanar explicacions –les veritables, clar, ens diuen– o dient que els motius de cessament explicats fins a l'extenuació pel conseller i el cap de Mossos d'Esquadra no responen a la veritat, volent estendre un nombre de dubtes i d'insinuacions sobre els comandaments del Cos de Mossos d'Esquadra. I per això, des del Grup d'Esquerra Republicana hi hem presentat tota una sèrie d'esmenes. No les repassaré totes, però sí que faré esment a una que no se'n ha acceptat i que ens costa molt d'entendre per què no s'ha acceptat.

Parlo del punt cinquè. Ens proposen que el cap de la Comissaria General d'Investigació Criminal cessat ha dirigit investigacions de casos de presumpta corrupció política de destacats membres d'un dels partits que integren l'actual Govern. Fins aquí, d'acord. Però hi afegeixen: «La qual cosa projecta encara més dubtes en les raons de fons del seu relleu.»

Nosaltres els hi proposàvem: no generem ombres, no generem dubtes sobre el Cos de Mossos d'Esquadra i els seus comandaments, sinó que acabem aquesta frase dient: «I estem segurs que qui el rellevarà continuarà la investigació en la mateixa línia i amb el mateix rigor, donada la professionalitat del Cos dels Mossos d'Esquadra.» De fet, ho diuen vostès mateixos en el seu punt segon. I, per tant, no entenem per què no ens accepten aquesta esmena i volen continuar sembrant aquest dubte. Si tots coincidim que qualsevol membre del Cos de Mossos d'Esquadra, dels seus comandaments, actuarà amb aquest rigor, professionalitat i independència, no entenem per què es genera cap ombra de dubte quan es substitueix aquesta persona. Ens sembla impossible.

Per tant, nosaltres sí, estem convençuts i confiem en que això serà així. I estem segurs que tots els canvis que s'han fet per afrontar aquesta nova etapa del Cos de Mossos d'Esquadra responen a que són necessaris i obeeixen a la consecució de nous projectes i objectius que els deia abans en l'inici de la meua intervenció. Però és que,

a més, el que es fa no és res que no fes el propi diputat que presenta la moció quan era conseller. Però és que, a més, quin motiu podria tenir el partit, l'únic partit degà d'aquesta cambra, que porta noranta anys d'història sense un sol cas de corrupció a les seves files; cosa que no poden dir els altres partits d'abans: no ho pot dir el PSC i, evidentment, no ho pot dir Unió, si és que a hores d'ara encara fos aquí.

Per tant, no tenen cap sentit aquestes ombres que ens plantegen. Quin interès creuen que hi podríem tenir? És per això que, des d'Esquerra Republicana, reiterem el nostre reconeixement pels agents i les agents del Cos de Mossos d'Esquadra i, en especial, pels seus comandaments. I fem nostres les paraules que vostès diuen al seu punt segon, que són: «El conjunt de comandaments del Cos de Mossos d'Esquadra exerceix amb professionalitat, rigor i independència la seva tasca.» Per això no tenim cap dubte que qui ocupi aquests llocs ho farà amb aquesta mateixa professionalitat, rigor i independència.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Després de la defensa de les esmenes presentades, a continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX, el diputat senyor Sergio Macián.

Sergio Macián de Greef

Bé; gràcies, presidenta. *Conseller*, mire, hoy nos toca volver esta tarde a denunciar, por enésima vez, que se ha producido aquí un hecho gravísimo. Aquí se ha llevado a cabo una purga de mandos policiales para tapar casos de corrupción política que afectan a partidos separatistas. Aquí han rodado cabezas en un intento de controlar políticamente a los Mossos d'Esquadra, y aquí, en definitiva, se ha querido establecer una cúpula policial dócil y sumisa al poder político, en vez de una cúpula policial que proteja el trabajo de la policía y, lo que es más importante, que proteja de injerencias políticas las investigaciones judiciales.

Y hay indicios evidentes de que esas presiones políticas se han producido y a los que el *conseller* no ha dado una respuesta convincente. No la dio en la interpelación, no la dio en la Comisión de Interior. Y le resaltaré dos que ya han salido hoy en este Pleno. Uno es que el señor Estela, el nuevo comisario jefe de los Mossos d'Esquadra, no tardara más de veinticuatro horas en fulminar al responsable de la Comisaría General de Investigación Criminal. Ni veinticuatro horas esperó para valorar su trabajo, porque la decisión ya la tenía tomada de antemano y porque la decisión o bien la tenía, como digo, tomada de antemano o bien le venía impuesta por sus mandos políticos, lo cual sería todavía más grave.

Y, en segundo lugar, que el responsable de la Comisaría General de Investigación Criminal, el señor Rodríguez, tuviera que acudir a pedir auxilio al Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, porque veía que podía ser apartado de sus investigaciones, porque veía que se le presionaba para filtrar información judicializada al *departament* y que un magistrado, que es una autoridad externa, una autoridad independiente y objetiva, le conceda esa protección es un signo evidente de que esas presiones políticas existieron. Esto es algo inédito y de una gravedad absolutamente extraordinaria. Y el *conseller* ha pretendido despachar este tema, de enorme gravedad y trascendencia política, diciendo que el motivo de esta purga es una cuestión de estilo de dirección y que hay que feminizar el Cuerpo de Mossos d'Esquadra.

Y, mire, nosotros no nos lo creemos. Por cierto, ya que el señor Elena está presente hoy aquí, yo le voy a decir qué significa «feminizar» para VOX. Feminizar es proteger a la anciana de noventa y cinco años que el 21 de enero fue violada brutalmente por un subsahariano en Figueras; un subsahariano que, no contento con violarla, la agredió sexualmente una segunda vez utilizando el puño y el antebrazo y que le ha provocado unas lesiones internas gravísimas. Y una vez más –y ya son

incontables los casos—, gracias a esa política de puertas abiertas a la inmigración ilegal que nos trae lo mejorcito de cada casa. Feminizar es detener y es que les caiga la condena perpetua a los salvajes que el 1 de noviembre violaron a una joven de dieciséis años en Igualada; ya han pasado ciento un días y todavía campan a sus anchas por nuestras calles. Feminizar es, en definitiva, hacer políticas que hagan que nuestras abuelas, nuestras hijas y cualquier mujer en Cataluña pueda salir a la calle sin miedo de ser agredida sexualmente. Eso, para nosotros, acabar con esta lacra, es proteger a las mujeres y es feminizar la sociedad. (*Alguns aplaudiments.*)

Pero volviendo a la cuestión de esta moción, nosotros vamos a votar favorablemente a la mayoría de sus puntos, porque creemos que las explicaciones que se han dado para justificar esta purga de mandos policiales son una cortina de humo y porque pensamos que lo que ha pasado en la Comisaría General de Investigación Criminal es absolutamente bochornoso. Resulta que los Mossos están investigando a personas que pertenecen a uno de los dos partidos que conforman el Govern, a Junts per Cat —a la presidenta Borràs, al *exconseller* señor Buch—, y ¿qué hace el *departament*? Pues descabezar el equipo investigador, quitar de en medio a quien conoce la investigación en su conjunto —en sus líneas de trabajo, sus tramas, sus derivadas—, al que tiene todas las piezas del puzle en la cabeza. Y eso es algo vergonzoso y sonrojante, señor Elena, y debería abrir las portadas de los principales medios de comunicación, si estos no fueran unos medios de comunicación ultrasubvencionados por la Generalitat.

Y, mire, en definitiva, sus explicaciones nos parecen insuficientes e imprecisas. Vemos nepotismo y colocación de afines en algunos nombramientos, vemos intereses partidistas y un fuerte olor a corrupción detrás de esas investigaciones que han sido torpedeadas por el Govern. Y por eso hemos pedido la creación de una comisión de investigación parlamentaria, junto con PP y con Ciudadanos, para intentar arrojar luz donde ustedes solo siembran dudas y sospechas y para llegar hasta el final en este tema de corrupción tan grave y tan escandaloso.

Y a la señora Mercè Esteve, de Junts per Cat, que invoca siempre el artículo 155, yo le diría que el 155 tendría que haber durado dos décadas para poder restablecer la normalidad en Cataluña, y, por otra parte, quizá así nos habríamos ahorrado los casos de corrupción de su partido, que son justamente esos casos que se han pretendido tapar con estos cambios, estos relevos en la cúpula policial.

Muchas gracias.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Senyor Macián, ho repetiré cada vegada que passi: associar fets delictius a la immigració és una falta de respecte a una part molt important de la ciutadania de Catalunya i (*aplaudiments perllongats*), per tant, és un intent de socavar la cohesió social, incita al racisme i promou la xenofòbia, i no ho permetrem en el Parlament de Catalunya. Gràcies. (*Veus de fons i remor de veus.*)

En nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula ara el diputat senyor Xavier Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, gràcies. Bona tarda, diputats, diputades. Al matí es queixen del que els hi diuen, i a la tarda donen la raó a aquestes paraules amb els seus comentaris racistes i xenòfobs. (*Aplaudiments.*) Així que menys queixar-se. I si no volen que se'ls defineixi com actuen, no actuïn d'aquesta manera, que potser és impossible.

Dit això, revisàvem la moció del PSC i no vèiem per enlloc el què. De què estem parlant? Quines polítiques volen fer a Interior? Què proposen? Aquí no veig ni una proposta respecte al què. Per nosaltres l'important no és qui és major dels Mossos, sinó quines polítiques apliquen els Mossos.

Per altra banda, veiem en el punt 2 que es parla d'aquesta independència absoluta d'actuació dels comandaments. I ahir vèiem, per exemple, no?, i es denunciava, que el grup d'extremismes violents estava investigant el moviment per l'habitatge per ordre de la prefectura. A mi em sembla que això no és un exemple d'actuació i d'actuació independent i d'actuació jurídicament reglada per part, com a mínim, d'una part del comandament del Cos de Mossos d'Esquadra.

Però com que sembla que no els preocupa el què i quines polítiques es fan, sinó que venen a parlar del qui, segurament és perquè res canviï i, sobretot, per assegurar-se que les coses segueixen passant exactament igual de malament com han anat fins ara. I aquí a nosaltres no ens hi trobaran. Aquí a nosaltres no ens hi trobaran, perquè nosaltres estem treballant i seguirem empenyent perquè hi hagi els canvis necessaris que hi ha d'haver a Interior, que n'han de ser molts, que se li ha de donar un gir absolut.

Portem uns dies en els que cada dia surten notícies de males praxis policials, de males actuacions policials, d'utilització política dels Mossos per perseguir els moviments socials, per perseguir partits, fins i tot, que estem aquí representats. I això no pot seguir així, això no es pot tolerar que segueixi així. Ara, sembla que no tenen cap interès en posar el focus en aquestes qüestions. A partir d'aquí ja veiem, a través d'aquesta actuació absolutament sense falta d'anar al què –anant només al qui– i sense cap plantejament polític de fons, a qui estan donant ales. A qui estan donant ales? Ho hem vist fa un moment.

Per tant, nosaltres votarem en contra de la seva moció. Em sembla que... Si volen, discutim del què, parlem de quines són les polítiques d'Interior, parlem de quines són les seves prioritats i de quins són els responsables que creuen que hi ha d'haver, per quines polítiques fer. Potser les mateixes i com es va actuar en el desallotjament de Can Vies ara fa uns anys, quan vostè era conseller d'Interior? Aquestes són les polítiques que s'han de fer des d'Interior? Així és com s'ha d'abordar la protesta? Nosaltres no hi estem gens d'acord i ens hi trobarà de front.

Per tant, no li seguirem el joc amb aquestes mocions, no seguirem el joc de no voler parlar del què, d'amagar-se rere el qui, rere la polèmica, de, a través d'aquesta polèmica, donar ales a l'extrema dreta i, per tant, posar-se en aquell bloc en el que sobretot que no canviï res, sobretot que no hi hagi cap política nova. Vostès no creuen que han de canviar coses de fons a Interior? A vostès els sembla perfecte com està funcionant Interior? Creuen que no hi ha hagut problemes d'actuacions..., de falta de professionalitat?

Avui hi havia el Máximo, que tenia un judici a l'audiència provincial, al que se li demanaven vuit anys de presó per un atestat fals. Aquest noi ha acabat pactant i ha acabat amb una condemna d'un any i nou mesos de presó, segurament per la pressió i per la por d'aquesta petició de vuit anys. Alhora, es publicava un vídeo que formava part de la instrucció judicial en el que es veia clarament com l'atestat dels agents que el van detenir era absolutament fals. Això no els hi preocupa, senyors i senyores del PSC? Perquè nosaltres no els hem sentit parlar en cap moment d'aquestes qüestions que per nosaltres són absolutament rellevants. Tampoc els preocupa que es criminalitzi i es persegueixi el moviment per l'habitatge? Per això no hi hauria d'haver canvis a Interior? Creuen que no és una qüestió rellevant? Perquè tampoc els hem sentit parlar, en cap cas, d'aquesta qüestió.

Bé, en definitiva, nosaltres votarem que no a aquesta moció. Nosaltres pensem que a investigació i a informació hi ha un problema greu dins els Mossos d'Esquadra i que calen canvis profunds. I el qui per a nosaltres no és l'important, per a nosaltres és el què. I és el que s'ha de transformar des de ja, com ja explicàvem ahir.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat senyor Marc Parés.

Marc Parés Franzi

Gràcies, presidenta. Bé, ens presenten aquesta moció que entenem que es deriva, doncs, d'unes decisions que va prendre el conseller d'Interior, el senyor Elena, per les quals nosaltres vam demanar explicacions que es van produir en la Comissió d'Interior. Unes explicacions que a nosaltres no ens van satisfer, com tampoc compartim les decisions en si. I, per tant, ja els avanço, doncs, que donarem suport a la majoria de punts d'aquesta moció.

No a tots. I començo pel punt en el qual ens abstindrem, que és el punt 2. Ens abstindrem al punt 2 no perquè els Mossos no tinguin excel·lents professionals, que els tenen; no perquè la gran majoria dels agents i dels comandaments no facin bé la seva feina, que sí que la fan; sinó perquè el que vostès ens plantegen en aquest punt és una adscripció acrítica a qualsevol decisió i a qualsevol actuació, pel simple fet que tots els comandaments actuen, segons vostès, amb professionalitat, rigor i independència.

I, home, veient moltes de les actuacions policials que hem vist en els darrers anys aquí a Catalunya per part de Mossos d'Esquadra –també per part d'altres cosos policials, com tots saben, però també per part dels Mossos d'Esquadra–; veient les actuacions, nombroses actuacions desproporcionades de les unitats de la Brimo i d'ARRO en múltiples desnonaments al llarg d'aquests darrers anys, mesos, dies i setmanes; veient també els llistats ideològics de la brigada d'informació. Veient tot això, nosaltres creiem que alguna cosa falla. No tot va bé al Cos dels Mossos d'Esquadra.

I, per tant, nosaltres creiem que calen canvis al cos. Sí, compartim amb el conseller que calen canvis. Entre altres coses, doncs, perquè cal feminitzar el cos, perquè cal que la nostra policia s'assembli a la societat.

I calen també canvis organitzatius per fer front als grans reptes que nosaltres creiem que té avui en dia la nostra policia, que són, per una banda, democratitzar el cos i reduir l'ús abusiu de la força que hem vist en nombroses ocasions. Per tant, calen canvis per garantir aquesta democratització del cos.

Cal també transversalitzar les polítiques de seguretat. Cal també una major coordinació amb les policies locals. Tot això requereix canvis organitzatius i això no és el que de moment s'ha fet. Esperem, doncs, que el Departament d'Interior abordi aquests canvis i els faci realitat.

Però el que ens han portat de moment sobre la taula i el que ens porta a aquesta moció avui, és simplement un canvi de noms. El conseller ens deia que ho feia per tenir un lideratge plural amb major paritat. Celebrem, no?, doncs, aquest pas del deu al vint-i-cinc per cent de dones en la prefectura. Però és que, clar, la gran majoria de canvis que s'han vist de noms són home per home: Trapero per Estela, Rodríguez per Chacón –home per home.

No venim a discutir, en qualsevol cas, els noms. No venim a discutir tampoc... El conseller té, òbviament, doncs, la competència per nomenar la prefectura del cos. No és això el que estem discutint. El que discutíem fa unes setmanes i continuem discutint avui és la forma, és l'oportunitat i és la manca d'explicacions. Creiem que no s'han donat les explicacions necessàries.

I també la necessitat... Perquè és cert que en menys de tres anys hem tingut tres consellers que ens han vingut, que han canviat la cúpula del cos, l'han remodelat, tots ells dient que iniciaven una nova etapa. I tot això sense que hi hagi hagut un govern de canvi, sinó que hi ha hagut un govern de continuïtat.

I ens diuen, a més a més, que és habitual canviar el màxim responsable de la Comissaria General d'Investigació. Doncs miri, jo crec que no és bo que hi hagi tants

canvis al cos, no és bo per al cos haver tingut cinc caps diferents en tan sols quatre anys, i no és raonable que en un any es canviés tres vegades el cap de la Comissaria d'Investigació. I ara quatre.

Per tant, entenem que això no és raonable. Ens falten justificacions, ens falten perquè. El perquè es substitueix Rodríguez per Chacón. I aquests canvis, vulguem o no, no es produeixen al marge del context històric i polític en el que estem. I és cert que aquests canvis es produeixen en un context que no és menor. I els casos de corrupció sota investigació que hi havien en aquest moment no són irrelevants. I, per tant, creiem que no és oportú el canvi a la Comissaria General d'Investigació que s'ha produït.

I per acabar, votarem també, òbviament, que sí al darrer punt de la moció, que és el que fa referència a les interferències del Departament d'Interior, pel que fa a l'assistència de determinades periodistes en contactes informatius. I lamentem que això continuï passant, perquè no és el primer cop que passa; no sota aquesta conselleria, sinó ja amb el conseller Buch. Quan es van presentar els resultats de la major auditoria de la història, doncs, també vam veure com es vetava l'accés a determinats periodistes, cosa que entenem que en un país democràtic no s'hauria de poder produir.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula ara el diputat senyor Matías Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. Consellers, senyores i senyors diputats, vull aprofitar la meua primera intervenció en aquest Ple per fer una crida al conjunt de la ciutadania de Catalunya perquè col·labori amb el Cos de Mossos d'Esquadra per trobar la Judit, una jove de disset anys que va desaparèixer dissabte passat, el dia 5, a Sarrià. I si algú té alguna informació, que es posi en contacte amb els Mossos d'Esquadra a través del 112, al més aviat possible.

I anant a la moció. Esta moción está directamente relacionada con el cambio de la cúpula del Cuerpo de Mossos d'Esquadra, medio año después de que el consejero Elena se hiciera cargo del Departamento de Interior, y también con la purga que aparentemente se ha hecho en la cúpula de la Comisaría General de Investigación Criminal, con una implicación directa en la lucha contra la corrupción.

Cuando estalló este asunto, algunos medios de comunicación apuntaban a un ajuste de cuentas con el mayor Traperó, el otrora héroe indiscutible para los partidos separatistas, caído en desgracia tras su declaración en el juicio seguido en el Tribunal Supremo contra algunos de los cabecillas del golpe a la democracia, del intento de golpe de estado perpetrado por el propio Gobierno de la Generalitat en septiembre y octubre de 2017. Conociendo el paño, este planteamiento no es nada descabellado.

Haya sido o no un ajuste de cuentas con el mayor Traperó, la realidad es que, por primera vez en mucho tiempo, el consejero de Interior se ha visto obligado a dar explicaciones al respecto tras tomar una decisión que le compete, cual es el relevo al frente del Cuerpo de Mossos d'Esquadra. Es potestad del titular del Departamento de Interior y, en este caso, del consejero Elena designar a quien vaya a ostentar la jefatura de los Mossos. Y, lógicamente, esta designación, ese nombramiento, tiene que basarse también, aunque no solo, en una cuestión de confianza hacia la persona que desempeñará el cargo.

Nada que objetar más allá de que este hecho ha despertado todo tipo de suspicacias reflejadas en los medios de comunicación; suspicacias entre la clase política, pero también entre algunos miembros de la Policía de la Generalitat. Hasta tal punto que el propio consejero Elena pidió comparecer para exponer los motivos del relevo e intentar calmar las aguas. Visto lo visto –que se verán, por ejemplo, hoy dos

mociones en este Pleno que, en mayor o menor grado, tratan sobre esta cuestión—, no acabó de conseguirlo, al menos entre los grupos parlamentarios del PSC-Units, que presenta esta moción, y el de Ciutadans, como saben, una moción que se debatirá a continuación de esta.

No es discutible que el consejero de Interior tiene toda la legitimidad para tomar las decisiones respecto al relevo de la cúpula de mando de los Mossos. Pero el propio consejero debería reconocer que es entendible que, desde la oposición, vistos los cambios realizados, el momento elegido y el hecho de que uno de los removidos sea nada más y nada menos que el jefe de la Comisaría General de Investigación Criminal, una unidad policial que está investigando varios casos de corrupción que afectan especialmente a uno de los partidos que cohabitan en el Gobierno de la Generalitat, se vean esos cambios como un posible ajuste de cuentas o como un canje de cromos entre Esquerra y Junts.

El esfuerzo del consejero Elena ha sido encomiable, pero seguimos con la mosca detrás de la oreja, preocupados por el aparente uso partidista que se hace y se está dispuesto a seguir haciendo del Cuerpo de Mossos d'Esquadra. Al Grupo Parlamentario de Ciutadans nos preocupa especialmente el sistema de selección, formación y acceso a las escalas ejecutiva y superior. Unas escalas que, a ojos de muchos agentes del Cuerpo de Mossos d'Esquadra, han ido adquiriendo, con el paso del tiempo, un carácter endogámico. Puede sonar exagerado, pero es lo que piensan algunos. Yo diría que muchos. En todo caso, demasiados —para no ser del todo cierto— agentes del cuerpo.

De hecho, ya le anuncio una pregunta que hoy mismo presentaré a registro. ¿Cuántos miembros de las escalas ejecutiva y superior han accedido directamente desde fuera del Cuerpo de Mossos d'Esquadra o de cualquiera de las fuerzas y cuerpos de seguridad? ¿Cuántos ciudadanos, sin vinculación alguna con las fuerzas y cuerpos de seguridad, han accedido a las escalas ejecutiva o superior siguiendo los procedimientos legalmente establecidos? ¿Cuántos lo han intentado, a lo largo de los años, desde la promulgación de la Ley 10/1994, de la Policía de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, a las categorías de inspector i/o intendente sin pertenecer al propio cuerpo o a cualquiera de las otras fuerzas y cuerpos de seguridad? Veremos cuál es la respuesta del Departamento de Interior, pero mucho me temo que será la constatación de que el carácter endogámico que algunos, muchos, demasiados agentes denuncian se corresponde con la realidad.

En cualquier caso, centrándome exclusivamente en la moción que ahora debatimos y que presenta el Grupo Parlamentario del PSC i Units per Avançar, les anuncio el voto favorable del Grupo Parlamentario de Ciutadans a la mayoría de sus puntos, salvo al punto nueve, que ha quedado realmente edulcorado después de aceptar las enmiendas presentadas por el Gobierno.

Muchas gracias.

La presidenta

I, finalment, en nom del Grup Mixt, té la paraula ara la diputada senyora Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, presidenta. Antes de empezar con el tema de la moción, sí que me gustaría hacer una previa, porque hay diputados que vienen y aprovechan esta tribuna para decir auténticas barbaridades. Y me refiero al señor Pellicer, de la CUP, que ha venido aquí no solamente a insinuar, sino a afirmar directamente que los Mossos d'Esquadra hacen atestados falsos. Yo espero que se retracte de esto. Y si usted no se retracta de esto, le pido que sea valiente, que renuncie a su inmunidad y que vuelva a repetir eso que ha dicho. Porque es muy fácil decir auténticas barbaridades sabiéndose uno amparado y que no le va a pasar absolutamente nada. Sea valiente, renuncie a su inmunidad y vuelva a repetir eso que ha dicho.

Bien, centrándome ya en el tema de la moción, mire, señor Elena –lo hablamos ya en comisión–, estos cambios que usted ha hecho en la cúpula de Mossos d'Esquadra son una purga en toda regla. Y la prueba de ello es que usted no ha sabido explicar a qué obedecen y nos ha dado excusas de todo tipo. Hay un punto de la moción que pide que se den explicaciones. Usted ha tenido todas las oportunidades –en la radio, en la tele, en este Parlamento, en comisión– y nunca ha ofrecido una versión clara de los hechos. Decía la diputada Llop: «Quin interès podríem tenir?» Bueno, pues está clarísimo: el de politizar y el de controlar el Cuerpo de Mossos d'Esquadra.

Usted primero nos dijo que es que había una nueva etapa en el cuerpo; no sabemos dónde se dirige esa nueva etapa. Después también nos dijo que estos cambios pretendían avanzar en la feminización del cuerpo, que ya le pedí por favor que no volviera a utilizar esta lucha de las mujeres, que tanto nos está costando para poder llegar a según qué puestos de responsabilidad, para explicar esos cambios dentro de la cúpula, que además es que se caen por su propio peso. Si es que usted ha cambiado a un hombre por otro hombre. Si es que teníamos al mayor Trapero y ahora tenemos al mayor Estela, y teníamos al intendente Rodríguez y ahora tenemos al intendente Chacón. ¿Dónde está la feminización del cuerpo? ¿No ve que no, que caen por su propio peso estas excusas?

Usted también luego nos dijo que quería poner al frente a las personas más adecuadas; «gente con capacidad de liderazgo», nos dijo. Pues bien, el intendente Rodríguez, que es uno de los purgados, recibió las mejores notas en la evaluación interna de los mandos. Es otra excusa de mal pagador, señor Elena. Toni Rodríguez, que era el responsable de la División de Investigación hasta que usted lo ha purgado, era el responsable de algunas de las investigaciones de corrupción más relevantes hasta la fecha, como, por ejemplo, el caso que afecta a la presidenta del Parlamento, la señora Borràs, que sabemos que está imputada por los delitos de malversación, de prevaricación, de falsedad documental y fraude a la Administración durante su etapa al frente de la Institución de las Letras Catalanas. El intendente Rodríguez tuvo que recibir amparo judicial para continuar con las investigaciones que afectaban a este caso, debido, precisamente, a las presiones políticas que recibía en esta investigación. Y creo también, además, que todos recordaremos como la señora Borràs explicaba alegremente en TV3 que el propio *conseller* de Interior, que en aquel momento era el señor Buch, le había dicho que no había nada en su contra; que yo, esto de revelar, pues, investigaciones policiales al investigado en cuestión, la verdad es que me chirría, señor Elena –me chirría muchísimo. Me parece todo muchísima casualidad.

Qué casualidad que precisamente al que usted ha relegado del cargo es al señor Rodríguez, que también investigaba otras causas de corrupción relacionadas directamente también con el independentismo, como, por ejemplo, el caso del tres por ciento, que hemos conocido también, pues, en las últimas semanas, informaciones que son graves; informaciones que son graves y que afectan, por ejemplo, a la productora Triacom, que, al parecer, vendía de forma presunta programas a TV3 muy por encima de los costes de producción. ¿Dónde iba a parar este sobre coste? Bueno, según el informe policial, a pagar facturas que encubrían gastos relacionados con Convergencia Democrática de Cataluña. Vamos, un entramado societario para emitir facturas falsas, para defraudar a hacienda y para conseguir dinero negro. ¿Qué ha hecho usted con el encargado de esta laboriosa investigación? Apartarlo y enviarlo a una comisaría de Rubí, que usted calificó de reto. Vamos, como si no supiéramos aquí de qué va a la película, señor Elena.

El jefe de Anticorrupción también investigaba otros casos llamativos, como, por ejemplo, el escolta en Bélgica del fugado de la justicia, que también está pendiente de juicio, o también el caso de corrupción derivado de los supuestos sobornos al ex presidente de la Diputación de Lleida. Yo..., usted decía que los cambios obedecen a

una nueva etapa dentro del cuerpo, pues viendo el panorama que tenemos aquí, no se precisamente a donde se quiere dirigir esa nueva etapa.

Otro de los defenestrados también ha sido el mayor Trapero. Usted decía, ¿no?, que –se lo han recordado antes– a veces el mejor cirujano no puede ser el jefe del hospital. Bueno, todos sabemos las discrepancias que usted mantiene y que ustedes mantienen con el señor Trapero. Por tanto, le vuelvo a decir: no nos ponga excusas y explíquenos la verdad. Porque insisto, señor Elena, que es que usted mismo –usted mismo– se jacta de que los Mossos deben estar politizados. Por tanto, estos cambios son cambios políticos y no dependen ni de los méritos ni de la profesionalidad de los miembros del cuerpo. E insisto que me remito a sus propias declaraciones, donde ha dicho que, evidentemente, las políticas deben marcar la orientación del Cuerpo de Mossos d'Esquadra. Así que la señora Llop ya tiene aquí su respuesta. Ustedes lo que pretenden es hacerse con el mando del Cuerpo de Mossos d'Esquadra.

Gracias.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Ramon Espadaler.

Ramon Espadaler Parcerisas

Sí; gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller... Val a dir que nosaltres hem acceptat algunes de les esmenes que ens han proposat els grups de govern, perquè en certa manera, doncs, entenem que milloren el text. Anar més enllà de la corrupció política..., sinó altres formes de corrupció; en això estem absolutament d'acord. Estem absolutament d'acord en graduar l'increment dels efectius destinats a la lluita contra la corrupció, tot i que en compareixença el conseller..., ens va fer la sensació –potser ho vam entendre malament– que era una decisió ja per executar, i ara ens diuen: «No, ho farem gradualment.» Però, en qualsevol cas, facin-ho –facin-ho. Com més aviat comencem, millor.

Però no podem acceptar una esmena que ens posen a consideració, que es neguen a dir: «Escolti, si realment de la investigació, si realment de tot el procés de deducció, es desprèn que el relleu de l'intendent responsable de la Comissaria General d'Investigació Criminal, doncs, ha estat una errada perquè respon a altres criteris que no tenen res a veure amb els que s'han dit, perquè feminització no cola, perquè rejuveniment no cola –el seu relleu és un home i a més a més és una mica més gran que ell– i perquè les dots de comandament, pel que acabem de veure, tampoc cola, doncs, home, el restitueixin. Hem posat això i és rellevant, doncs, que intentin fer una esmena per fer-ho decaure.

I una darrera reflexió una mica a tomb del que ha anat passant. I aquí s'ha dit que si s'ha de mantenir no sé quin estil de policia o quin altre. L'hi dic molt honestament, conseller: el que crec que dona ales a l'extrema dreta, el que crec honestament que dona ales a l'extrema dreta, és comprar d'una manera molt acrítica els dictats i el camí que li marca la CUP. Perquè hi ha molta gent que no ho entenen, a dins del cos i a fora del cos.

I aquesta és una reflexió, si m'ho permet, ja més enllà dels partits polítics, que, com a demòcrates, també ens hauríem de fer: compte amb seguir determinats mandats, esbiaixar el Cos de Mossos d'Esquadra en determinats plantejaments. Que és legítim que la CUP els faci aquí, perquè té els vots suficients per fer-ho, però compte, perquè l'està descentrant. I també com a demòcrates ens hem de fer una reflexió: si no és exactament això el que dona ales a l'extrema dreta que tenim present en aquest Parlament i que no voldríem veure en molts ajuntaments, i que ens fa patir molt el que pot venir a les properes eleccions municipals.

Per tant, la policia ha d'exercir amb fermesa la seva responsabilitat si li mana el jutge o si li manen els comandaments de la policia. I aquí sí que li demanem, conse-

ller, que no sigui condescendent amb determinades tesis que se li plantegen i que no abandoni el Cos de Mossos d'Esquadra a la seva sort.

Gràcies, senyora presidenta.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Acabat el debat, també els faig avinent que la votació d'aquest punt es produirà després de la substanciació del punt vint-i-tresè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'exercici de la competència de la seguretat pública

302-00087/13

Passem al vint-i-dosè, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'exercici de la competència de la seguretat pública. L'ha presentat el Grup Parlamentari de Ciutadans, i per exposar-la té la paraula el diputat senyor Matías Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. Conseller... Este Gobierno, como han hecho sus predecesores en las últimas legislaturas, se queja reiteradamente de que los Mossos d'Esquadra estén continuamente presentes en el debate político. Eso es así porque este Gobierno, como sus predecesores, ha utilizado y sigue utilizando las instituciones de la Generalitat a su antojo. Entre sus malas prácticas reiteradas está, sin duda, la politización del Cuerpo de Mossos d'Esquadra. Eso sí, negando siempre la mayor y acusando a los partidos de la oposición de utilizarlos políticamente, de ponerlos en el ojo del huracán.

Pero, mire, *conseller*, el ojo del huracán tiene dueño, se llama «Departamento de Interior del Govern de la Generalitat». Son el Gobierno y los partidos que lo apoyan, formen o no parte de ese Gobierno, quienes ponen continuamente a los Mossos en el ojo de un huracán que es consecuencia de la deslealtad del Gobierno de la Generalitat y del Departamento de Interior con el conjunto de la ciudadanía de Cataluña. No hay más que darse una vuelta por la sede del Departamento de Interior para constatar su absoluta falta de neutralidad y el abuso institucional que refleja la simbología separatista que allí se exhibe sin pudor.

Los Mossos tienen un recorrido suficientemente amplio, desde que se inició su ampliación y despliegue en la década de los ochenta del siglo pasado, como para que se hubiesen acometido las reformas necesarias para una homologación plena con el resto de fuerzas y cuerpos de seguridad.

El actual Gobierno, como hicieron sus antecesores, ha anunciado de forma reiterada una nueva ley de policía de Cataluña. Estamos de acuerdo en que se necesita una nueva ley de policía de Cataluña, como se necesita también una nueva ley orgánica de fuerzas y cuerpos de seguridad. Ambas, la Ley 10/1994, de la Policía de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, y la Ley orgánica 2/1986, de fuerzas y cuerpos de seguridad, necesitan una revisión profunda. Ambas deben ir en la misma línea, y, por supuesto, complementarse en lo que se refiere al encaje de todas las fuerzas y cuerpos de seguridad en el modelo policial español.

Queda mucho por hacer, y buena parte debe acometerse desde las Cortes Generales. Pero esta moción se centra en lo que, a juicio del Grupo Parlamentario de Ciutadans, debe empezar a hacer el Gobierno de la Generalitat para mejorar el Cuerpo de Mossos d'Esquadra. Doy por sentado que los grupos parlamentarios que apoyan al Gobierno se rasgarán las vestiduras, pero hay mucho margen de mejora, y esta moción aspira a contribuir, en la medida de lo posible, a que esa mejora sea efectiva.

Primero, elaborar un proyecto de ley de la carrera policial que establezca con la máxima transparencia los sistemas y procedimientos de selección, promoción interna, acceso a la profesión y destino de los integrantes del cuerpo.

Segundo, y de forma inmediata, revisar y actualizar el procedimiento reglamentario que contempla el acceso, la selección y los procesos formativos de los integrantes de las escalas ejecutiva y superior, de tal manera que inspectores, intendentes y comisarios reciban una formación equiparable de forma efectiva con la de sus homólogos de las fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado.

Tercero, actualizar los programas formativos del Instituto de Seguridad Pública de Cataluña –hace mucha falta, créanme.

Cuarto, revisar los procedimientos de promoción interna de acceso a las escalas ejecutiva y superior, y de ascenso y designación de destino de inspectores, intendentes y comisarios. Estos procedimientos tienen aristas, como las entrevistas personales o la resolución de casos prácticos, que carecen de la transparencia y de la objetividad que garanticen la igualdad y la valoración adecuada del mérito y la capacidad.

Quinto, blindar la independencia y la autonomía funcional de las unidades con funciones de policía judicial sin el menor atisbo de interferencia política.

Sexto, examinar a fondo a la División de Asuntos Internos, cuyo funcionamiento deja mucho que desear, y que parece haberse convertido en un instrumento más al servicio de la cúpula política en detrimento de los derechos de los policías. Una DAI que –lo estamos viendo en el juicio del caso Macedonia– está instalada en la mala praxis desde hace muchos años.

Séptimo, garantizar el respeto a los derechos de los policías cuando se les aplique el régimen disciplinario, una vieja reivindicación ya debatida y aprobada en este Parlamento, pero que los sucesivos gobiernos de la Generalitat no acaban de implementar.

Y, por último –y aquí hago un llamamiento explícito al consejero de Interior–, revisar con carácter urgente las autorizaciones gubernativas que permiten el corte sistemático de la avenida Meridiana desde hace más de dos años por parte de un grupúsculo de hiperventilados que no tienen otro aval que ser de la cuerda del Gobierno de la Generalitat, y acabar de una vez con los cortes arbitrarios de una arteria principal de Barcelona. Dejen libre la avenida Meridiana de una vez, por favor.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per a la defensa de les esmenes presentades, té la paraula, en primer lloc, la diputada senyora Lorena Roldán del Grup Mixt.

Lorena Roldán Suárez

Sí; gracias, presidenta. Bien, nosotros vamos a votar a favor de la mayoría de los puntos. En algunos no estamos de acuerdo, y ahora explicaré, precisamente, los motivos.

Respecto al primero de los puntos, que habla sobre realizar un estudio comparado de los planes de carrera del resto de fuerzas y cuerpos de seguridad, yo quiero recordar –y, de hecho, ya lo hemos denunciado– que estos grupos de trabajo ya se aprobaron y que han sido paralizados de manera sistemática por parte del Govern de la Generalitat. Se puso en marcha uno de estos estudios de estos grupos de trabajo en el 2013, el Govern lo paralizó; se volvió a reiniciar en el 2018, el Govern lo paralizó, y ahora, en el 2021, se había puesto otra vez en marcha y no ha pasado de la segunda reunión, ya con usted al frente, señor Elena.

Mire, los miembros del Cos de Mossos d'Esquadra, tanto los de la unidad de seguridad ciudadana como los de las especialidades, deben tener un plan de carrera justo, como también tiene otros funcionarios catalanes, como, por ejemplo, el personal adscrito al ICS, y nos parece inexplicable la negativa del *departament* a negociar. Y, además, es que ustedes simplemente ofrecen los restos del presupuesto. Yo

no sé si cuando usted habla de politizar el Cuerpo de Mossos d'Esquadra, señor Elena, pues, se refiere a esto también.

Respecto, por ejemplo..., en el punto 3, en que ustedes hablan de solicitar al Instituto de Seguridad Pública de Cataluña la actualización de los programas formativos, nosotros también estamos de acuerdo aquí, pero lo que nos parece de manera genérica es que el Instituto de Seguridad Pública de Cataluña lo que tiene que hacer es promover la formación de todos los integrantes del Cos de Mossos d'Esquadra, y no como ocurre ahora, que hay que acudir al pago de cursos para la suma de puntos, por ejemplo, pues, en concursos o en promociones.

Y, hablando de concursos y de promociones, el punto 4 también habla de los procesos de promoción interna, que hay que tener en cuenta, pues, la formación homologada, la carrera profesional, etcétera. Este es uno de los puntos en los cuales nosotros vamos a votar que no, y se lo explico muy fácil. Hay que eliminar el plan general de evaluación como mérito en los diferentes concursos generales y de promoción. ¿Por qué? Bueno, porque es un sistema anticuado, es subjetivo, es parcial, y, además, es que es discriminatorio. Y usted esto lo sabe perfectamente, señor Elena.

Antes, que hablábamos de feminizar el cuerpo..., bueno, pues este sistema, el llamado PGA, discrimina a las mujeres embarazadas. Usted sabe que tiene que haber un cómputo de quinientas horas de trabajo efectivo al año. Y si, por ejemplo, una de estas mujeres tiene un embarazo de riesgo, más, después, sumado a esa baja de maternidad..., resulta que no llega a esas horas que se requieren, y la puntuación que se le da en este PGA es de cero puntos, y con estos cero puntos estas mujeres se ven afectadas. Y usted sabe perfectamente que ya hay reclamaciones al respecto y que, además, todos los sindicatos –todos– se han puesto de acuerdo. Tiene usted otra vez el mérito de haber unido a los sindicatos de nuevo para reclamar esta cuestión.

Por tanto, nosotros no estamos de acuerdo en que se continúe con el plan general de evaluación como mérito, y, por tanto, lo que pedimos es que se elimine, y que se tengan en cuenta para la promoción la antigüedad y los cursos de formación que, precisamente, proporciona el Instituto de Seguridad Pública de Cataluña.

Hablando de concursos, quiero hablar también de los concursos de traslado, y creo que en este caso lo que debería primar es la antigüedad y la experiencia profesional. Y esto ya ocurre en otros cuerpos policiales, usted lo sabe perfectamente. En el caso de la Policía Foral de Navarra estos criterios que le digo puntúan el cien por cien; en el caso, por ejemplo, de la policía autonómica del País Vasco, el noventa por ciento; pero aquí, en Cataluña, Mossos d'Esquadra, simplemente el cuarenta y uno por ciento –la experiencia y la antigüedad.

Creo que lo que hay que tomar son medidas que puedan favorecer la conciliación familiar y criterios, como le digo, como estos: antigüedad y experiencia, que tienen que primar por encima de otros criterios como, por ejemplo, otras titulaciones o el conocimiento de lenguas, que nada tienen que ver con la experiencia que hay en la calle.

Hay otros puntos también que hablan sobre sobre la DAI, sobre la División de Asuntos Internos, y aquí también me gustaría detenerme, porque lo cierto es que aquí están pasando cosas muy graves. No puede ser que, por ejemplo, tenga más derechos cualquier detenido o investigado por un delito que los agentes que están llamados a declarar. En una información reservada, por ejemplo, no se les informa detalladamente de los hechos por los que son llamados; no se les informa de las consecuencias de los mismos; no pueden acceder tampoco a la denuncia del particular o a la resolución de inicio; no se les facilita copia del expediente, y ni tan siquiera tampoco de su propia declaración. El actuar durante el expediente disciplinario es más de lo mismo: se practican diligencias sin citar a los agentes, se les impide estar presentes en las declaraciones de las personas que cita el instructor, etcétera.

Deben ser los servicios jurídicos de los sindicatos, en este caso, los que están cambiando a base de denuncias y a base de sentencias la mala praxis que se lleva a

cabo desde la DAI. Ahora, además, recientemente –y usted lo sabe muy bien–, les ha dado un repaso el Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, diciendo que están vulnerando el derecho a la presunción de inocencia de los *mossos* y que no pueden ejecutar una sanción hasta que no haya sentencia firme, que era lo que estaba ocurriendo hasta el momento.

Por tanto, en el punto 7.a, que habla precisamente de la información reservada, también vamos a votar en contra.

Muchas gracias.

La presidenta

Seguidament té la paraula, per defensar les esmenes presentades, el diputat del Grup Socialistes i Units per Avançar, senyor Ramon Espadaler.

Ramon Espadaler Parcerisas

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, senyor conseller... Aquesta és una moció dispersa, com ho va ser..., de fet, lliga molt amb el que va ser la interpellació. Jo, que sec darrere del conseller..., em va reconèixer un cert desconcert, perquè vostè va tocar molts temes; està en el seu perfecte dret, però reflecteix un ventall molt ampli. Per tant, ens anirem posicionant sobre els diferents temes.

I, sobre el primer bloc, que és tot el projecte de llei de la carrera policial, nosaltres no li donarem suport. Nosaltres creiem que hi ha un compromís del Govern, una llei del sistema de policia, i que s'ha d'avançar en aquesta direcció. I, a més a més, aquest tipus de legislació, de fet, seria més competència d'una altra cambra. A alguns probablement els deu pesar molt, però, en qualsevol cas, una llei de carreteres policials amb la perspectiva que vostès assenyalen molt probablement té més a veure amb les competències del Congrés dels Diputats, perquè vostè pretén fer comparatives i establir ponts i palanques de passar cap a un costat i cap a l'altre amb altres cossos policials no dependents de la Generalitat, sinó dependents de l'Estat. Per tant, nosaltres en aquests punts no li donarem suport.

Sí que ho farem..., donarem suport en el punt 4, amb relació als processos de selecció i de promoció interna. Li agraïm que ens hagi acceptat l'esmena que hem fet. Per tant, en aquest sentit estem absolutament d'acord.

També, i de manera entusiasta, li donarem suport en el punt cinquè, quan demana assegurar la garantia, la independència i l'autonomia funcional de les unitats que exerceixen les funcions de policia judicial. Això és absolutament sagrat. Ho hem vist també en algunes de les investigacions que feia Investigació Criminal, que ha hagut de ser protegida per la pròpia autoritat judicial davant les ingerències de la superioritat tant jeràrquica com política del Cos de Mossos. Per tant, absolutament d'acord, aquí.

I en el punt sisè ens abstindrem. No li donarem suport perquè nosaltres creiem que la dependència funcional de la Divisió d'Afers Interns ha d'estar fora de la prefectura, ha d'estar fora del cos de policia, per una qüestió de puresa, de nitidesa, d'independència. Es poden qüestionar mètodes, es poden valorar, es pot també avaluar; però, en qualsevol cas, no concebem que pugui estar sota la dependència de la pròpia jerarquia policial quan ha d'investigar pròpiament la policia. Per tant, ens està bé on està, que és sota la dependència de la Direcció General de la Policia, perquè es manté separatament, la qual cosa d'entrada li ha de garantir més independència al respecte.

Quant al setè punt, nosaltres li donarem suport.

I sí que voldríem fer algunes reflexions sobre el vuitè punt, que no és la primera vegada –ni, dissortadament, crec que, tal com anem, serà l'última– que en parlem. Són els reiterats talls a la Meridiana. Nosaltres creiem que, en aquest sentit, hi ha una deixadesa de les funcions per part de la Direcció General d'Administració de Seguretat. Hi va ser l'anterior legislatura i hi continua sent ara. I creiem que això, si no ho és, ratlla gairebé el delictes. Una cosa és preservar el dret a la manifestació que

tenen, evidentment, les persones que es manifesten cada dia –això és una cosa–, i una de molt diferent és que aquest dret sempre es faci sobre les mateixes persones, sempre es faci tallant dia sí dia també la mateixa via de circulació, i que es faci perjudicant els comerciants i els usuaris d'aquesta via. I això creiem que és una deixadesa de funcions preocupant.

Com és preocupant el fet de que les actes que ha fet la policia en aquestes manifestacions no han derivat en cap expedient –un llum encara més d'alerta. Com és preocupant que els informes reiterats i recurrents de la Guàrdia Urbana de Barcelona diuen: «Escolti, busquin alternatives a això. No ens oposem a que la gent pugui expressar-se a la via pública, però busquin en qualsevol cas alternatives, no que estiguem sempre les mateixes persones en l'ús de l'espai públic, perquè també tenen els seus drets, que no poden ser conculcats cada nit.» Doncs tampoc n'han fet absolutament cap cas. I dels informes que ha fet el propi Cos de Mossos d'Esquadra tampoc se n'ha fet cas.

Per tant, sí que manifestem la preocupació. I fem nostres les paraules del professor Arbós en la darrera comissió que vam fer de model policial, quan ens deia: «Evidentment, hi ha un dret fonamental, constitucional, que s'ha de preservar, que és el dret a la manifestació; però hi ha un paper de l'autoritat governativa, és a dir, de la Direcció General d'Administració de Seguretat, a l'hora de gestionar-lo, que no d'impedir-lo.» No hem proposat mai d'impedir el dret a la manifestació d'aquesta gent. El que proposem sempre, i cada dia amb més convenciment, és que ja n'hi ha prou de que facin el tall sempre en el mateix indret i que sempre acabin rebent els mateixos, que plogui sobre mullat, dia sí dia també.

I això ens sembla que és deixadesa de funcions, i ens sembla que potser també pot respondre, doncs, a decisions polítiques. I, si això fos així, estaríem ja fora de l'àmbit polític, conseller. I li demanem d'una vegada..., i l'hi reiterem, i votarem entusiàsticament aquest punt perquè assumeixin les seves responsabilitats.

No es tracta de prohibir res, però sí que es tracta de preservar el dret dels ciutadans que viuen allà, dels comerciants que viuen allà, dels transeünts, dels que utilitzen una via troncal per entrar i per sortir de Barcelona, i que exerceixin les responsabilitats que tenen, en el marc legal que se'ls hi dona des de la Direcció General d'Administració de Seguretat, modulant aquestes protestes: les poden canviar de lloc, poden canviar les hores, poden fer-les un dia tallant i un dia sense tallar. Facin-hi alguna cosa, no deixin permanentment aquesta actitud que perjudica un conjunt important de ciutadans i ciutadanes d'aquest país.

Gràcies, senyora presidenta.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Després de la defensa de les esmenes presentades, tenen ara la paraula els grups, per fixar la seva posició. I, en primer lloc, ho farà el Grup Parlamentari de VOX, amb el diputat senyor Sergio Macián.

Sergio Macián de Greef

Bé; gràcies, presidenta. En primer lugar, yo le tengo que decir que hoy usted no ha respetado la inviolabilidad parlamentaria y la libertad de expresión de varios diputados de mi grupo parlamentario, y en concreto la mía. Yo no sé si está tocada usted por el caso Juvillà y quiere sacar pecho contra VOX frente a los suyos, pero desde luego creo que debe respetar la libertad parlamentaria de este grupo, y en concreto la mía, si quiero denunciar los efectos de la inmigración ilegal, lo que haré siempre que considere oportuno. *(Alguns aplaudiments.)* Y se lo digo también al señor Espadaler, que muy pronto nos podrá ver también en los consistorios, aunque no le guste, y por eso le digo que se vaya preparando.

Mire, en cuanto a la verdad de esta moción, es que es un gran cajón de sastre en el que se mezclan temas absolutamente dispares entre sí. Se habla de la carrera po-

licial, de la formación del cuerpo, de la promoción interna, de la Policía Judicial, de la División de Asuntos Internos, del régimen disciplinario de Mossos y hasta de la avenida Meridiana. En fin, echamos un poco de menos un hilo conductor, un poco de orden y coherencia en la moción.

En los puntos 1 y 2 vamos a votar que no. Vamos a votar que no porque entendemos que no es procedente una ley de la carrera policial, más normativa autonómica, sino que bastaría, en su caso, modificar algunos aspectos de la vigente ley de 1994. Como es sabido, el régimen jurídico de las fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado, autonómicas y policías locales se encuentra en la ley orgánica de fuerzas y cuerpos de seguridad del año 86. Sobre esa base, la Policía Nacional, por ejemplo, tiene su estatuto de personal regulado en una ley orgánica de 2015, y los Mossos tienen una ley del año 94, que es la que se puede y se debe modificar, en algunos de los aspectos que trata la moción, sin necesidad de elaborar esta nueva ley de la carrera policial.

En los restantes puntos de la moción vamos a votar, obviamente, a favor. Y sí queremos hacer una especial mención, queremos hacer hincapié en la División de Asuntos Internos, la DAI, que es un acrónimo que también significa «división de afinidad ideológica» –parece hecho a propósito y por casualidad. Porque la «división de afinidad ideológica» actúa con un doble rasero por motivos ideológicos, según se sea o no separatista. Cuando el *mosso* es un reconocido separatista, todo es hacer la vista gorda, pasividad e inacción administrativa; para los otros, en cambio, hay persecución administrativa y hay expedientes disciplinarios.

Y les pondré algunos ejemplos reales: si una *mossa* dice textualmente en redes sociales «puto rey», no pasa nada, la «división de afinidad ideológica» no mueve un dedo. Si un *mosso* dice textualmente en redes sociales «España es un estado fascista y los agentes de la Policía Nacional son criminales», la «división de afinidad ideológica» se pone de perfil. Si un *mosso* dice textualmente en redes sociales «con los Borbones empieza el genocidio» y acompaña una foto del rey Felipe VI, la «división de afinidad ideológica» no actúa ni incoa ningún expediente. Ahora bien, si dices en redes sociales textualmente «mandos golpistas» para referirte a los inculcados durante el juicio del *procés*, la «división de afinidad ideológica» de oficio te abre un expediente disciplinario como una catedral y te imponen una suspensión de empleo y sueldo de cinco meses.

Esta es la doble vara de medir que tiene la División de Asuntos Internos, que nunca abre expediente disciplinario a los *mossos* de lazo amarillo en la solapa. Y, si lo hace, lo hace porque la fiscalía le obliga a actuar, ante su inacción y su pasividad.

La moción trata de otras muchas cuestiones sobre las que habría mucho que decir y sobre las que es preciso un cambio urgente. No me da tiempo más que a mencionarlas. Por ejemplo, en el sistema de promoción interna, que, por ejemplo, la última prueba de acceso a la categoría de subinspector sea una entrevista o un caso práctico de carácter oral que no se registra ni se graba y que no se puede recurrir no es del todo razonable, y que, digamos, lo utilizan ustedes para filtrar a quiénes promocionan y quiénes no, a conveniencia.

El régimen disciplinario del Cuerpo de Mossos d'Esquadra –que se basa en una ley, la ley de Mossos d'Esquadra del año 94, y en el reglamento de régimen disciplinario del año 95– tiene más de veinte años. Por tanto, urge incorporar la jurisprudencia más reciente en materia sancionadora en el ámbito del procedimiento administrativo y evitar que la División de Asuntos Internos pueda interpretar de forma arbitraria el reglamento o en materia de procedimiento administrativo sancionador.

Para terminar, ustedes ya saben cuál es la posición de VOX en relación con los Mossos d'Esquadra: nosotros abogamos por la integración del Cuerpo de Mossos d'Esquadra en la Policía Nacional y en la Guardia Civil. Nosotros queremos la integración y queremos la simplificación de los cuerpos policiales. Ahora bien, mientras esa integración no se produzca y los Mossos d'Esquadra tengan las competencias

de seguridad como policía ordinaria e integral en Cataluña, nosotros defenderemos siempre a los Mossos d'Esquadra.

Y queremos una policía profesional, una policía transparente, una policía que funcione en todas las cuestiones a las que nos hemos referido anteriormente. Desde luego, lo que no queremos es una policía politizada, una policía que permita que dentro del cuerpo haya quienes insulten impunemente al rey y a las instituciones del Estado.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el diputat senyor Xavier Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Gràcies, bona tarda. Diputats, diputades, conseller... Ja és l'últim cop que intervinc en aquest Ple, i ja no donaré més la llauna. En tot cas, per començar..., començàvem mirant els punts de la moció, i..., dir que els primers quatre punts, doncs, ens semblen punts en els que no ens posarem d'acord, segurament, amb els senyors i senyores de Ciutadans, però que ens semblen punts importants, fonamentals i interessants d'abordar. Per exemple, respecte a l'estudi dels plans de carrera, respecte als accessos, la selecció i els processos formatius dels integrants del cos, i respecte a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya i l'actualització dels seus continguts. Segurament des d'una posició als antípodes, però ens sembla un debat que s'ha d'obrir, i per això també tenim una comissió de model policial en la qual podem abordar aquests i molts altres debats.

Dit això, a partir d'aquests punts, en els que també votarem en contra, com en la resta de la moció, veiem com se'ls comença a veure el llautó. I veiem com se'ls comença a veure el llautó quan comencen a plantejar una sèrie de propostes i reformes respecte a la DAI que, a parer nostre, el que busquen no és aconseguir una millor investigació de les males praxis policials o més recursos o més profunditat en aquesta investigació, sinó que el que busquen és aprofundir encara més en aquesta situació d'impunitat, en aquesta situació de corporativisme, en aquesta situació d'opacitat i en aquesta situació de falta de control.

Tant a Ciutadans com a la resta de grups que critiquen la DAI, igual que nosaltres ho fem, segurament des d'una perspectiva antípoda, els hi proposem un mecanisme, un mecanisme de control públic, independent, amb capacitat de fiscalització i sanció de les males pràctiques dels agents i dels cossos policials. Els hi sembla prou independent? Els hi sembla prou equànime? Doncs votin; doncs votin a favor d'aquesta proposta, votin a favor d'aquest mecanisme. Per tant, en aquesta legislatura esperem poder-lo tirar endavant.

Per altra banda, al final ja se'ls veu el llautó del tot. Tornem a atacar les mobilitzacions, tornem a parlar de Meridiana. Òbviament, també els hi votarem en contra. Abans un altre grup comentava també, respecte a aquests actes, no?, que no s'estaven executant, respecte a les mobilitzacions de Meridiana... Entenc que es referia a les multes per llei mordassa, entenc que es referia a aquella llei que el seu grup es va comprometre a derogar i que actualment segueix vigent, i entenc que es referia també a aquella llei que el mateix professor Xavier Arbós en la mateixa compareixença va parlar-ne i va dir que li semblava una llei absolutament injusta i que s'havia de derogar de la forma més immediata possible. No sé si ho he entès bé o no, però entenc que anava per aquí, la qüestió.

I, ja per acabar i no allargar-me més, senyora Roldán, si vol i li interessa, pot anar al meu perfil de xarxes, a un tuit que he fet aquest matí, que comença així: «Dimecres, un nou cas d'atestats falsos dels Mossos.» Després pot mirar el vídeo. Després pot mirar l'atestat. I després, si vol, poden anar al tribunal que li convingui, a la

JEC que li convingui o a on creguin que han d'anar a denunciar, si aquesta és la seva forma i la seva via de fer les coses.

Per tant, aquí estem. Tot allò que diem ho diem on faci falta. I per molt que ens amenacin amb represàlies o que ens vulguin negar la realitat o que vulguin dir que no existeix perquè no els agrada que existeixi, ho seguirem dient de la mateixa manera.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula, ara, el diputat senyor Marc Parés.

Marc Parés Franzi

Gràcies, presidenta. Bé, Ciutadans ens presenta una moció..., i és curiós, també, perquè li he sentit en diverses ocasions, al senyor Alonso, criticar les mocions d'En Comú Podem, per si eren mocions llençol o massa extenses, i ens presenta una moció on barregen diferents qüestions i amb bastant de contingut. Una moció a la que nosaltres no donarem suport, bàsicament perquè venen a defensar diferents mirades, diferents concrecions del seu model del que hauria de ser la Policia de Catalunya, i és obvi, doncs, que està molt allunyat del model que nosaltres defensem.

En els primers punts, a més a més, doncs, fan unes reiterades referències a com s'hauria de coordinar aquesta policia, com hauria de permetre aquesta policia..., o com hauria de ser reflex de la resta de forces i cossos de seguretat homòlegs de l'Estat, cosa de la qual nosaltres discrepem amb amplíssima profunditat. És a dir, si hi han alguns cossos policials que creiem que no ens hem de prendre com a cossos de referència per establir la Policia de Catalunya són justament aquests cossos policials de les forces i cossos de seguretat de la resta de l'Estat. Començant pel nom, eh?, perquè «forces de seguretat de l'Estat»..., creiem que les funcions que ha de cobrir la policia són unes altres. Nosaltres defensem una policia de proximitat, una policia que estigui per resoldre els problemes de la ciutadania, i, per tant, una policia al servei de la ciutadania, i no una policia basada en l'ús de la força.

Alguns d'aquests punts –i es comentava ara també– sí que és cert que fan referència a qüestions que nosaltres creiem que cal abordar als debats i que cal tractar, i per això hi ha la Comissió d'Estudi del Model Policial. Alguna d'elles, que, com dic, doncs, nosaltres ens hi aproximem des d'una mirada molt diferent..., és tot el que té a veure, per exemple, amb la formació.

És evident que cal revisar la formació de la Policia de Catalunya, que cal incorporar..., que cal millorar allò que s'estableix en l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, no en el sentit que vostès ens diuen, que és incorporar tot allò que provinguí del Cuerpo Nacional de Policia i de la Guardia Civil, sinó que nosaltres creiem que el que cal és avançar, per exemple, en una major transversalitat d'aquesta policia, i, per tant, poder donar formació perquè efectivament les polítiques de seguretat a Catalunya puguin ser molt més transversals. O, també, en matèria de drets humans, que creiem que caldria incorporar-hi molts elements, com així ja vam establir en l'acord de pressupostos amb el Govern, per tal de poder incorporar nous continguts en la formació de la Policia de Catalunya que entenem que podrien ajudar a millorar la seva feina.

Després, al següent bloc de la moció ens parlen de tot el que té a veure amb la DAI. Nosaltres creiem que, efectivament, doncs, cal repensar els mecanismes d'avaluació de les actuacions policials; no en el sentit que vostès estan plantejant, però sí que creiem que és evident que cal revisar aquests mecanismes. Nosaltres plantejem –i no només ho plantejem nosaltres, sinó que també ho plantegen les principals entitats de drets humans d'aquest país– que el que caldria és un mecanisme extern, independent, d'avaluació de la nostra policia.

Per diferents motius. Primer, perquè és un mecanisme que funciona en altres països. Per tant, no estem parlant d'una cosa que ens hem inventat aquí determinats grups parlamentaris, sinó que són mecanismes que funcionen, doncs, per exemple, al Regne Unit i en altres realitats. Per tant, són instruments que s'han demostrat útils en altres contextos.

En segon lloc, perquè creiem que és evident que hem vist a casa nostra nombrosos casos de corporativisme en el marc de la policia, que hem vist nombrosos casos de falsos testimonis per part d'agents policials, i, per tant, que cal, doncs, acabar amb aquest tipus de praxis. Com també hem vist nombrosos casos d'ús abusiu de la força per part de la policia, d'ús desproporcionat, i que calen mecanismes per evitar que això passi, perquè ara mateix el que ens trobem és que no es pot investigar, que no es pot donar resposta a realitats que són més que evidents, perquè existeix aquest corporativisme i aquesta opacitat dintre el cos. Un mecanisme extern entenem que contribuiria a resoldre bona part d'aquesta problemàtica.

I, en tercer lloc, creiem que hi contribuiria bàsicament perquè seria un mecanisme preventiu, perquè seria un mecanisme que el que faria és evitar que moltes d'aquestes males praxis s'acabessin produint pel coneixement de que existeix aquest mecanisme. Per tant, la principal funció d'aquest mecanisme creiem que hauria de ser preventiva, com així s'ha demostrat en els països en els quals existeix un mecanisme d'aquestes característiques.

I els principals beneficiaris d'un mecanisme d'aquest tipus, com el que nosaltres plantejem, i que creiem que hem de posar a debat a la Comissió d'Estudi del Model Policial..., el principal beneficiari no només seria la ciutadania del país, que estaria millor defensada davant determinades ingerències dels cossos policials, sinó que sobretot serien aquells agents del cos policial –que són la gran majoria– que fan bé la seva feina. Per tant, un mecanisme que seria útil per a tots aquells agents i aquelles agents que, efectivament, fan bé la seva feina i que no s'haurien de preocupar en absolut per l'existència d'aquest mecanisme que nosaltres proposem.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

És el torn, ara, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, de la diputada senyora Marta Madrenas.

Marta Madrenas i Mir

Moltes gràcies, senyora presidenta. Benvolgut conseller, companys i companyes diputats... Avui, de fet, Ciutadans ens presenta una moció que Junts no compartim, i, per tant, no hi podem donar suport. Suposo que tampoc era una sorpresa per a vostès. Estic segura que mentre anaven redactant ja sabien tots els que no podríem donar suport a aquesta proposta que ens fan vostès i tots els que hi votariem en contra.

No obstant, és cert que a vegades, en ocasions com aquestes, en que s'anuncia des del primer moment que el vot serà negatiu, doncs... A vegades es diu: «Està bé, agraïm que portin aquesta proposta aquí», perquè des del faristol tots puguem explicar a la ciutadania quina és la nostra posició respecte a un tema concret, però avui no és el cas, perquè, sincerament, aquesta moció és clarament inoportuna, no? I ara explicaré per què ho considerem així des de Junts.

No és en cap cas perquè des de Junts no considerem que tot el que té relació amb la seguretat no sigui important; al contrari, ho creiem importantíssim. De fet, és un tema cabdal i que ens interpella a que puguem reflexionar i debatre en profunditat, en profunditat de debò, per poder trobar quin és el millor model que necessita la nostra ciutadania.

Junts volem un país segur i volem que la gent de Catalunya visqui segura en aquest país; un país que, evidentment, garanteixi la convivència per a tothom en ciutats, pobles, carrers, llars segures on tothom pugui desenvolupar els seus projectes vi-

tals i professionals amb total llibertat. I per això defensem una policia oberta, oberta a la societat que serveix; que doni resposta també a la proximitat, com deia el company Parés, però també a aquestes creixents complexitats delictives que estan apareixent ara; que, evidentment, practiqui la prevenció, la mediació, el suport cap a les persones que són víctimes. La relació entre la policia i la ciutadania ha de ser una relació d'absoluta confiança en que la transparència i la rendició de comptes, evidentment, hi siguin inherents. Així és com nosaltres concebem, com Junts concep com ha de ser la nostra policia.

Els motius pels quals no podem donar suport a la seva moció..., sobretot és, un primer, que és..., pel qual he dit que aquesta moció la consideràvem inoportuna, i és perquè no té massa sentit presentar-la ara. Vostès, que ens proposen revisions dels plans de carrera dels mossos –és a dir, sí que és un batibull, eh?, com han anat reconeixent altres diputats, altres companys que s'han expressat abans–, també actualitzacions del reglament d'accés i de selecció dels comandaments, modificacions dels programes formatius i del règim disciplinari, revisió del sistema de promoció interna, revisar a fons la Divisió d'Afers Interns –lo altre devia ser superficial...

En fi, estem treballant en un model nou policial en que, precisament, s'analitzaran tots aquests aspectes. Tindrem l'oportunitat d'escoltar un munt d'experts cate-dràtics, experts en seguretat, sindicats, ciutadania afectada, etcètera. I a nosaltres, a Junts, doncs, ens agrada prendre les decisions i establir les estratègies polítiques amb governança compartida i amb rigor i amb dades, i veig que a vostès no, que volen anar més amb intuïcions i no a escoltar i veure què opinen i quines explicacions ens fan, quin coneixement aporten totes aquestes autoritats sobre la matèria que estan cridades a ajudar-nos a reflexionar i analitzar aquest sistema, nou sistema policial, o amb les modificacions que facin falta.

No expressaré tampoc..., o sí, molt breument, que, efectivament, en molts punts van dient que tenim un model a replicar, com és el dels cossos i forces de seguretat de l'Estat espanyol. Evidentment, nosaltres, doncs, no hi podem donar suport de cap de les maneres. De fet, el dia que ens vam adonar claríssimament de que no és un model a replicar va ser l'1 d'octubre, que va venir la policia a atonyinar-nos a persones que, pacíficament, només volíem dipositar el nostre vot a l'urna de forma totalment democràtica. Per tant, no és en absolut un model a copiar.

I, finalment, jo crec que tota aquesta moció era per anar a parar a aquest final, en aquest punt 8, que és, escoltin, anar un altre cop contra el dret de manifestació, el dret de reunió, el dret a expressar-se amb total llibertat, que són drets fonamentals que forçosament han de ser preservats. I vostès contínuament el que no han pogut guanyar a les urnes, doncs..., ho intenten d'aquesta manera.

I, per tant, jo crec que no és tant que els hi molestin aquestes manifestacions, sinó que el que els hi molesta és que siguin expressions democràtiques independentistes, i per això només volen buscar traves i dificultats perquè no ens puguem expressar amb total llibertat i respectant els nostres drets fonamentals.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

I, finalment, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat senyor Carles Castillo.

Carles Castillo Rosique

Bona tarda a tothom. Està bé ser l'últim, perquè així pots anar observant les complicitats i les coincidències que hi han hagut en les últimes dos mocions, en el discurs, en matèria de seguretat en aquest Parlament. I resulta bastant clarificador, els hi he de dir. Mirin, el seu model policial és, segurament, antagònic al nostre, senyors de Ciutadans, però hi haurien moltes coses que hauríem de poder parlar i debatre. Això també els hi dic.

Respecte a la seva moció, tot el que proposen o bé ja s'està actualment fent o bé pensem que hauríem d'esperar les futures conclusions de la Comissió parlamentària d'Estudi del Model Policial. Si anem fent via i tirant milles sense esperar, el missatge que enviem és que la comissió no té utilitat. Donaria la sensació que no serveix realment al seu propòsit, servir de clau de volta per transformar i posar en les millors condicions la nostra policia.

Hi ha també qüestions relacionades amb les condicions laborals que s'estan ja tractant en el marc del diàleg social amb els sindicats del cos. Tenim, per tant, converses al voltant d'aquests i de molts altres temes amb la plantilla de mossos a través dels seus representants. I anem avançant, i esperem que es pugui fins i tot seguir avançant en la línia de recuperació i millora de drets.

Tenim, a més, el compromís –explicitat pel conseller en les primeres sessions de la Comissió d'Interior– de portar a terme el gran repte que és aprovar una nova llei del sistema de seguretat pública de Catalunya. Esperem comptar, per cert, amb la seva participació i amb les seves aportacions responsables, per exemple, a la comissió del debat policial, una cosa en la que encara confiem malgrat la seva actitud agressiva i de vegades populista –permeti'm que l'hi digui, senyor Alonso, des del respecte que li professo com a persona i com a parlamentari.

Perquè Ciutadans i altres grups parlamentaris només entestats en menjar-se l'espai nacionalista espanyol, i que es suposa que haurien de ser especialment responsables perquè han tingut i tenen altes responsabilitats de govern, han entrat en una perillosa deriva clarament populista, amb la seguretat. I no només aquí en el Parlament, sinó també en molts municipis de Catalunya. I ho saben, ho saben perfectament, però els hi és igual, amb el convenciment que tenen que poden aconseguir una mica de rèdit polític. I s'equivoquen, i molt, perquè amb aquesta actitud qui hi guanya, sempre i més, són la ultradreta i les baixes passions del feixisme.

Miri, en la seva interpellació prèvia a aquesta moció, senyor Alonso, vostè feia una defensa de la seguretat pública com a servei essencial. Recordava que tots els servidors públics hem d'estar al servei del conjunt de la ciutadania. I té raó, hi estem d'acord. I crec fins i tot en la seva bona intenció, i podria haver estat un bon punt de partida. Però vostè no es queda aquí. Vostè parla de purga. Vostè parla d'ús partidista del Cos de Mossos d'Esquadra. S'atreveix, sense cap mena de prova, a parlar de processos foscos de selecció, o parla d'interferències polítiques per evitar o entorpir investigacions policials.

De veritat, senyor Alonso? I no se n'ha anat immediatament vostè a fiscalia a denunciar-ho? És sorprenent. Vostè sap perfectament que ningú de l'equip actual del departament –ningú, ningú, ningú– tindriem mai la pretensió de fer una neteja ideològica o de controlar políticament el Cos de Mossos d'Esquadra o posar-hi gent de la seva corda, i molt menys d'impedir una investigació. Insinuar-ho o dir-ho, com fan, és una insídia molt injusta, perquè saben perfectament que no és com diuen, i malgrat això ho fan servir.

Entre altres coses, també, saben per què no seria possible l'ús partidista o el control polític del Cos de Mossos d'Esquadra, senyors de Ciutadans i d'altres? Saben per què no seria possible? Perquè la professionalitat dels comandaments i dels seus agents no ho permetrien mai de la vida. No ho permetrien a ningú.

I així, senyors i senyores de Ciutadans i d'altres, no cola: no és creïble que vostès puguin dir el que diuen i alhora pretenguin defensar la professionalitat dels comandaments que estan al capdavant del cos com a responsables de les àrees i dels processos que vostès critiquen de manera «matxacona». El que estan fent en realitat és posar-los en tela de judici, utilitzar-los, qüestionar-los a ells i a elles i la seva professionalitat. I aquesta és la veritat. Això és el que estan fent.

I permetin-me acabar amb una última qüestió, perquè penso deixar molt clara la tàctica feta servir per Ciutadans en aquesta moció –i també per altres en altres ocasions–, i és que em sembla primordial a nivell parlamentari. Vostès només han pre-

tès presentar-se com a adalils i defensors a ultrança de la policia. Han anat a buscar el «tanto» i la medalleta fàcils. Però resulta que vostès no s'han dignat a parlar amb els grups parlamentaris que donen suport al Govern. Ja li he començat a dir que estem a anys llum; que podria ser molt difícil, l'acord; que estem als antípodes, però vostès no han volgut perdre ni un sol minut del seu temps negociant per intentar arribar a algun tipus d'acord.

Zero interès en parlar amb els grups que li poden donar la majoria per aprovar el que proposen. Zero interès, per tant, senyors i senyores de Ciutadans, en que realment s'aprovi res del que proposen. Zero interès en portar-ho a la realitat suposadament en bé i benefici dels que diuen defensar. I això és el que ja ha vist gran part de la ciutadania, que vostès són més del semblar que del fer. Nosaltres som més de marcar un camí i treballar de manera prudent, decidida i, quan podem, també discreta, cap allà on volem arribar.

Per tot això, senyors i senyores de Ciutadans, votarem negativament a tota la seva moció.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Bé. I, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Matías Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. Bé, Junts ens diu que aquesta moció és inoportuna. Doncs li he de dir que aborda qüestions que fa molts anys que estan damunt la taula i que preocupen els agents, i només cal parlar amb els sindicats.

El senyor Castillo –allò de..., *quién le ha visto y quién le ve*, senyor Castillo–, doncs, ens ve a dir que la moció de qualsevol grup de l'oposició necessita el plàcet del Govern, eh? –o sigui: «Passin per caixa, en parlem i aviam si els hi aprovem.» Jo li dic que hi ha un mecanisme parlamentari molt clar per parlar l'oposició amb els grups del Govern, que és ni més ni menys que presentar esmenes. Vostès no n'han presentat.

En qualsevol cas, dir-li també al senyor Espadaler que «revisar», encara que sigui a fons, no vol dir necessàriament «canviar». I això fa referència a la dependència funcional de la DAI, que nosaltres pensem que ha d'estar al marge de la prefectura –en això estem absolutament d'acord–, però, en tot cas, sí que pensem que la DAI necessita un cop de volta, i molt important.

Dir que s'han presentat tres esmenes a aquesta moció, dos presentades pel Grup Parlamentari PSC i Units per Avançar. Dir que hem acceptat la primera, que està incorporada al text final de la moció i que afecta el punt quart –és una esmena de modificació. I dir també que la segona esmena que ens presenten no l'hem volgut acceptar, perquè ve a diluir una mica la qüestió referida a la DAI, en el sentit de que el PSC ve a dir que les coses es fan prou bé, i nosaltres pensem que estan molt lluny de fer-se bé, i això ho he parlat amb el conseller, també.

Dir també que hi ha hagut una esmena del Partit Popular, del Grup Mixt, que, en tot cas, nosaltres hi hem presentat una transacció. No ens l'han acceptat, però sí que estem d'acord amb el que plantejava el Grup Mixt en el sentit de que, d'una vegada per totes, s'ha d'acabar amb els talls; no amb les manifestacions, no amb el dret de reunió, però, efectivament, s'ha d'acabar amb els talls.

I dir-li també a la senyora Madrenas, de Junts per Catalunya, que no és a Ciutadans i a aquest diputat en concret, a qui els hi afecten greument els talls continus a la Meridiana. Jo li he de dir que pràcticament mai passo per la Meridiana, però, en tot cas, vagi a parlar amb els veïns, vagi a parlar amb els comerciants que fa més de dos anys que estan aguantant el que és insuportable.

La presidenta
Bé.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política exterior

302-00086/13

Doncs, acabat el debat..., també votarem aquest punt un cop substanciat el darrer punt de l'ordre del dia, el que ara encetem, el vint-i-tresè punt de l'ordre del dia, la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política exterior, que ha presentat el Grup Parlamentari de VOX. Té la paraula, per fer-ne l'exposició, el diputat senyor Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, presidenta. I bona tarda a tots, senyors diputats. Hoy debatimos y votamos una moción que es consecuencia a una interpelación que presentamos en el Pleno anterior a la consejera de Acción Exterior –lástima que no esté hoy aquí–, doña Victòria Alsina. Esta moción la quiero plantear como una oportunidad; como una oportunidad para dar un cambio de rumbo, una oportunidad para poner a los catalanes en el centro de nuestra actividad política en esta cámara, alejando de una vez por todas a este Gobierno de la ilegalidad y del derroche de dinero público.

Como ya comenté en mi interpelación en el Pleno anterior, la cartera de Acción Exterior cuenta con un presupuesto total de 94 millones de euros, una cantidad que, si bien en el ejercicio anterior ya era una cantidad francamente astronómica, en el año actual el Gobierno la ha subido un veintisiete por ciento más. La consejería de Acción Exterior supone un gasto multimillonario totalmente prescindible, una cantidad que podríamos emplear, por ejemplo, en un paquete de ayudas de novecientos euros a más de cien mil familias catalanas –yo creo que un dinero muchísimo mejor invertido.

Además de innecesaria e ineficaz, la acción exterior de la Generalitat ha sido un foco de infracciones, de malgasto y de corruptelas, un entramado que actualmente sigue abierto en los juzgados que ya les ha supuesto el pago de una fianza de 5.400.000 euros. Un dinero que, por supuesto, los responsables del Gobierno no han pagado de su bolsillo, sino que no han dudado en crear ese fondo de fianzas –o de finanzas– ilegal para eludir el pago directo de esta sanción interpuesta.

Esto..., si le sucediera algo así a un catalán de a pie, por ejemplo, por conducir con exceso de velocidad, ese catalán de a pie tendría que pagarlo de su bolsillo, pero ustedes..., ustedes no: ustedes siempre se creen por encima de la ley. Parece que al final se han creído de verdad eso de que son una raza superior y que las leyes no van con ustedes y ustedes viven absolutamente en un panorama superior al del resto de los mortales –de los «ñordos», como dicen ustedes–, pero esto la verdad es que no es así.

Y por mucho que la señora Alsina sea catalana, sea separatista, pues, no pertenece a ninguna raza superior. Porque en España la ley está y se cumple. Así que, si la señora *consellera* Alsina sigue el mismo camino que sus predecesores en este cargo, muy probablemente su próximo destino no sea México, no sea Nueva York, no sea Washington, sino que su próximo destino será el banquillo de los acusados. (*Alguns aplaudiments.*)

Hoy, a través de esta moción que presentamos, exigimos poner fin a esta etapa oscura. Exigimos que el Gobierno de la Generalitat deje de actuar como una auténtica mafia separatista. Exigimos que se suspenda, de una vez por todas, la consejería de Acción Exterior de la Generalitat de Catalunya. Exigimos también el cierre del Diplocat y de todos los chiringuitos separatistas que ha abierto este Gobierno durante tantos años en el exterior. Exigimos también el cierre de las embajadas que ha abierto este Gobierno alrededor de todo el mundo, y que jamás vuelva a abrirse ni una sola embajada más. Exigimos, simplemente, el cumplimiento de la ley y el cum-

plimiento de la Constitución española, y que cualquier acción de este Gobierno sea siempre con lealtad absoluta al Gobierno del Reino de España.

Miren, las provincias catalanas atraviesan una situación que, francamente, es crítica. Ningún catalán puede decir que vive hoy mejor que hace diez años –ningún catalán salvo ustedes, claro está. Porque, en estos tiempos de zozobra, es indispensable que las instituciones públicas centren todos sus esfuerzos en paliar los efectos de la pandemia, en ayudar a los catalanes en esta emergencia social. No vamos a permitir que el separatismo siga dilapidando 94 millones de euros en acción exterior ilegal mientras las colas del hambre no hacen más que aumentar. No vamos a permitir que el separatismo siga abriendo embajadas en el extranjero cuando hay más de noventa mil catalanes que están a la espera de una vivienda de protección oficial.

Porque los catalanes precisamente nos han puesto aquí para ser alternativa. Nos han puesto aquí para fiscalizar hasta el último céntimo que maneja este Gobierno y poner fin a su derroche. Y eso, precisamente, es lo que proponemos: poner fin a la ilegalidad, poner fin al derroche y poner a los catalanes en el centro de la actividad política de esta cámara.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per a la defensa de les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat senyor Matías Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Gracias, presidenta. Esta moción del Grupo Parlamentario de VOX seguirá los pasos de todas y cada una de las iniciativas que han presentado en este Parlamento: será rechazada con los habituales aires de superioridad moral con la que actúan respecto a VOX los conjurados del cordón que ellos mismos llaman «sanitario», una conjura en la que el Grupo Parlamentario de Ciutadans ni participa ni participará, sin que, a nuestro juicio, esta posición política pueda considerarse piedra de escándalo, al menos en este Parlamento.

Porque, seamos claros, quienes renieguen de la extrema derecha que representa VOX en esta cámara les hacen ojitos de continuo a la otra extrema derecha, la que lleva instalada en este Parlamento al menos tres legislaturas, cuyos integrantes se pasean ufanos con símbolos profundamente antidemocráticos, como son los que representen a los grupúsculos de sesgo «fascistoide» que se autoproclaman «guardianes de las esencias democráticas» cuando no son más que valedores políticos y sociales del golpe de estado a la democracia que protagonizaron en septiembre y octubre de 2017 (*aplaudiments*), y que desde sus posicionamientos totalitarios y antidemocráticos estarían encantados de repetir si el estado de derecho, del que por fortuna seguimos disfrutando, les permitiera el menor resquicio.

Así que, si en pleno o en comisión puedo coincidir algunas –pocas– veces con las propuestas que impulsan Junts, pues, también puedo coincidir con algunas de las propuestas que haga el Grupo Parlamentario de VOX. Y en el caso que nos ocupa, en el de esta moción sobre la acción exterior, he de confesarles que desde el Grupo Parlamentario de Ciutadans algunas de esas propuestas hace tiempo que las defendemos.

El Grupo Parlamentario de Ciutadans –yo mismo– ya hemos pedido que se suprima la consejería de Acción Exterior y Gobierno Abierto que encabeza Victòria Alsina, y se lo hemos dicho a la cara a la misma *consellera*. Y no es porque no creamos que el Gobierno de la Generalitat, como cualquier otro gobierno autonómico, no pueda ejercer la competencia de acción exterior, una competencia que viene regulada en el capítulo tercero del título quinto del Estatuto de autonomía de Cataluña, pero tenemos muy claro que lo que está haciendo el Gobierno de la Generalitat, al menos desde la vuelta de la corrupta Convergencia de la mano de Artur Mas, poco o nada tiene que ver con el concepto de acción exterior, y encaja más y mejor

en el intento de usurpar la política exterior –competencia exclusiva del Gobierno de España– y de utilizar los recursos públicos de los que dispone para instrumentalizar, por la vía de la propaganda, su ataque contra el conjunto de la nación española, sobre España en su conjunto, lo que no deja de ser un ataque contra los intereses de la ciudadanía catalana y contra los intereses de Cataluña.

Así que, sí, hay que suprimir de un plumazo y cuanto antes el Departamento de Acción Exterior y propaganda. Por cierto, no deja de ser un insulto a la inteligencia que desde ese departamento de agitación y propaganda se hable de transparencia y de gobierno abierto. Hay que suprimir el departamento. Pero –y esa ha sido una de las dos enmiendas que hemos presentado en esta moción– el Gobierno de la Generalitat tiene entre sus competencias el ejercicio de la acción exterior en los términos reconocidos por el Estatuto de autonomía, no como lo hace ese departamento de «agitprop». Para que la Generalitat pueda ejercer las competencias reconocidas en el Estatuto de autonomía, sería suficiente con una dirección general, que vuelva a sus orígenes.

Este departamento nació con muy mal pie, y fue creado a mayor gloria del auto-denominado «ministro de Asuntos Exteriores» Raül Romeva, el primero de los consejeros especializados en «agitprop» que ha tenido que hacer frente a sus fechorías frente a la justicia y al estado de derecho, este que pretendían suplantar por una dictadura de salón, algo que no pueden negar, porque sus postulados dictatoriales están reflejados negro sobre blanco en las seudoleyes habilitantes, aquellas que promulgaron con nocturnidad y alevosía en septiembre de 2017.

El Gobierno golpista creó este departamento como Departamento de Asuntos Exteriores, Relaciones Institucionales y Transparencia. Transparencia, nula; usurpar la competencia de relaciones exteriores exclusiva del Gobierno de España fue su principal función, como lo es ahora bajo su actual denominación.

Así que esta es nuestra propuesta: que sus competencias legales y legítimas sean ejercidas por un par de direcciones generales en el Departamento de la Presidencia, y que cierren todos los chiringuitos que se dedican a «agitprop» y a atacar a España, es decir, a Cataluña y a la ciudadanía catalana. Un ataque continuado a España que no es más que pegarse tiros en el pie contra los intereses de Cataluña; no las ensoñaciones fatuas y estériles del desgobierno que padecemos, sino los intereses del conjunto de la ciudadanía de Cataluña, a la que el separatismo ni sirve ni servirá.

En cualquier caso, somos partidarios de reconvertir la oficina de la Generalitat en Bruselas, por lo que en ese sentido iba también una de nuestras enmiendas.

Gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor David Pérez.

David Pérez Ibáñez

Muchas gracias, señora presidenta. Haré mi intervención en castellano, no sea que perdamos algún voto no sé dónde (*alguns aplaudiments*), pero lo haré más que nada porque algunos no han entendido absolutamente nada.

Vamos a ver. En base a los artículos, efectivamente, 148 y 149 de la Constitución, el Estado tiene competencia exclusiva sobre las siguientes materias, las relaciones internacionales, que la propia Constitución española y la jurisprudencia posterior del Tribunal Constitucional..., somos perfectamente conocedores de esta atribución competencial que se otorga a las comunidades autónomas en materia de relaciones internacionales. Y, efectivamente, hemos sido los primeros que en las propias comisiones de exteriores hemos censurado precisamente al Gobierno cuando, de forma frecuente, ha utilizado la actividad de la *conselleria* para ir más allá de sus funciones.

No obstante, creemos que son herramientas útiles para promocionar Cataluña en el exterior dentro de su ámbito competencial. Algún diputado que me ha precedido

hablaba de la ley, de la importancia de cumplir la ley, de que tenemos la ley. La ley dice, literalmente –artículo 32–, que es función de las oficinas sectoriales del Gobierno en el exterior «la promoción económica, la investigación, la innovación, la captación de inversiones, la promoción turística, la internalización de las empresas culturales, la proyección internacional de la lengua y la cultura catalanas y la cooperación y la ayuda al desarrollo».

Según la ley, todo esto las oficinas lo pueden hacer. Yo puedo coincidir en que muchas veces han ido más allá y se ha aprovechado para criticar el Gobierno de España y para criticar a España, pero estas son las funciones que tienen que tener las oficinas. Por cierto, funciones plenamente similares a las que tienen otras oficinas de gobiernos autonómicos en nuestro país; repito, funciones muy similares a las de otras oficinas de gobiernos autonómicos en nuestro país.

Un ejemplo: la comunidad andaluza tiene un departamento de Acción Exterior –no se llama..., otro nombre y yo le llamo «de Acción...»; no, no, Departamento de Acción Exterior– cuyas oficinas tenían un presupuesto, en el 2017, de 6 millones de euros. Y este presupuesto se ha incrementado, con el último Gobierno, hasta 32 millones de euros, en plena pandemia. De 6 millones a 32. ¿Quién votó a favor de esto? VOX. (*Aplaudiments.*) VOX. ¿Seguro que hay que acabar con todo esto porque las necesidades van por otro lado o eso solo sirve para Cataluña? (*Pausa.*) Eso solo sirve para Cataluña.

Y yo estoy de acuerdo, alguna vez el Gobierno –y lo hemos denunciado– se ha podido exceder en alguna de sus funciones, pero a partir de ahí querer acabar con la *conselleria*, con la acción exterior de la Generalitat, con las oficinas del exterior que tienen el resto de comunidades, me parece un poquitín..., sinceramente, me parece un poquitín excesivo.

Es por todo ello que votaremos en contra del conjunto de la moción. No coincidimos con la esencia de la moción. Es decir, las cosas se tienen que hacer mejor. Las cosas se tienen que poder hacer mejor, lo cual no significa que haya que suprimir el conjunto de la *conselleria*, porque, entre otras cosas, yo supongo que ustedes entonces harán lo mismo en comunidades en las que ustedes tienen mucho más peso, como Andalucía, como Madrid, como Galicia, ¿eh?

Vamos a ver. Votaremos en contra, por lo tanto, de todos los puntos de la moción. Y sí que, insisto, hablamos de la incoherencia de VOX al presentar esta moción, cuando en otras comunidades se hace exactamente lo mismo, pero multiplicado por cinco.

Muchas gracias, señora presidenta, señores y señoras diputados.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Gràcies, senyor Pérez. En nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada senyora Basha Changue.

Basha Changue Canalejo

Gràcies, presidenta. Des del nostre grup parlamentari serem bastant breus. Estem d'acord –i ho hem dit reiterades vegades– que s'han de tancar els «xiringuitos». Per això insistim un cop més en començar per tancar el «xiringuito» més gran de tots, que és el del règim del 78.

Mentrestant, algunes raons per mantenir i potenciar la diplomàcia pública catalana, per donar suport a la cooperació internacional, que és la millor de les diplomàcies perquè es basa en la solidaritat –no ens estranya que els hi agafi de lluny, però bé, es basa en la solidaritat, i és per això que és important–, per promoure i defensar internacionalment el dret del nostre poble a la independència, l'autodeterminació i l'amnistia com a instruments per a la resolució democràtica del conflicte, per defensar els drets col·lectius dels pobles en tots els fòrums internacionals, per denunciar i combatre internacionalment el feixisme, el racisme i la xenofòbia –i és normal, també, que el vulguin tancar per això.

Altres raons que des del nostre grup parlamentari trobem imprescindibles, però que el Departament d'Exterior no incorpora encara ni sempre en les seves prioritats –i hauria de fer-ho–, com són la lluita contra totes les formes d'imperialisme i colonialisme, la construcció d'un nou projecte euromediterrani que superi la nostra actual dependència de la Unió Europea i la nostra pertinença a l'OTAN, l'establiment de noves aliances internacionals que esdevinguin efectives en la lluita contra el canvi climàtic i en la construcció d'un nou model de desenvolupament solidari i fonamentat en els drets humans i ambientals a escala global.

Senzillament, per tot això, votarem en contra de la seva moció.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula, ara, la diputada senyora Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. Jo també seré breu i també parlaré de la llei, i aprofitaré per fer una mica de recordatori.

Article 13 del títol preliminar de l'Estatut de Catalunya, «Les comunitats catalanes a l'exterior. La Generalitat, en els termes establerts per la llei, ha de fomentar els vincles socials, econòmics i culturals amb les comunitats catalanes a l'exterior i els ha de prestar l'assistència necessària. Amb aquesta finalitat, la Generalitat, segons que correspongui, pot formalitzar acords de cooperació amb les institucions públiques i privades dels territoris i els països on es troben les comunitats catalanes a l'exterior i pot sol·licitar a l'Estat la subscripció de tractats internacionals sobre aquesta matèria.»

Capítol III de l'Estatut, «Acció exterior de la Generalitat» –article 193. «Disposicions generals. La Generalitat ha d'impulsar la projecció de Catalunya a l'exterior i promoure els seus interessos en aquest àmbit, respectant la competència de l'Estat en matèria de relacions exteriors. La Generalitat té capacitat per a portar a terme accions amb projecció exterior que derivin directament de les seves competències, sia de manera directa, sia per mitjà dels òrgans d'Administració general de l'Estat.»

Article 194, «Oficines a l'exterior. La Generalitat, per a la promoció dels interessos de Catalunya, pot establir oficines a l'exterior.»

I podria seguir fins a l'article 200, que era la meua intenció, però m'estic avorrint a mi mateixa, fins i tot. Però, vaja, el sentit era dir que, efectivament, l'Estatut de Catalunya reconeix que la Generalitat té competències en acció exterior, i el que fa la conselleria d'Acció Exterior és desenvolupar aquestes competències i destinar-hi els recursos per poder fer aquesta política que li diu l'Estatut de Catalunya, i que, si no ho fes, seria deixadesa de funcions.

Per tant, que un govern faci el que li diu l'Estatut, que és la llei que regeix quines són les competències i quin és el paper institucional de Catalunya, doncs..., sap greu, però no és motiu de sancions ni de demanar que es tanqui. Evidentment que de la manera que ho fa, l'objectiu amb el qual ho fa, quines són les seves prioritats, en podem discutir molt –a què es destinen els recursos, a què no–, però que la Generalitat pot i ha de fer acció exterior és el que diu la llei. I, per tant, aquests grups que tant volen complir la llei el que menys haurien de fer..., és també defensar aquesta llei, que és l'Estatut d'autonomia, i que regeix, entre altres coses, el seu paper aquí al Parlament de Catalunya.

Per tant, res més a dir. És una moció que, per variar, no tindrà cap suport, que no aporta absolutament res i que l'únic que fa és mostrar les limitacions del grup que la proposa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí; gracias, presidenta. Bien, nosotros vamos a votar a favor de muchos..., prácticamente la totalidad de los puntos, a excepción del punto primero, en el que se habla de la supresión de la consejería de Acción Exterior, que, en este caso, nos vamos a abstener. Yo creo que consejerías de esta índole, evidentemente, existen en todos los gobiernos autonómicos; existen y, además, hacen un gran trabajo de promoción del territorio, de atracción de inversiones, de empresas, etcétera. Y, evidentemente, yo dudo muchísimo que si ustedes algún día forman parte de un gobierno autonómico decidan suprimir esa consejería. Por tanto, aquí sí que les pediría un poco de rigor. Yo creo que el problema no es la consejería; el problema es para qué están utilizando la acción exterior, o sea, el problema es quién gobierna, pero no la consejería en sí.

Igual que les digo esto también les digo lo siguiente: Diplocat y embajadas, cerrados. Cerrados ya. De hecho, vamos tarde; cuanto antes. Estos chiringuitos han sido claves en la estrategia de propaganda del *procés* y de desprestigio de las instituciones de nuestro país, y, además, han supuesto un verdadero nido de opacidad desde el que despilfarran el dinero de todos los catalanes.

Nosotros hemos pedido en infinidad de ocasiones las agendas de los delegados. Hoy desde aquí vuelvo a insistir –no está la *consellera* Alsina, pero ella sabe perfectamente que lo hemos reiterado en muchísimas ocasiones en la comisión–, porque queremos saber exactamente en qué se gastan el dinero de los catalanes estos famosos delegados de las embajadas que tienen ustedes desperdigadas por medio mundo. Porque, además, los gastos desvelados por la investigación judicial que afecta al Diplocat resulta que no tienen desperdicio. Es que pagaban incluso el jabón con dinero público –el jabón–, comilonas, viajes, excursiones..., absolutamente todo. Pero la *consellera* no nos quiere dar ni un dato; que, además de ser *consellera* de Acción Exterior, lo es también de Transparencia –yo creo que el chiste se cuenta solo.

Insisto, además del jabón, viajes, comilonas... Pero es que iban más allá, y ustedes también han intentado comprar voluntades contratando *lobbies* que nos cuestan un ojo de la cara y que, por cierto, no les han servido absolutamente para nada. Y yo aún recuerdo al fugado Puigdemont vaticinando la llegada de apoyos internacionales. Ni uno –ni uno–; es que no llegó ni uno solo de esos apoyos. Y no me extraña, porque, por mucho dinero que ustedes se gasten, en Europa les tienen ya calados.

De hecho, la última ha sido con la lengua vehicular en educación, que me parece bochornoso que desde Bruselas les tengan que llamar la atención a ustedes por no cumplir una resolución judicial, bochornoso que se les llame a ustedes la atención y bochornoso que lo hagan también al Gobierno de España, que no vela por los intereses de los alumnos catalanes y de sus familias. La verdad es que es una absoluta vergüenza. Ustedes, que tanto repiten «*el món ens mira*»..., pues sí, el mundo nos mira, y telita con lo que ven.

Miren, los catalanes no tenemos por qué sufragar sus delirios de grandeza por el mundo ni pagar la vida padre que se han pegado algunos a costa del *procés*, porque el *procés* sirve exactamente para eso, para que algunos vivan a cuerpo de rey mientras los catalanes pagamos cada vez más impuestos. Así que, sí, cierre de embajadas, cierre del Diplocat y eliminación de altos cargos que no sabemos lo que hacen, pero que cobran más que un ministro.

Gracias.

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Jaume Alonso-Cuevillas.

Jaume Alonso-Cuevillas i Sayrol

Gràcies, presidenta. Si vol anar tocant el timbre per avisar..., perquè això no dona per cinc minuts. *(Rialles i aplaudiments.)*

Bé, quan vaig llegir la moció, els he de dir que em va sorprendre, perquè vaig pensar que, si vostès demanen la supressió del Departament d'Exterior i les entitats que en formen part..., deu voler dir que ara estan a favor de tota la resta de departaments de la Generalitat? Em va sorprendre. I per això tenia molt d'interès en sentir la seva fonamentació, la seva exposició avui. Li he de dir que m'ha sorprès, el felicito. El felicito perquè, tenint en compte que vostè és de Girona i que per edat ha estudiat en una escola d'immersió lingüística, té molt de mèrit que hagi après el castellà tan bé com el parla. *(Rialles i aplaudiments.)*

De la seva exposició dedueixo que el que li preocupa és el cost econòmic de tot plegat. No pateixi. Hi han mecanismes de fiscalització; entre ells, el del Tribunal de Comptes. Sàpiga que quedarà en breu reforçat, perquè hi enviem un dels nostres millors diputats, en Ferran Roquer. Ferran, deixaràs un buit immens, enorme. *(Rialles.)* Sàpigues que tots els diputats –jo en particular–, tots els diputats nous ens considerem els teus delfins. Per tant, gràcies pel mestratge, i sort i encert en la nova etapa. *(Aplaudiments.)*

Veient, però, les intervencions dels altres grups que li donen suport, veig que el que els hi preocupa no és només el tema econòmic, sinó el tema de que això sigui una eina de propaganda. No pateixin. Aquí segurament nosaltres hem de reflexionar, perquè no hi ha millor eina de propaganda que donar difusió a les seves intervencions. Jo proposo que se subtitulin i que les enviem a fora, perquè cada vegada que vostès intervenen donen arguments interiors i exteriors per acostar-nos cap a la inevitable independència de Catalunya.

És convenient que sàpiguen quins són els seus arguments, que des del seu punt de vista no volen que les ambaixades catalanes tinguin ni sabó –volien ambaixades «guarres», no ho he entès gaire *(rialles)*–, motiu pel qual, tot plegat..., els hi diré que votarem que no al primer punt de la seva moció, votarem en contra del segon, votarem en sentit negatiu el tercer *(rialles)* i pitjarem el botó vermell del quart. I perquè no hi han més punts, que, si no, també els votariem en contra.

Però, dit això, li agraeixo..., els hi agraeixo que facin aquestes intervencions i els encoratjo a que segueixin en aquesta línia, que, com dic, ajuden a que internament i externament tothom vegi clara la imperiosa necessitat de la independència de Catalunya.

Gràcies, presidenta.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

I, en darrer lloc, té la paraula, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el diputat senyor Ruben Wagensberg.

Ruben Wagensberg Ramon

Gràcies, presidenta. Nosaltres no entrarem a valorar aquesta moció.

I, per tant, anuncio que hi votarem en contra.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Doncs, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Muchas gracias, presidenta. Señores diputados... A ver, la verdad es que no tenía pensado entrar –no tenía pensado entrar–, señor Cuevillas, porque yo también me esperaba un poquito más de usted, ¿no?, me esperaba aquí que viniera a hacer una intervención un poquito más seria y un poquito más tal... Porque la sensación que me llevo es que su intervención es un poco así, como de estar por casa, ¿no?, algo así como las zapatillas que nos lleva usted a día de hoy. (*Alguns aplaudiments.*)

Señores de Ciudadanos, les he de decir que agradecemos sinceramente que nos hayan presentado enmiendas a esta moción, pero lamentablemente no podemos aceptarlas, porque perdería bastante el sentido, la moción que hemos querido presentar a día de hoy. Porque entendemos que la acción exterior de la Generalidad ha sido un foco de corruptelas, un foco de invasión de competencias y, básicamente, un nido de delincuentes y de vividores durante demasiados años. Por eso creemos que se tiene que atajar al cien por cien. A nosotros no nos gustan demasiado las medias tintas, ¿no?; si aplicáramos un 155, nos gustaría que fuera un 155 valiente, con ganas. Aun así, de verdad que agradecemos las enmiendas que nos han presentado.

En segundo lugar, la otra que han presentado, en cuanto a las embajadas..., la de Bruselas dicen que la quieren mantener en funcionamiento. Pues nosotros creemos que precisamente esa, que es la segunda casa de Puigdemont, donde tienen lugar tantos espectáculos bochornosos todas las semanas, y diré más, donde a mí se me ha negado la entrada en un par de ocasiones, pues, creemos que es otra más de estas embajadas que tienen que cerrarse de una vez por todas. Y no destinar ni un solo céntimo más a esta acción exterior ilegal que tarde o temprano acabaremos cerrando, como esta, todas las consejerías y esta cámara, cuando tengamos el apoyo suficiente, que llegará, señores, llegará.

(*Remor de veus i aplaudiments.*)

La presidenta

Bé. Doncs, acabat el debat, els faig avinent que procedirem tot seguit a la votació de les mocions substanciades aquesta tarda, que són els punts 20 a 23 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el mercat de treball (continuació)

302-00084/13

Començarem votant la moció número 20, la subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el mercat de treball. Votarem primer els punts 1 i 2.

Comença la votació.

Aquests punts no han estat aprovats, amb 45 vots a favor, 83 vots en contra.

Votem ara el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt tampoc ha quedat aprovat, amb 45 vots a favor, 82 vots en contra i 3 abstencions.

Votem ara els punts 4 i 5.

Comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats, amb 112 vots a favor i 18 vots en contra.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el Cos de Mossos d'Esquadra (continuació)

302-00085/13

Passem ara a votar la moció número 21, la subsegüent a la interpellació al Govern sobre el Cos de Mossos d'Esquadra.

Votem, en primer lloc, els punts 1, 6 i 8.

Comença la votació.

Aquests punts han quedat aprovats, amb 123 vots a favor i 7 vots en contra.

Votem ara el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha obtingut 40 vots a favor, 7 vots en contra i 83 abstencions.

Votem ara els punts 3, 4, 5 i 10.

Comença la votació.

Aquests punts no han estat aprovats, amb 59 vots a favor i 71 vots en contra.

Votem ara el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt no ha quedat aprovat, amb 59 vots a favor i 71 abstencions... (*Veus de fons.*) Perdó, m'estaven dient ara una altra qüestió. Aquest punt no ha quedat aprovat, amb 59 vots a favor i 71 vots en contra.

Votem ara el punt número 9.

Comença la votació.

El punt número 9 ha quedat aprovat, amb 118 vots a favor, 7 vots en contra i 5 abstencions.

Votem ara el punt número 11.

Comença la votació.

El punt número 11 ha obtingut 48 vots a favor, 71 vots en contra i 11 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'exercici de la competència de la seguretat pública (continuació)

302-00087/13

Passem a votar el punt 22 de l'ordre del dia, la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'exercici de la competència de la seguretat pública.

Votem, en primer lloc, els punts número 1 i número 2.

Comença la votació.

Aquests punts no han quedat aprovats, amb 8 vots a favor i 123 vots en contra.

Votem ara el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt tampoc ha quedat aprovat, amb 19 vots a favor i 112 vots en contra.

Votem ara el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt tampoc ha quedat aprovat, amb 48 vots a favor i 83 vots en contra.

Votem ara el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt tampoc ha quedat aprovat, amb 19 vots a favor, 80 vots en contra i 32 abstencions.

Votem ara el punt número 7, lletra a.

Comença la votació.

Aquest punt tampoc ha quedat aprovat, amb 37 vots a favor i 93 vots en contra.

Votem ara el punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt tampoc ha quedat aprovat, amb 51 vots a favor, 72 vots en contra i 8 abstencions.

Finalment, votem la resta de punts de la moció.

Comença la votació.

La resta de punts de la moció tampoc s'ha aprovat, amb 51 vots a favor i 80 vots en contra.

**Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política exterior
(continuació)**

302-00086/13

I, finalment, votarem el punt número 23, la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política exterior.

Votem, en primer lloc, el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt no ha quedat aprovat, amb 16 vots a favor, 112 vots en contra i 3 abstencions.

Votem ara els punts 2 i 4.

Comença la votació.

Aquests punts tampoc han quedat aprovats, amb 19 vots a favor i 112 vots en contra.

I, finalment, votem el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt tampoc ha quedat aprovat, amb 14 vots a favor, 112 vots en contra i 5 abstencions.

Suspenem la sessió fins demà a les nou. Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a dos quarts de set del vespre i quatre minuts.